

nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove qualibet etiam quantumvis magno et substantiali ac inextinguibili et inexcogetabili individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque et quomodo-cumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab iis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Sedis Apostolicae nuncios, aliosve quoslibet quacumque auctoritate, praeseminentiâ aut potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 22. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae apostolicae

regula de iure quaesito non tollendo, et quibuslibet apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis et edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus; quibus omnibus et singulis, quoad ea quae praesentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plenè et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse ac latissime derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 23. Ceterum volumus quod eorumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etc.¹

§ 24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXI, XIV kalendas aprilis, pontificatus nostri anno XXI.

Dat. die 19 martii 1721, pontif. an. XXI.

¹ Reliqua ut pag. 704 a (n. 7.).

Fides habenda transumptis.

Sanctio poenalis.

INNOCENTIUS XIII

PAPA CCXLVIII

Ab anno MDCCXXI ad annum MDCCXXIV.

An. C. 1721 **I**NNOCENTIUS XIII, Romanus, Michaëlagelus de Comitibus antea vocatus, S.R.E. presbyter cardinalis tituli Ss. Quirici et Iulitae, primum episcopus Auximanus, deinde Viterbiensis, Summus Pontifex electus fuit die VIII maii anni MDCCXXI, et die XIX eiusdem mensis coronatus. Creavit cardinales tres. Vixit annos LXVIII, menses IX, dies XXVIII. Obiit anno MDCCXXIV, die VII martii, sepultusque fuit in Basilicâ Vaticanâ. Vacavit Sedes menses duo, dies vigintiduo.

I.

Confirmatur constitutio Clementis XI de privilegiis universitatis studii generalis et collegii doctorum civitatis Urbini, cum novâ eorumdem concessione¹.

Innocentius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Rationi congruit ac convenit aequitati, ut ea, quae Romani Pontificis gra-

¹ Laudata constitutio hic refertur, et edita fuit MDCCXXI, die 19 martii, pontif. XXI; huius Pontificis const. editâ MDCCXXI, die 27 novembris, pontif. I, conceditur locus in Rotâ Macerataensi uni ex civibus Urbini.

tiâ ac benignitate processerunt, licet An. C. 1721 eius superveniente obitu litterae apostolicae desuper expeditae non fuerint, debitum consequantur effectum.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, felicis recordationis Clemens Papa XI praedecessor noster, cupiens civitati nostrae, tunc suae, Urbini, ubi natus et educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, praecipuum aliquod pontificiae suae charitatis et beneficentiae argumentum tribuere, ac potissimum erga universitatem studii generalis ibidem apostolicâ auctoritate dudum erectam¹, in qua olim doctorali laurea decoratus, necnon erga collegium iuris utriusque doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem, dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati memorisque animi sui propensionem palam ostendere et declarare, nonnulla privilegia et indulta a diversis Romanis Pontificibus, praedecessoribus etiam nostris, tunc suis, universitati studii generalis et collegio doctorum praedictis olim concessa, ac insuper nonnulla edicta et decreta in utriusque favorem a ducibus et pro tempore legatis et vicelegatis eiusdem civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactius, paulo

Epitome et causa constitutionis Clementis XI

¹ Edit. Main. legit erectum (n. 7.).

antequam viam universae carnis ingrederetur, nempe mense martio proxime praeterito, apostolicâ auctoritate approbaverit et confirmaverit, pluraque alia ad eorundem universitatis et collegii decus ac utilitatem disposuerit per suas litteras, quae tamen ob eius subsecutum obitum ab illo subsignari et consueto Romanae Curiae more expediri minime potuerunt, tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio praedicta Clementis XI ex integro refertur.

§ 2. *Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.* Inter multiplices, etc. ¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXI, XIV kalendas aprilis, pontificatus nostri anno XXI.

Causae praesentis constitutionis illius confirmatoriae.

§ 27. Ne autem de approbatione, confirmatione, innovatione, decretis, declarationibus, novis concessionibus, statutis, mandato, et voluntate Clementis praedecessoris circa praemissa, ex eo quod ipsius Clementis praedecessoris, ob subsecutum eius obitum, ut praefertur, litterae apostolicae praesertae ab ipso subsignatae, ac in formâ solitâ expeditae non fuerint, valeat quomodolibet haesitari, et ii, quorum interest aut interesse poterit quomodolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, et apostolicâ auctoritate decernimus, praecipimus et mandamus, quod approbatio, confirmatio, innovatio, decreta, declarationes, novae concessionibus, statuta, mandatum, et voluntas eiusdem Clementis praedecessoris, quoad omnia et singula quae in praefatis litteris continentur, integrum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius praedecessoris litterae confectae et sub plumbo iuxta consuetum Romanae Curiae morem expeditae fuissent, quodque pra-

¹ Totam Clementis XI constitutionem, aliasque in ea relatas, omittimus, quia hanc immediate praecedat, ut videre est sup. in hoc ipso tomo, a pag. 851 ad pag. 866 (R. T.).

sentis litterae ad probandum ac plene iustificandum approbationem, confirmationem, innovationem, decreta, declarationes, novas concessionibus, statuta, mandatum et voluntatem Clementis praedecessoris huiusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§ 28. Praeterea, ne praesertae Clementis praedecessoris litterae ullo unquam tempore a quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci et vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmas, validas, efficaces ac illibatas persistent, eas nos tenore praesentium specialiter et expresse approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur et munimen adii-cimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuo valere et observari debere volumus et ordinamus.

§ 29. Insuper, ad maiorem et abundantiore praemissorum cautelam et executionem, ea omnia et singula, quae in antedictis praesertis litteris ab eodem Clemente praedecessore in commodum, favorem ac utilitatem universitatis studii generalis et collegii doctorum praedictorum approbata, confirmata, concessa, disposita ac statuta fuerunt, nos similiter tenore praesentium amplissime approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus atque statuimus, eaque omnia et singula ab omnibus, ad quos spectat vel spectabit in futurum, inconcusse ac inviolabiliter perpetuo observari, ex certâ nostrâ scientiâ et maturâ deliberatione ac de apostolicae potestatis plenitudine, volumus, decernimus, praecipimus et mandamus.

§ 30. Quocirca universis et singulis archiepiscopis, episcopis, abbatibus, ca-

Confirmatio eiusdem constitutionis.

Nova confirmatio eorum omnium quae in praedicta Clementis constitutione continentur.

Deputatio executorum praesertorum.

sentis constitutionis.

nonicis, et aliis personis in dignitate ecclesiasticâ constitutis, necnon modernis et pro tempore existentibus Urbini legato et vicelegato, seu eiusdem legationis praesidi, et Camerae Apostolicae auditori, ac eorundem archiepiscoporum et episcoporum vicariis seu officialibus in spiritualibus generalibus, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac pro parte illorum aut alicuius eorum, quos ipsae litterae concernunt et concernent, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eis que et eorum cuilibet in praenissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ omnes et singulos, quos eadem litterae quomodolibet concernunt et concernent ut praefertur, illis et in eis contentis quibuscumque pacifice frui, potiri et gaudere, non permittentes eorum aliquem desuper per locorum Ordinarios seu alios quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari et inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras, poenas ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias illorum arbitrio imponendas et applicandas poenas, aliaque opportuna iuris remedia, appellatione postpositâ, compescendo; ac censuras et poenas praedictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando et reaggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Clausulae speciales.

§ 31. Non obstantibus omnibus et singulis, quae praefatus Clemens praedecessor in praedictis suis litteris decrevit non obstare, quae nos pariter ac iterum non obstare decernimus et mandamus; quibus omnibus, quoad ea quae praesentibus adversantur, illis aliâs in

suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter, expresse ac amplissime scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 32. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique ab omnibus habeatur, quae eisdem praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 33. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, decreti, mandati, et derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXI, VII idus maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 9 maii 1721, pontif. anno I.

II.

Conceduntur privilegia et gratiae conclavistis postremi conclavis ¹.

Innocentius Papa XIII,
URBIS. — **Motu proprio, etc.**

Nos volentes, dilectos filios conclavistas, etc. ².

Fiat motu proprio M. A.

¹ Eadem privilegia concessa fuere a Clemente XI constit. edit. MDCC, die 8 decembris, pontificatus I; et a Benedicto XIII conceduntur constit. edit. MDCCXIV, die 4 ianuarii, pontif. I.

² Reliqua omittimus, quia ipsissima sunt ac ea quae leguntur in tom. XVIII, p. 22 b et seq. (R. T.).

Transumptorum fides.

Sanctio poenalis.

Causae indultas, etc. ².

Et cum absolute a censuris ad effectam, etc.¹

Fiat M. A.

Datum Romae, apud S. Petrum, xv kalendas iunii, anno 1.

Dat. die 18 maii 1721, pontif. anno 1.

Nomina autem ipsorum conclavistarum sunt haec quas sequuntur.

Reverendissimus dominus frater Augustinus Nicolaus de abbatibus Oliverius Pisaurensis, episcopus Targensis, sacrista; R. P. D. Dominicus Riveras Urbinas, basilicae Principis Apostolorum de Urbe canonicus, U. S. R. ac sacri collegii secretarius; Ioannes Baptista Gambarucci presbyter Romanus, eiusdem basilicae perpetuus beneficiatus; Ignatius Reali clericus Romanus, eiusdem basilicae beneficiatus, coadiutor; Franciscus Borsa presbyter Novocomensis, canonicus insignis collegiatae S. Mariae de Rotunda, Venantius Philippus Piersanti presbyter Camerinensis, praedictae insignis collegiatae canonicus, magistri caeremoniarum: Franciscus Ignatius Ferranti presbyter Aesinus, Matthaeus Scaglioni presbyter de Volentano, Montis Falisci dioecesis, Bartholomaeus Moglia laicus Romanus, nostri dum cardinalatus honore fungebamur: Felix Solatius presbyter Rossanensis et vicarius generalis Ostiensis, Ioseph Lamblotte laicus Nemurcensis dioecesis, Sebastiani Antonii episcopi Ostiensis Tanara; Franciscus Antonius Fini presbyter Minerviensis metropolitanae ecclesiae Beneventanae archipresbyter, Nicolaus Xaverius S. Mariae diaconus mansionarius praedictae metropolitanae, fratris Vincentii Mariae episcopi Portuensis Ursini; abbas Laurentius Pius Bonaius clericus Florentinus, Franciscus Iudice laicus Hungarus, Francisci episcopi Tusculani Iudice; Livius Guarinus laicus Foroliviensis, Bartholomaeus Fantinus laicus Mutinensis, Fabritii episcopi Albanensis Paulutii; Ioannes Antonius Venedduoli presbyter Venefrensis, Iacobus Collez clericus Leodiensis dioecesis, Franciscus

¹ Reliqua ut ibid. pag. 29 a et seq. (R. T.).

Siciliani laicus Barenis, Francisci episcopi Sabinaensis Pignattelli; Franciscus Velli presbyter Praenestinus, basilicae Principis apostolorum perpetuus beneficiatus, Petrus Chieller clericus Amburgensis, Francisci episcopi Praenestini Barbarini, venerabilium fratrum nostrorum episcoporum S. R. E. cardinalium: abbas Ioseph Maria Benveduti clericus Eugubinus, Marcus Mittarelli laicus Civitatisducalis, Franciscus Gotti presbyter Bononiensis, Iacobi tituli S. Mariae in Via Boncompagni; comes Philippus Raynaldus a Turre presbyter et abbas Albensis, eques commendatarius et receptor sacrae religionis Ss. Mauritii et Lazari, Iacobus Antonius Carpanus presbyter Dertonensis, Alexander Ioannes Andreazzini laicus Romanus, Iosephi tituli S. Praxedis Sacripantes; Bartholomaeus Claricius presbyter Anconitanus, Camillus Schola philosophiae ac medicinae doctor Bassanensis, Ioannes Antonius Spaladori laicus Tarvisinus, Georgii tituli Ss. XII Apostolorum Cornelii; Iacobus Leoni presbyter Signinae dioecesis, Ioseph Maria Cardoni laicus Lucensis, Laurentii tituli S. Petri ad Vincula Corsini; Antonius Aga presbyter Romanus, Andreas Campanella laicus Balneoregiensis, Franciscus Maria Serra laicus Romanus, Francisci tituli S. Caeciliae de Aquaviva; abbas Bartholomaeus Castelli I. U. D. clericus Interamnensis, Laurentius Foschi clericus dioecesis Albanensis, Thomae tituli S. Mariae Transtiberim Ruffi; Petrus Antonius Ventura presbyter Camerinensis, canonicus insignis collegiatae S. Mariae in Violata, Nicolaus Carignani laicus Lucensis, Horatii Philippi tituli S. Honuphrii Spadae; Mauritius Jacquin laicus Parisiensis, Antonius Lori laicus de Prato, dioecesis Aseulanae, Philippi Antonii tituli S. Chrysogoni Gualterii; Crescentius Maschi laicus Urbinas, Antonius Maria Giulietti presbyter Auximanus, Carolus de Rubeis clericus Romanus, Iosephi tituli S. Mariae Angelorum Vallemanni; abbas Paulus Antonius Folsi clericus Foroliviensis, Dominicus Alexander Bagiani laicus Romanus, Ioannis Dominici tituli S. Anastasiae Paracciani; Michaelangelus Magnoni presbyter ex dioecesi S. Miniati, Petrus Ca-

nevari laicus Romanus, Caroli Augustini tituli S. Augustini Fabroni; comes Livius Adrianus presbyter I. U. D. collegiatus Patavinus, comes Antonius Mantua laicus Patavinus, Petri tituli S. Marci Priuli; Ioannes Baptista Rondoni presbyter Bononiensis, sacrae theologiae doctor ac perinsignis collegiatae S. Petronii Bononiae, Iacobus Philippus Lazari laicus Bononiensis, Ulyssis Iosephi tituli S. Crucis in Hierusalem Gozadini; Ioseph Castelluccius presbyter civitatis Potentiae, Ioseph Cardini laicus ex civitate Aretii, Ioannes Baptista Innocentii clericus Sabiensis, Ludovici tituli S. Sylvestri in Capite Pici; Antonius Leprotti physicae et medicinae doctor, laicus Bononiensis, Ioannes Stacchini laicus de Bonifacio Ianuensis, Ioannis Antonii tituli S. Calisti de Via; abbas Iacobus Antonius Daffico presbyter Ianuensis, Hieronymus Calzi laicus Romanus, Augustini tituli S. Mariae de Populo Cusani; Salvator de Rubeis clericus Romanus, Ioseph Hauffer laicus Helvetus Sotodorenus, Iulii tituli S. Laurentii in Pane et Perna Piazzae; Angelus de Gianneskys a Castroplani presbyter Clusinae dioecesis, abbas S. Blasii, Urbanus Garofoli laicus Romanus, Antonii Felicis tituli S. Balbinae Zonedarii; abbas Caesar Ondedei presbyter Eugubinus, basilicae Ss. Laurentii et Damasi de Urbe canonicus, Thomas Puccetti clericus Romanus, Ioannis Baptistae tituli S. Mariae in Aracaeli Bussi; Thomas de Cecchottis clericus Reatinus, Franciscus Maria Lucca laicus Romanus, Petri S. Ioannis ante Portam Latinam Corradini; Michael Petit de Ravesnes presbyter dioecesis Parisiensis, abbas commendatarius monasterii in Arganna dioecesis Catalaunensis, Ioannes Vivant presbyter Parisiensis dioecesis, canonicus honorarius ecclesiae metropolitanae Parisiensis, Franciscus Soldinus Florentinus, Armandi cardinalis de Rohan; comes Franciscus de Schrottempach laicus ex Tyria, Matthias Breugeisen presbyter Viennensis, Franciscus Gistel laicus Tridentinus, Wolphangii Annibalis tituli S. Marcelli Scrattempach; Andreas Boccacani presbyter Narniensis dioecesis, Liborius Cagliati Floren-

tinus, Societatis Iesu laicus, Ioannis Baptistae tituli S. Stephani in Caelio Monte Ptolomei; abbas Antonius Sartoni clericus Ariminensis, Caletanus Bononi laicus Novocomensis, Benedicti Ss. Nerei et Achillei Odescalchi; Ludovicus Guido Guerapin de Vaureal presbyter Senonensis, doctor Sorbonicus, Petrus Guerin de Tincin presbyter Gratianopolitanus, rector et socius Sorbonicus, abbas Vezeliacensis, ecclesiae Senoniensis archidiaconus maior, Petrus Julien laicus dioecesis Agatensis, Henrici cardinalis De Bissy; Felix Rosa Pepe presbyter Abelliensis dioecesis, canonicus Aversanus, Bernardinus De Benedictis laicus Spoletanus, Innici tituli S. Thomae in Parione Caraccioli; Antonius Piersantes clericus coniugatus Camerinensis dioecesis, Nicolaus Corbellus laicus Romanus, Bernardini tituli S. Petri in Monteureo Scotti; Ioseph Caracciolo laicus Neapolitanus, Marcus Ricciatoli laicus Romanus, Nicolaus Belarducci laicus Capuanus, Nicolai tituli S. Martini in Montibus Caraccioli; abbas Hieronymus Cardoni presbyter Lucensis, basilicae Principis Apostolorum perpetuus beneficiatus, Ioseph Frifelli laicus Romanus, Ioannis Baptistae tituli Ss. Quatuor Coronatorum Patritii; comes Ioannes Fabius De Braschis I. U. D. clericus Caesentensis, Ludovicus Mosconus laicus Perusinae dioecesis, Nicolai tituli S. Sixti Spinulae; abbas Hieronymus Crivelli presbyter Mediolanensis, Ioseph Fragiotti laicus Romanus, Giberti tituli S. Alexii Borromei; Ioannes Franciscus Bassel dioecesis Moguntinae, eiusque canonicus ad Gradus B. M. V., Emericus Gabriel comes Esterbasis dioecesis Strigoniensis, canonicus Posoniensis, praepositus B. M. in Rathisbona, Ioannes Ziein dioecesis Constantiensis, Emerici cardinalis Czakij; Ioannes Paulus Mercantilius clericus Romanus, Constantinus Grimaldus laicus e Regio Lepidi, Georgii tituli S. Agnetis Spinulae; Hieronymus Maresti laicus Ferrariensis, Franciscus Quercioli laicus Imolensis, Cornelii tituli S. Hieronymi Illyricorum Bentivolii; comes Ludovicus Emmanuel de Gistel ex marchionibus S. Florae, abbas et clericus Atrebatensis, abbas Gaspar Ruggia

clericus Romanus, basilicae Principis Apostolorum beneficiatus conditor, Philippus Thomas de Bansa cardinalis de Alsatia; Vincentius Margarita I. U. D. presbyter Brixiensis, Ioannes Danielis laicus Concedensis, Ioannis Francisci tituli S. Marcellini et Petri Barbatici; Iosephus Emidius de Grassis clericus Asulanus, Ioannes Bianchini clericus Mediolanensis, Ioannes Georgeus Grau Hungarus, Michaelis Friderici tituli S. Sabinae de Althann; Philippus Ortensius Fabri clericus coniugatus Romanus, Arnoldus de Paulis laicus Leodiensis, Ioannis Baptistae tituli S. Priscae Salerni; Gabriel Lopez Viegea clericus Lusitanus civitatis Elviae, Ioannes Franciscus Verveda clericus Barchinonensis, Alveri cardinalis Cienfuegos, presbyterorum S. R. E. cardinalium: Ioannes Baptista Filippini presbyter Romanus, Augustinus Lupaschioli clericus Gallesi diocesis Civitatis Castellanae, Franciscus Titii laicus Vallis montanae diocesis Seguiniae, Benedicti S. Mariae in Viadala Pamphili; Ioannes Antonius Coltrolini clericus coniugatus Romanus, Alexander Perazzoli laicus Neapolitanus, Petri S. Laurentii in Damaso Ottoni; sbbas Lucas Nicolaus Recchi clericus Ripanus, Ioannes Argenti laicus Romanus, Iosephi Renati S. Georgii Imperialis; Andreas Isnuensis laicus Praenestinus, Petrus Buccardus laicus Romanus, Laurentii S. Nicolai in Carcere de Alteriis; abbas Christophorus Venturelli clericus Amerinus, Hieronymus Georgii laicus Pisanus, Caroli S. Angeli in Foro Piscium Columnae; Carolus Ancaianus laicus Spoletanus, eques commendatarius sacrae religionis Ss. Mauritii et Lazari, Franciscus Blancus laicus Viadamensis diocesis Mantuanae, Annibalis S. Mariae in Cosmedin Albani; Ubaldus Monacelli presbyter Engubinae diocesis, Augustinus Cincielli laicus Castellanae diocesis, Curtii S. Eustachii Orighi; Ermannus Adamus Tenantewich Philopolitanus, Fridericus Antonius Gunter presbyter Moguntinus, Ioannes Georgius Mesbach laicus Manoxiavalensis Herbipolensis diocesis, Damiani cardinalis Schonborn; marchio Ioannes Thaddaeus Ca-

nalis laicus Reatinus, Laurentius Basorus Romanus clericus coniugatus, Fabii S. Viti et Modesti Oliverii; Ioannes Mattheus Niccioli clericus Pisarenensis, Franciscus Gambirasi laicus Romanus, Iulii cardinalis Alberoni, diaconorum S. R. E. cardinalium: frater magister Hieronymus Maria de Allegri Florentinus, Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, frater magister Ioannes Baptista Amadeus Lucensis, Ordinis eremitarum S. Augustini, sacrista; comes Petrus Donarellus a Ruere ex marchionibus Orciani laicus Anconitanus, custos fontis et aquarum conclavis; Urbanus Bizxani laicus Romanus, cum praedicto reverendissimo episcopo Targensi sacrista; Ioannes Oliva presbyter Rhodiginus, cum dicto R.P.D. Rivera sacri collegii secretario; Vincentius de Appolloniis presbyter Aesinus, cum dicto R.P.D. Rivera sacri collegii secretario; frater Iacobus Curtius laicus Urbinas, cum dicto fratre magistro Amadeo subsacrista; Michaelangelus Pauli Pisaurensis, Ioannes Baptista Nucarini Fulginas, medici physici; Victorius Masinus Florentinus; Iacobus Mansuetus Romanus, aromatarius; Iacobus Antonius Bassius Mantuanus, Ioannes Baptista Varola Mantuanus, eius auxiliatores; Ioseph de Ambrosiis Romanus, Dominicus Adrovizi Urbinas, barbitonsores; Dominicus Borgiassi Romanus, Hieronymus Gatti Calaber, eorum auxiliatores; Antonius Ravasi, faberlignarius; Petrus Paulus Alfieri, fabercaementarius; Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis diocesis, famulus magistrorum caeremoniarum; Dominicus Fantoni, Carolus Antonius Sala, Ioseph Pichiguo, Petrus Giannini, Ioseph Antonius Finiti, Ioseph Barzotti, Franciscus Vattani, Stephanus Orlandi, Constantinus Cichelli, Angelus Davegio, Ioannes Giorgetti, Iacobus Boscheroli, Bartholomaeus Isola, Caesar Giuliani, Franciscus Bruni, Philippus Mezzarota, Bernardinus Scaletta, Ioannes Valeva, Ioannes Baptista Ricci, Ioannes Petrus Giorgi, Petrus Lancetta, Gregorius Crivelli, Marcus Lamboni, Andreas Giuliani, Ioannes Baptista Goldoni, Ioannes Franciscus Gonnella, Paulus Bettoli, Remigius Valena, Paschalis Guerdi, Marcus Antonius Guar-

nacci, Martinus Dominici, Dominicus Picchi, Iacobus Matthias Bartolini, Bartholomaeus Pascucci, scopatores conclavis.

III.

Conceduntur privilegia et indulta dapiferis postremi conclavis¹.

Innocentius Papa XIII.

URBIS. — Motu proprio, etc.

Causa indulti.

Nos volentes dilectos filios nostros dum cardinalatus honore fungebamur et venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium dapiferos, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, xv kalendas iunii, anno I.

Dat. die 18 maii 1721, pontif. anno I.

Nomina eminentissimorum dominorum cardinalium et dapiferorum sunt haec quae sequuntur:

Michaelangelus De Comitibus, nunc INNOCENTIUS XIII, Romanus; abbas Caesar Meniconi.

EPISCOPI VI.

Sebastianus, episcopus Ostiensis, sacri collegii decanus, cardinalis Tanara, Bononiensis; Franciscus de Bic, eques S. Iacobi, Bruxellensis.

Fr. Vincentius Maria, episcopus Portuensis, S.R.E. cardinalis Orsini, Romanus; Balthasar Coscia Beneventanus.

Franciscus, episcopus Tusculanus; S. R. E. cardinalis Iudice, Neapolitanus; Camillus marchio Penna.

Fabritius, episcopus Albanensis, S. R. E. cardinalis Paulutius, Foroliviensis; comes Nicolaus Maria Saxatellus.

¹ Eadem privilegia concessa ab Innocentio XII constit. edit. mdcxci, die 15 iulii, pontif. I; a Clemente XI, const. edit. mdcc, die 18 decembris, pontif. I; et a Benedicto XIII const. ed. mdccxxiv, die 4 iunii, pontif. I.

² Reliqua omittimus quae eadem sunt ac ea quae leguntur tom. xviii pag. 42 b et seq. (R.T.).

Franciscus, episcopus Sabinensis, S. R. E. cardinalis Pignatellus, Neapolitanus; abbas Ioannes Baptista Zoli.

Franciscus, episcopus Praenestinus, S.R.E. cardinalis Barberinus, Romanus; Dominicus Gregorius Passerini de Nursia.

PRESBYTERI XXXIX.

Iacobus tituli S. Mariae in Via S. R. E. cardinalis Boncompagni, archiepiscopus Bononiensis, Romanus; Antonius Gabriellus, Romanus.

Ioseph tituli S. Praxedis S. R. E. cardinalis Sacripentes, Narniensis; abbas Romualdus Risi Narniensis.

Gregorius tituli Ss. XII Apostolorum S. R. E. cardinalis Cornelius, episcopus Patavinus, Venetus; Ioannes Franciscus Ruggia, Romanus.

Laurentius tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. cardinalis Corsinus, Florentinus; Philippus Acciaoli Florentinus.

Franciscus tituli S. Caeciliae cardinalis de Aquaviva, Neapolitanus; marchio Mattheus Sacchetti, Romanus.

Thomas tituli S. Mariae Transtiberim S. R. E. cardinalis Ruffi, episcopus Ferrariensis, Neapolitanus; Marius Cansacchi Amerinus.

Horatius Philippus tituli S. Honuphrii S. R. E. cardinalis Spada, episcopus Auximanus, Lucensis; Ioannes Antonius Leoni Romanus.

Philippus Antonius tituli S. Chrysgoni S. R. E. cardinalis Gualterii, Urbevitanus; Fortunatus Malvezzi.

Ioseph tituli S. Mariae Angelorum S.R.E. cardinalis Vallemani, Fabrianensis; Franciscus Maria della Volpe.

Ioannes Dominicus tituli S. Anastasiae S. R. E. cardinalis Paracciani, Romanus; comes Ioseph Mastais de Ferretis.

Carolus Augustinus tituli S. Augustini S. R. E. cardinalis Fabronus, Pistoriensis; Franciscus Bini Florentinus.

Petrus tituli S. Marci S. R. E. cardinalis Priuli, Venetus; commendator Franciscus Columna.

Ulysses Ioseph tituli S. Crucis in Hierusalem S. R. E. cardinalis Gozzadini, episco-

pus Imolanensis, Bononiensis; comes Alphonsus Servantii.

Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite S. R. E. cardinalis Picus, episcopus Senogalliensis, de Mirandola; abbas Dominicus de Therry, Hybernus.

Ioannes Antonius tituli S. Callisti S. R. E. cardinalis de Vià, episcopus Ariminensis, Bononiensis; comes . . . Lignani.

Augustinus tituli S. Mariae de Populo S. R. E. cardinalis Cusani, episcopus Papiensis, Mediolanensis; Antonius Facchinetti.

Influs tituli S. Laurentii in Pane et Perna S. R. E. cardinalis Piazza, episcopus Faventinus, Foroliviensis; Vincentius Terdotius.

Antonius Felix tituli S. Balbinae cardinalis Zonedarius, Senensis; abbas Ludovicus Anguisciolus.

Ioannes tituli S. Mariae in Aracaeli S. R. E. cardinalis Bussi, episcopus Anconitanus, Viterbiensis; Benedictus Bussi Viterbiensis.

Petrus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam S. R. E. cardinalis Corradinus, Setinus; Franciscus Buccapadulius Romanus.

Armandus S. R. E. cardinalis de Rohan, episcopus Argentinus, Gallus; comes Ferdinandus Bolognetti.

Wolphangus tituli S. Marcelli S. R. E. cardinalis Scrattempach, episcopus Otomucensis, Germanus; marchio Hieronymus Lucinus Mediolanensis.

Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Caelio Monte S. R. E. cardinalis Ptolomeus, Pistoriensis; Petrus Testasecca.

Benedictus tituli Ss. Nerei et Achillei S. R. E. cardinalis Odescalchi, archiepiscopus Mediolanensis; comes Aloysius Turconus Mediolanensis.

Henricus S. R. E. cardinalis de Bissy, episcopus Meldensis, Gallus; abbas Franciscus Caietanus Thomatus Romanus.

Innicus tituli S. Thomae in Parione S. R. E. cardinalis Caraccioli, episcopus Aversanus, Neapolitanus; Bartholomaeus Mollo Aversanus.

Bernardinus tituli S. Petri in Monteaureo S. R. E. cardinalis Scotti, Mediolanensis; Philippus Ernestus de Bruggen, ex liberis nobilibus ducatus Curlandiae.

Nicolaus tituli S. Martini in Montibus S. R. E. cardinalis Caraccioli, archiepiscopus Capuanus, Neapolitanus; Iacobus Amsdori, olim Lamfredini, Florentinus.

Ioannes Baptista tituli Ss. Quatuor Coronatorum S. R. E. cardinalis Patritii, Romanus; marchio Patritius Patritii, Romanus.

Nicolaus tituli S. Sixti S. R. E. cardinalis Spinula, Ianuensis; Orlandus eques de Catenaccia.

Gibertus tituli S. Alexii S. R. E. cardinalis Borromens, episcopus Novariensis, Mediolanensis; comes Constantinus Pagani, Civitatisducalis.

Emericus S. R. E. cardinalis Czaky, episcopus Hungarus; Philippus Iacobus Caffert, Coloniensis dioecesis, etc., decanus collegiatae S. Gregorii, Coloniensis.

Georgius S. Agnetis S. R. E. cardinalis Spinula, Ianuensis; Thomas Isoldus Spoletanae dioecesis.

Cornelius tituli S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. cardinalis Bentivolii, Ferrariensis; abbas Ioseph Ascevolinus Romanus.

Philippus Thomas S. R. E. cardinalis de Boussu de Alsatia, archiepiscopus Mechliniensis, Flandrus; comes Ioannes Petrus de Azuis.

Ioannes Franciscus tituli Ss. Marcellini et Petri S. R. E. cardinalis Barbadicus, episcopus Brixiensis, Venetus; marchio Horatius Lancellotti Romanus.

Michaël Fridericus tituli S. Sabinae S. R. E. cardinalis de Altann, episcopus Vacciensis, Germanus; Iulius Gabriellus Romanus.

Ioannes Baptista tituli S. Priscae S. R. E. cardinalis Salerni, Cosentinus; Ioseph Baldwinucci Lucensis.

Alvarus S. R. E. cardinalis Cienfuegos, Asturianus; Caesar eques Herculanus.

DIACONI X.

Benedictus S. Mariae in Viàlatà primus diaconus S. R. E. cardinalis Pamphyli, Romanus; Michaëlangelus Fagnani Romanus.

Petrus S. Laurentii in Damaso S. R. E. cardinalis Ottobonus, Venetus; frater Benedictus de Fabris, eques Hierosolymitanus.

Ioseph Renatus S. Georgii S. R. E. cardinalis Imperiali, Ianuensis; Laetus Barbari.

Laurentius S. Agathae S. R. E. cardinalis de Alteris, Romanus; marchio Paulus de Drago, Romanus.

Carolus S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. cardinalis Columna, Romanus; Fabritius Sabellus Romanus.

Annibal S. Mariae in Cosmedin S. R. E. cardinalis Albanus, Urbinas; Philippus baro de Scarlattis Romanus.

Curtius S. Eustachii S. R. E. cardinalis Orighi, Romanus; canonicus Nicolaus Maria Orighi Romanus.

Damianus S. R. E. cardinalis de Schomborn, Germanus; Willhelmus Henricus, liber baro de Bouscrodt, Germanus.

Fabius Ss. Viti et Modesti S. R. E. cardinalis Oliverii, Pisauensis; Ioannes Andreas Oliveri Pisauensis, eques S. Stephani.

Iulius S. R. E. cardinalis Alberoni, Parmensis; Ioannes Andreas Pieri Lucensis.

IV.

Conceduntur privilegia familiaribus Sanctitatis Suae¹.

Innocentius Papa XIII.

Nomina familiarium.

Venerabilibus fratribus Sinibaldo ab Auria Patracensi, cubiculi nostri praefecto, Prospero Marefusco Caesariensi, auditori nostro, et Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio, episcopo Porphyriensi, sacrorum nostri, ac dilectis filiis magistris Nicolao Iudici Neapolitano, palatii nostri apostolici respective praefectis; Bartholomaeo Ruspoio Romano, notario protonotario nuncupato de numero participantium, libellorum supplicum nobis porrectorum, Dominico Rivera Urbinatensi, notarum arcanaarum, et Dominico Passionei Forosempronensi, epistolarum latinarum respective secretariis, in utraque signaturâ nostrâ referendaris; necnon Caesari Menicono, Perusinae, pincernae; Ioanni Philippo Bandino, Cameriniensi, Franciscò Ignatio Ferranti Massaliensi, Esinae dioecesis,

¹ Eadem privilegia concessa fuere a Clemente XI, constit. edit. MDCCI, die 3 aprilis, pontificatus; et conceduntur a Benedicto XIII const. edit. MDCCXIV, die 15 decembris, pontif. 1.

eleemosynario secreto; Philippe Magnone Romano; Antonio Tasca, Theatine, vestiario; Matthaeo Scaglione a Valentano Montis Falisci dioecesis, litterarum nostrarum in formâ Brevis, quae ad principes scribuntur, secretario; Paulo Cassio Romano, Riccardo a Balneo Mantuanae, Michaëlangelo Senogalliensis dioecesis, medico secreto; Hieronymo Columnae forerio maiori, Andreae Maldechino, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, Romanis, cubicularis secretis nostris; Iosepho Accorambono, Spoletanae, subdatario, ac Olympio Millemi de insulâ Lillii, nullius dioecesis, architriplino, ac Ioanni Bortonio, Nolanae, caudatario; Ioanni Baptistae Precurti Romano, crucifero, Dominico Piani de Ischia, Aquaeependentis dioecesis, Franciscò Mariani, Viterbiensis, capellanis secretis; ac Scipioni de Fabiis Romano, Dominico Romboluo, Pistoriensis, Franciscò Pino pariter Romano, Bartholomaeo Mesilla itidem Romano, Hieronymo Giorgi oppidi Liburni Pisanae dioecesis, ac Iacobo Antonio Biancono a Capranica, Sutrinae dioecesis, clericis seu presbyteris vel laicis, cubiculi nostri adiutoribus, familiaribus continuis commensalibus nostris, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Circumspecta, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi maii MDCCXXI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 26 maii 1721, pontif. anno 1.

V.

Indicatur iubilaeum universale initio pontificatus Sanctitatis Suae².

Innocentius Papa XIII.

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Superni dispositione consilii, quo caelestia pariter et terrestria inscrutabili

Exordium a necessitate impiorandi divi-

¹ Reliqua ut tom. XVIII pag. 88 a et seq. (R.T.).

² Huic simile iubilaeum indictum fuit a Clemente XI const. ed. MDCCI, die 25 februarii,

nom. auxilium
praeritum ob
timorem epide-
miae intus.

ratione reguntur, ad supremum aposto-
latus fastigium, nullo meritum suffra-
gio, evecti, dum serio consideramus im-
positi nobis gravitatem oneris angelicis
etiam humeris formidandi, cui collum
humiliter supponere divinae voci obse-
quendi nos adigit necessitas, viriumque
nostrarum infirmitatem, tum luctuosam
rerum et temporum conditionem, quot-
que et quam gravissimis respublica chri-
stiana malorum procellis et calamita-
tibus confictetur, atque periculis expo-
sita sit, toti contremiscimus, crebraque
ex imo corde suspiria et uberes ex o-
culis lacrymas fundentes, ad Dominum
cum Propheta clamare compellimur:
*Exaltatus, humiliatus sum et contur-
batus; terrores tui conturbaverunt me;
circumdederunt me sicut aqua tota die,
circumdederunt me simul;* ac, nisi spes
nostra in ipso bonorum omnium largi-
tore reposita esset, animo plane concideremus. Sed, quia benignus et miseri-
cors est Deus noster, et propitiatur om-
nibus invocantibus eum in veritate,
nec despicit in opportunitatibus et tri-
bulatione, eodem Propheta monente:
*Revela Domino viam tuam, et spera in
eo, et ipse faciet,* et magis eius clemen-
tiae et misericordiae confidere, quam
nostrae imbecillitati diffidere constitui-
mus; cumque nos sufficere non posse
sciamus, oculos nostros ad montem san-
ctum suum, montem uberem, montem
pinguem¹, unde opportunum nobis ad-
futurum auxilium et enixe petimus et
devote speramus. Id ipsum ut et vos,
quibus nostra impendenda est sollicitu-
do, coniunctis nobiscum precibus facia-
tis, et divinam, qua egemus², opem per
ieiunia et eleemosynas aliaque pietatis

pontif. 1, et a Benedicti XIII indicitur const. ed.
mcccxxiv, die 10 iunii, pontif. 1.

¹ Deest verbum *conversum* (R. T.).

² Edit. Main. legit *agemus* (R. T.).

opera nobis demereri sedulo studeatis,
paterne requirimus et monemus, ut sci-
licet laetius consolationis Deus, cui pro-
prium est infirma mundi eligere et dex-
terae suae potentiam facere fortia, con-
firmet quod operatus est in nobis, et
det nobis sedium suarum assistricem
sapientiam, mittat illam de caelis san-
ctis suis et a sede magnitudinis suae,
ut nobiscum sit et nobiscum laboret ad
divini nominis gloriam, Ecclesiaeque
sanctae utilitatem, et spiritualem om-
nium fidelium aedificationem, omniaque
consilia nostra et actiones dirigat se-
cundum beneplacitum voluntatis suae,
haereses et in religione dissidia extir-
pet, fidem catholicam protegat et propa-
get, quam mundus dare non potest
inter principes orthodoxos pacem resti-
tuat, eorumque animos fortiter et suaviter
vinciat in vinculo charitatis, dira epide-
micae tuis flagella, quae non procul ab
Italiae finibus, sicut cum intimo animi
nostri dolore accepimus, misere saevire
adhuc non cessat, ab aliis, quos calami-
tas tenet, avertat, ab aliis vero, quos
tantae cladis metus et pavor invasit,
pericula propulset, ac nomen christia-
num ab infidelium insidiis et incursio-
nibus potentiam virtutis suae tueatur.
Haec autem ut ferventiori spiritus ar-
dore maiorique fructu fiant, priscum
Romanorum Pontificum praedecessorum
nostrorum morem secuti, caelestium
munerum thesauros, quorum dispensa-
tionem fidei nostrae commisit divina di-
gnatio, opportuno hoc recurrente tem-
pore, quo Spiritus Sanctus repentino
sonitu super Apostolos venit, mentesque
carnalium in sui amorem permutavit,
et, foris apparentibus linguis igneis, facta
sunt intus corda inflammantia³, proferre
et liberali manu erogare decrevimus.

§ 1. Itaque, de omnipotentis Dei mi-

¹ Potius lege *flammanitia* (R. T.).

Indictio sub-
lata.

sericordiam ac beatorum Petri et Pauli
apostolorum eius auctoritate confiat, ex
illâ ligandi atque solvendi potestate,
quam nobis Dominus, licet indignis, con-
tulit, universis et singulis utriusque se-
xus christifidelibus in almâ Urbe nostrâ
degentibus, qui solemnî processioni,
quam seriâ secundâ festi Pentecostes
proximae hebdomadae a basilicâ Princi-
pis Apostolorum ad ecclesiam Sancti Spi-
ritus in Saxia de eadem Urbe, unâ cum
venerabilibus fratribus nostris S. R. E.
cardinalibus, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-
rem, sub annulo Piscatoris, die xxvii maii
mcccxxi, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 27 maii 1721, pontif. anno 1.

VI.

*Mandatur continuatio visitationis apo-
stolicae ecclesiarum et locorum piorum
Urbis.*

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Referitur insti-
tutio et conti-
nuatio dictae
visitationis.

§ 1. Cum felicis recordationis Inno-
centius Papa XII praedecessor noster circa
pontificatus sui primordia pastorem
cleri romani omniumque almae huius
Urbis ecclesiarum piorumque locorum
et operum visitationem instituerit, eam-
que ipsemet in patriarchalibus eiusdem
Urbis ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo
munere adiutores nonnullos ex sacro
venerabilium fratrum nostrorum tunc
suorum S. R. E. cardinalium collegio
delegerit et assumpserit, eisque quosdam

¹ Reliqua ut tom. xx pag. 9 a et seq. (R. T.).

² Huiusmodi visitatio instituta fuit ab Inno-
centio XII const. ed. mcccxxii, die 11 ianuarii,
pontif. 11; et continuata a Clementis XI const.
ed. mcccxi, die 14 ianuarii, pontif. 1; a Benedi-
cto XIII iterum praecipitur eius continuatio
ed. const. mcccxxiv, die 15 iulii, pontif. 1.

Romanae Curiae praelatos et alios sub-
inde cardinales adiunxerit, qui visita-
tionem ipsam peragerent et negotia il-
lam concernentia expedirent, ac secre-
tarium, iudicem, cancellarium, seu actua-
rium commissarium, et fiscalem, aliosque
forsan officiales et ministros sacrae vi-
sitationis huiusmodi deputaverit, varias-
que eisdem cardinalibus, ac eorum et
dictorum praelatorum Congregationi,
necnon officialibus et ministris praedi-
ctis facultates, praeeminentias et indulta
concesserit et impartitus fuerit, et aliâs,
prout in diversis ipsius Innocentii prae-
decessoris litteris desuper in simili
formâ Brevis expeditis, quarum tenores
praesentibus pro plene et sufficienter
expressis ac de verbo ad verbum in-
sertis haberi volumus, uberius contine-
tur; et, sicut accepimus, memorati qui-
dem cardinales visitatores unâ cum
praelatis coadiutoribus, etiam piaae me-
moriae Clementis Papae XI praedeces-
soris nostri iussu, visitationem huius-
modi tam in eisdem patriarchalibus quam
in aliis collegiatis et fere omnibus pa-
rochialibus ecclesiis, ac in multis mo-
nasteriis regularium tam virorum quam
mulierum, necnon collegiis, hospitali-
bus, confraternitatibus et aliis locis piis
dictae Urbis postea prosecuti fuerint,
salutaribusque monitis et decretis, ubi
opus fuerit, providerint; visitatio tamen
ipsa in omnibus ecclesiis ac locis et
operibus piis praedictis nondum sit
peracta, sed multa negotia eam concer-
nentia adhuc pendeant indecisa: hinc
est quod nos, pastoralî studio conside-
rantes quantopere visitatio huiusmodi
utilis et necessaria sit, non modo ad
tollendos abusos, sed etiam ad praeca-
vendum ne deinceps introducantur, quan-
tumque boni ex illâ hactenus provenerit
et benedicente Domino proventurum
sit si visitatio ipsa continuetur et absol-

Mandat ut
in rubrica.

vatur, ac in ea, quae ad Dei cultum et gloriam animarumque salutem opportunam et conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie prudenterque statuuntur, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari et absolvi, causasque indecimas in Congregatione praedicta pendentes, prout aequitatis atque iustitiae ratio suaserit, terminari, visitationes particularium ecclesiarum ac locorum et operum piorum iam inchoatas absolvi, necnon ecclesias ac loca et opera pia, tam hucusque visitata quae iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari, ceteraque omnia et singula visitationem huiusmodi concernentia fieri, geri, statui et ordinari ac executioni demandari debere, tenore praesentium, decernimus et mandamus; ac omnes et singulas facultates, privilegia, gratias, praerogativas, praerogativas et indulta quaecumque praedictis cardinalibus et praelatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus et singulis officialibus et ministris supradictis, a memoratis Innocentio et Clemente praedecessoribus per suas respective litteras desuper emanatas quovis modo respective concessa et attributa, per obitum eorumdem praedecessorum minime cessasse, sed in suis robore et firmitate permanere, omnibusque et singulis praedictis respective adhuc competere et suffragari debere, decernimus pariter et declaramus; et, quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, praerogativas, praerogativas et indulta huiusmodi eisdem cardinalibus et praelatis, eorumque Congregationi, ac officialibus et ministris praedictis, in omnibus et per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio et Cle-

mente praedecessoribus concessa et attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, denuo concedimus, tribuimus et impartimur.

§ 2. Decernentes, etc.¹

§ 3. Non obstantibus, praemissis, ac omnibus et singulis, etc.²

§ 4. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii maii, mdccxxi, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 28 maii 1721, pontif. anno i.

VII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium de alternativa officiorum pro provincia S. Antonii in Lusitania fratrum Minorum de Observantia Discalceatorum⁴.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum Emmanuelis a Gloria nonnullorumque fratrum expresse professorum provinciae S. Antonii in Lusitania Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod ipsi, pro bono pacis et pacifici eiusdem provin-

¹ Omnia ut supra pag. 7 b et seq. (R. T.).

² Cetera ut pag. 8 a (R. T.).

³ Reliqua ut ibid. (R. T.).

⁴ A Clemente XI const. ed. mdccxii, die 23 decembris, pontif. xiii, revocata fuit dismembratio conventus S. Luciae et ospiti de Portici; et huius Pontificis const. ed. mdccxxii, die 23 iunii, pontif. ii, extat commissio nuncio Neapolis super eadem dismembratione.

Classulae.

Derogatio contrarium.

Fides transumptorum.

Exposito.

ciae regimine, alternativam officiorum in ea cum divisione territorii stabilire plurimum desiderabant in hunc modum, videlicet:

Divisio territorii provinciae aequalitate numeri religiosorum.

1. Quod praedicta provincia S. Antonii, secundum regiones, territoria, per quae protenditur, in duas aequales partes dividatur, quarum¹ Ulyssiponenses civitates, orientalem scilicet et occidentalem, cum suis territoriis, vulgo *termos*, inclusive provinciam de Alemvise et regiones ultra mare comprehendat, altera vero totum id quod a territoriis Ulyssiponensibus per provinciam de Extremadura usque ad villam de Canthanhede districtus civitatis Conimbricensis inclusive includitur, et sic divisae conserventur, ut religiosorum numerum utriusque hierarchiae, clericalis videlicet et laicalis, in unaquaque parte aequalis sit; sed, quia de praesenti numerus Ulyssiponensium in magna parte a non Ulyssiponensibus habet excedi, donec ad aequalitatem perveniant, ex novitiis recipiendis duae partes ex Ulyssiponensibus et una ex aliis dumtaxat ad habitum admittatur, proportionem servatam inter clericos et laicos, prout necessitati provinciae videbitur expedire, ita taliter ut semper aequalis fratrum numerus hinc inde valeat conservari: et haec quantum ad divisionem.

De alternativa praecipuorum officiorum.

2. Quantum vero ad electionem officiorum ita procedi debeat, ut in uno capitulo minister provincialis et duo definitores ex una parte, et custos et alii duo definitores ex alia parte eligantur; in capitulo vero sequenti fiat viceversa; quia tamen duodecim ab hinc annis ex non Ulyssiponensibus quatuor provinciales ministri sortiti fuerunt, pro aliquali compensatione cum parte Ulyssiponensi, in capitulo proxime habendo alternativa ex Ulyssiponensibus exordium servat², et ex istis minister provincialis et duo definitores, ex non Ulyssiponensibus vero custos et alii duo definitores eligantur; in capitulo vero sequenti res e contra se habeat.

Item reliquorum officiorum.

Quod si ad electionem vicarii provincialis,

¹ Deest vox una vel prima (R. T.).

² Videtur legendum *sumat* (R. T.).

lis, deficiente ministro ante completum triennium, oporteat deveniri, digniore patre provinciae praesidente, in absentia superioris generalis, ex eadem provincialis parte vicarius eligatur. Quod etiam in electionibus tum commissarii provincialis, tam etiam promistri (impedito provinciali) capituli generalis causa observandum erit, quantum scilicet ad hoc quod electi ex eadem parte assumantur. Et sic pariter observandum erit in guardianorum electionibus, ut aequalis numerus ex unaquaque parte assumatur. Attamen, ut aequalis conventuum distributio fiat, hic ordo servandus erit, quod ex illa parte ubi provincialis fuerit, eligantur guardiani vel praesidentes cum voto pro conventibus de Corthaneyra, Casanova, Penella, Soveral, Tancos, Canthanhede, Bernachi; ex illa vero ubi custos fuerit, eligantur similiter guardiani vel praesidentes cum voto pro conventibus Ulyssiponis occidentalis, collegii Conimbricensis, Cornota, Meruana, Penheyro, Certeam, Convalescenza et Pombal. At ne suffragia in capitulis provincialibus a parte custodis partem alteram excedere valeant, tum dumtaxat, et non alias, secretarius provinciae, et ex parte provincialis per electionem fiat sicuti guardiani, et votum habeat in comitiis provincialibus, quoadusque conventus dispares fuerint; ita enim novi conventus vel hospitia sicuti guardiani et praesidentes cum voto distribui debent, ut pro unaquaque parte suffragia sint aequalia; quod si aequales existant in suffragiis huiusmodi, nec votum secretarius provinciae habeat, nec per suffragia, sed ad provincialis libitum assumatur.

Ad praesidentes quoque sine voto, vicarios, novitiorum magistros, ostiarios, et alia huiusmodi officia, cum aequalitate, quantum fieri possit, religiosi ex unaquaque parte assumantur, et qui in uno triennio fuerint ex una parte, pro eisdem officiis in alio sequenti ex altera eligantur.

Idem pariter observandum erit pro studiis tum philosophiae tum theologiae scholasticae tumque moralis, ut studentes, lectores, et qui *passantes* vulgo dicuntur, hinc inde in aequali numero eligantur, hac ta-

necnon de suffragiis.

non exceptione, quod, si ex una parte sufficientes non sint qui legere possint, et hoc a plene definitorio approbetur, assumantur ex aliis qui idonei reperiuntur. Et haec de electionibus.

De subrogationibus ante completum triennium.

III. In subrogationibus ita res se habeat, quod, deficiente ante completum triennium, vel promoti aliquo ex officialibus, tum definitori¹ tum etiam alio quocumque, alter ex eadem parte eius loco substituatur. Pro definitorio vero hic specialis ordo servandus erit, quod in subrogatione unius aut alterius ex definitorio, primo patres provinciae secundum eorum ordinem, secundo excustodes, tertio exdefinitores, quarto exguardiani antiquiores substituuntur; cum hoc tamen quod, si multi guardiani aequales sint a die professionis, unus alterum in subrogatione praecedat; si vero antiquior exguardianus sit guardianus actualiter, alter guardianus eiusdem partis suo loco eligatur, et ipse in definitorio subrogetur, in quo, si triennium compleverit, gaudeat ac si custos vel definitor in capitulo electus fuisset; si tamen non compleverit, remaneat ac si nullatenus subrogasset. Et quia in regionibus ultra mare pro conventu de Gran Parà ex hac provincia guardianus et commissarius provincialis eligi solent, ita electio imposterum fieri debeat, ut guardianus eligendus semper ex parte provincialis sit, commissarius vero ex parte custodis. Et si hic, postquam suo officio functus fuerit, ad provinciam primodictam revertatur, locum immediatum post exdefinitores in subrogationibus obtineat. Si vero commissarius missionum pro eodem Gran Parà ex hac provincia fieri contigerit, per triennium tantum perduret, et modo ex una parte, modo ex alia eligatur, itaut in omnibus et per omnia aequalis officiorum distributio conservetur.

Poenas in cogitatione.

IV. Et, si religiosus aliquis de praesenti vel in futurum impugnaverit et contradixerit vel retardare praesumpserit executionem alternativae huiusmodi aut alicuius ex conditionibus in ipsa praesertis, ipso facto privatus actibus legitimis in perpetuo existat:

¹ Videtur legendum *definitore* (R. T.).

Emenavit ab eadem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, auditis patre procuratore Curiae et aliis superioribus generalibus Ordinis, referente eminentissimo Priolo, censuit, praefatam alternativam in omnibus iuxta petita esse concedendam, prout praesentis decreti vigore benigne concessit. Romae xxiii maii MDCCXXI.

Decretum S. Congregationis refertur.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Emmanuelis et fratrum nobis subinde expositum fuit, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderent; nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum preinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate supradictae Congregationis cardinalium.

Confirmatio relati decreti.

§ 3. Decernentes, etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etc.²

Clausulae.

Derogatio contrationum.

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

² Reliqua ut ibid. (R. T.).

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi iunii MDCCXXI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 16 iunii 1721, pontif. anno 1.

VIII.

Conceduntur privilegia capellanis Sanctitatis Suae¹.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium in quo capellanorum nomina recensentur.

Grata familiaritatis obsequia, quae dilecti filii Dominicus Miliani nullius dioecesis provinciae Romanae, Petrus Paulus Quintii Reatinae, Petrus Galeazzi Montis Falisci respective dioecesis, et Iosephus Anconitanae, canonicus supranumerarius ecclesiae Anconitanae, presbyteri, moderni capellae nostrae pontificiae capellani, familiares nostri, nobis et Apostolicae Sedi hactenus impenderunt et adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitae ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis et virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia quam etiam fide dignorum testimoniis iuvare percepimus, nos inducunt ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Concessio privilegiorum.

§ 1. Hinc est quod nos, volentes illos specialibus favoribus et gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad supradictorum Dominici, Petri Pauli,

¹ Eadem privilegia concessa fuere a Clemente XI constit. edit. MDCCXII, die 7 decembris, pontif. XIII.

Petri et Iosephi, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis, nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione ac certa scientia, apostolica auctoritate, tenore praesentium, Dominicum, Petrum Paulum, Petrum et Iosephum praedictos et illorum singulos, in nostros et Sedis Apostolicae notarios recipimus, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvii iunii MDCCXXI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 17 iunii 1721, pontif. anno 1.

IX.

Statuitur ut fratres laici de Observantia Reformatorum ac Tertii Ordinis in regno Siciliae praesentent iuramentum cedendi praecedentiam clericis².

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Dudum felicitis recordationis Urbani Papa VIII praedecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die xvi novembris MDCLXII motu proprio expeditas litteras, ne de cetero ulli fratres laici seu conversi Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quovis sub praetextu, quaesito colore vel ingenio, etiam ratione antiquioris suae ad habitum regularem dicti Ordinis receptionis aut in eo emissae professionis,

Ab Urbano VIII velum fuit sub excommunicationis poena ne laici praecederent clericis Minorum de Observantia.

¹ Reliqua omnia ut in const. Clementis X data die vi octobris MDCLXX, quam vide in tom. xviii, pag. 415 b et seq. (R. T.).

² De hac praecedentia extat Urbani VIII constit. edit. MDCLXII, die 16 novembris. In Clementis XI constit. edit. MDCCXIV, die 6 octobris, pontif. IV, confirmatum fuit quoddam decretum de primatu in provincia Baetica; et Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXVIII, die 16 decembris, pontif. V, praecipitur executio constitutionis Urbani VIII.

seu cuiusvis consuetudinis, fratres clericos eiusdem Ordinis in quibusvis functionibus tam publicis quam privatis praecedere, et ne quicumque superiores Ordinis praedicti id deinceps quoquo modo permittere audent seu praesumerent, sub excommunicationis poenam ipso facto per contrafacientes incurrendam, sub certis modo et forma tunc expressis, apostolica auctoritate statuit, ordinavit et prohibuit, et alias, prout in praedictis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut dilecti filii fratres Ordinis Minorum de Observantia et Reformatorum necnon Tertii Ordinis eiusdem sancti Francisci regni Siciliae nobis nuper exponi fecerunt, ipsi praedictarum litterarum eiusdem Urbani praedecessoris observantiam superioribus generalibus Ordinibus huiusmodi per nos praecipere desiderarent, quemadmodum ab aliis omnibus regularibus et ipsis Ordinibus extra dictum regnum servari asseritur: nobis propterea dicti exponentes, quo graves perturbationes, lites ac controversiae hac in re exortae de medio tollantur, humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Patitur confirmatio illius constitutionis.

Statutum de observantia dictae constitutionis, et de iuramento praestando a laicis, sub certis poenis.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus in-

1 Verbum tam nos addimus (R. T.).

clinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium¹, qui relationes dilectorum etiam filiorum commissarii generalis Curiae tam de Observantia quam procuratoris generalis Reformatorum et Tertii Ordinis huiusmodi viderunt, consilio, ut superiores regulares Ordinis praedicti imposterum laicos seu conversos quoscumque ad professionem admittere nequeant, nisi antea coram testibus emitant votum vel iuramentum cedendi clericis praecedentiam (iniunctam superioribus contrafacientibus privationis officii et vocis activae et passivae poenam ipso facto incurrendam, laicis vero seu conversis sine praedicto voto seu iuramento profitentibus nullitatis professionis), et interim superiores eiusmodi laicos seu conversos ad observantiam praedictarum litterarum Urbani praedecessoris hac de re emanatarum, ut praefertur, cogant, dicta auctoritate, tenore praesentium, itidem² statuimus, decernimus et ordinamus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras firmas, etc.³.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictorum Ordinum, etiam iuramento, etc.⁴.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.⁵.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v iulii MDCCXXI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 5 iulii 1721, pontif. anno I.

1 Deest vox praepositorum (R. T.).
 2 Edit. Main. legit *ibidem* pro *itidem* (R. T.).
 3 Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).
 4 Reliqua ut *ibid.* (R. T.).
 5 Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

Clausulae.

Contrariam derogatio.

Fides transumptorum.

X.

Confirmantur constitutiones Urbani VIII et Alexandri VII super exemptione hospitalium fratrum Ordinis S. Ioannis Dei ab Ordinariis iurisdictione pro Congregatione Hispaniae¹.

Innocentius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniuncti nobis caelitus pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quae ad sacrarum religionum et congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem et gloriam pauperumque solamen et subsidium proferre iugiter satagentium favorem ex huius Sanctae Sedis providentia emanata noscuntur, quo firma semper atque illibata persistant, apostolici muniminis praesidio robaremus.

A Paulo V exempta fuit dicta Congregatio ab Ordinariis iurisdictione.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres Congregationis Hispaniae Ordinis S. Ioannis Dei, quod dudum felicitis recordationis Paulus PP. V praedecessor noster, inter alia, dictam Congregationem, omnesque et singulas eius domos, superiores, etiam maiorem, et fratres ac personas et ministrantes tam in Italia quam in Hispaniis aliisque mundi partibus consistentes, ac tam eatenus fundatas, quam de cetero fundandas, in his dumtaxat quae regularia instituta iuxta eius constitutiones a Sede Apostolica approbatas et confirmatas concernebant, a superiori-

1 Hac de re vide hic citatas constitutiones Pauli V ed. MDCCXIX, die 16 martii, Urbani VIII ed. MDCCXXXVIII, die 9 iulii, pontif. xv, Alexandri VII edit. MDCLVIII, die 6 novembris, pontif. iv, et MDCLIX, die 5 novembris, pontif. v. Ab Innocentio XI, constit. edit. MDCCXIII, die 20 maii, pontif. II, concessa fuit exemptio a processionibus; et a Benedicto XIII, const. ed. MDCCXXIV, die 13 septembris, pontif. I, confirmantur privilegia concessa ab Urbano VIII, et nova conceduntur.

tate, visitatione, correctione et etiam obedientia Ordinariis locorum (itaque religiosi dictae Congregationis regularibus institutis suis sese conformare deberent, salvis in reliquis tam sacrorum canonum et Concilii Tridentini decretis, quam Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum tunc suorum litteris in favorem Ordinariis emanatis, quibus nullatenus derogare, quinimo eas in suo robore et firmitate permanere intendebat) penitus et omnino perpetuo exemptis, absolvit et liberavit, ac eos in praemissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariis locorum iurisdictione perpetuo exemptos fore et esse declaravit; ipsisque Ordinariis et eorum cuilibet, etiamsi cardinalatus honore praefulgerent, ne deinceps in illis, quae observantiam, disciplinam et instituta regularia Congregationis huiusmodi ut praefertur concernebant, praeterquam in casibus in sacris canonibus et Concilio Tridentino ac litteris apostolicis praedictis quomodolibet contentis, se immiscere et intromittere valerent seu praesumerent, districte praecepit et inhibuit; et alias, prout in ipsius Pauli praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die XVI martii MDCCXIX expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto¹ haberi volumus, uberius continetur.

Quid deinde statuerit Urbanus VIII

Et subinde recolendae memoriae Urbanus PP. VIII etiam praedecessor noster per alias suas itidem in simili forma Brevis expeditas litteras, III, quoad dictae Congregationis conventus et hospitalia in quibus essent duodecim religiosi, episcopi nullatenus se ingererent, declaravit et decrevit, prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper

1 Edit. Main. legit *expressis* . . . *insertio* pro *expresso* . . . *inserto* (R. T.).

confectis, quarum tenor est qui sequitur, videlicet:

Urbani VIII constitutio, qua conventus, ubi non sunt duodecim religiosi, Ordinariorum iurisdictioni nonnullis dumtaxat subiciuntur.

Urbanus PP. VIII, ad perpetuam rei memoriam. Cum, sicut alias dilectus filius Angelicus Rampuela Congregationis B. Ioannis Dei procurator generalis nobis nuper exponi fecit, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix iulii MDCCLXXXVIII, pontificatus nostri anno xv.

Ac postmodum similis memoriae Alexander Papa VII iudem praedecessor noster, ex eo quod sibi tunc existentes fratres Congregationis huiusmodi se eiusdem Urbani praedecessoris litterarum tenore indigere significari fecerant, ipse Alexander praedecessor eadem Urbani praedecessoris litteris in formam provisionis nuncupatis toto illarum tenore inserto de verbo ad verbum transcribi mandavit, prout in eiusdem Alexandri praedecessoris litteris, in hunc qui sequitur modum.

Alexandri VII constitutio, in qua referuntur resalata Urbani constitutione, eadem omnem fidem praestandam esse, mandatur.

Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam. Provisionis nostrae debet provenire subsidio ut iustum unicuique conservetur. Proinde nos tenorem² quarundam litterarum in formam Brevis felicis recordationis Urbani PP. VIII in favorem fratrum Congregationis S. Ioannis Dei emanatarum et in secretaria nostram tunc ipsius Urbani praedecessoris repertarum de verbo ad verbum transcribi et praesentibus adnotari fecimus, ex eo quod fratres Congregationis huiusmodi se tenore praedicto³ indigere nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet: **Urbanus Papa VIII ad perpetuam rei memoriam.** Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampullus, etc.⁴

¹ Reliqua vide tom. XIV, pag. 660 (R. T.).

² Edit. Main. legit tenore (R. T.).

³ Edit. Main. legit praedicti (R. T.).

⁴ Idem tenor est ac ante relatus pag. ant. (R. T.).

Ceterum ut tenor huiusmodi sic insertus omnimodam rei seu facti certitudinem faciat, volumus ut illud iudem robur eandemque vim et eundem vigorem in iudicio vel alibi, ubicumque fuerit ostensus, in omnibus et per omnia habeat, quem haberent originales litterae praedictae, ac illis pariter stentur, sicut eisdem litteris staretur si forent exhibitae et ostensae. Per praesentes autem nullum ius cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari.

Datum Romae, apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die ix novembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

G. GUALTERIUS.

Ac successive idem Alexander praedecessor per alias pariter suas in eadem formam Brevis expeditas litteras confirmavit decretum per Congregationem tunc existentium S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum editum, per quod eadem cardinalium Congregatio, propositis in ea nonnullis dubiis, censuerat earumdem Urbani praedecessoris litterarum dispositionem in omnibus observandam esse: prout in ipsius Alexandri praedecessoris litteris dicti decreti confirmatoriis tenoris sequentis, videlicet:

Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis fratrum beati Ioannis Dei procurator generalis, quod, licet dudum, etc.¹

Alexandri VII altera constitutio in qua refertur decretum Congregationis Concilii de servanda constitutione Urbani VIII, illudque confirmatur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v novembris MDCLIX, pontificatus nostri anno v. — S. UGOLINUS.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praemissa a memoratis Urbano et Alexandro praedecessoribus tametsi provido prudentique

Confirmatio constitutionum Urbani VIII et Alexandri VII.

¹ Vide tom. XVI pag. 511 b et seq. (R. T.).

fuerint constituta consilio, nihilominus nonnulli Hispaniarum archiepiscopi et episcopi, non attentis praemissis aliisque Romanae Curiae resolutionibus, decretis et decisionibus, domos et hospitalia Congregationis S. Ioannis Dei huiusmodi, ab usum, intrusionem et possessionem illa visitandi allegantes, visitare praesumant: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut litteras praesentis pro firmiori eorum subsistentia nostri muniminis praesidio fulcire de benignitate apostolica dignemur. Nos, ipsis exponentibus specialem gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui votum bonae memoriae Ioannis Dominici eiusdem S. R. E. cardinalis Paracciani nuncupati, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam protectoris viderunt, ac relationem dicti filii moderni procuratoris generalis eiusdem Ordinis eisdem cardinalibus factam audiverunt, consilio, praesentis Urbani et Alexandri praedecessorum litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae dicti Urbanus et Alexander praedecessores in suis respective litteris voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc.²

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die viii iulii MDCCLXXXI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 8 iulii 1721, pontif. anno I.

XI.

Confirmantur constitutiones Gregorii XV Urbani VIII, Clementis IX et X, ac Innocentii XI, quibus concessa et confirmata fuere hospitali B. M. Theulonicorum privilegia hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani³.

Innocentius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili divinae sapientiae atque clementiae arcano in apostolicae dignitatis fastigio constituti, illa, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris in favorem Ordinum militarium ad christiani nominis tutelam pie salubriterque institutorum fideli dispensatione prudentique liberalitate emanarunt, ut firma semper atque stabilia persistant, apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

Exordium.

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

³ Huiusmodi constitutiones infra citantur. In huius Pontificis const. ed. MDCCLXXXI, die 10 novembris, pontif. I, confirmatur constitutio Pii V de quibusdam aliis privilegiis.

A Gregorio XV concessa fuerunt praedicta privilegia et ab aliis relictis Pontificibus confirmata.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Gregorius Papa XV praedecessor noster omnia et singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates et gratias, tam per se Sedemque Apostolicam, quam per recolendae memoriae Leonem X, Clementem VII, Paulum III, Pium IV, Pium V, Gregorium XIII, Sixtum V, Gregorium XIV, Clementem VIII et Paulum V Romanos Pontifices similiter praedecessores nostros, dilectis filiis magno magistro et conventui hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani, illiusque prioribus, baiulivis, praeceptoribus, commendatariis, fratribus militibus, subditis, vassallis, colonis et presbyteris curam animarum exercentibus concessa et respective confirmata, hospitali domus B. Mariae Theutonicorum eiusque magistro, prioribus, baiulivis, praeceptoribus, commendatariis, fratribus, militibus, subditis, vassallis, colonis ac presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens hospitale B. Mariae Theutonicorum illiusque magistrum, priores, baiulivos, praeceptores, commendatarios, fratres, milites, subditos, vassallos, colonos et presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis et indultis, quatenus in huiusmodi concessione non comprehenderentur, quovis praetextu et ex quacumque causâ uti, frui et gaudere posse nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita et nulla, nulliusque roboris et momenti esse et fore, prout in dictis Gregorii praedecessoris in formâ Brevis desuper sub die xxiii decembris MDCXXII expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur. Et subinde piae memoriae Urbanus VIII, Clemens IX, Clemens X et Innocentius XI Romani Pontifices etiam praedecessores nostri per suas pariter in formâ Brevis die xix ianuarii MDCXXIV,

et die xix iunii MDCLXVIII, ac die xxx augusti MDCLXX, necnon die viii ianuarii MDCLXXVII respective expeditas litteras, quarum tenores praesentibus iisdem haberi volumus pro expressis, iam dictas Gregorii praedecessoris litteras sub certis modo et formâ tunc expressis confirmarunt et approbarunt.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. cardinalis de Schonborn nuncupatus, ecclesiae Spirensis ex concessione et dispensatione apostolicâ praesul, pro parte dilectorum filiorum magni magistri et fratrum militum dicti hospitalis B. Mariae Theutonicorum, cuius dictus Damianus Hugo cardinalis et praesul ex simili concessione et dispensatione magnus praeceptor seu commendatarius existit, nobis nuper exposuit, praefatae quidem Gregorii XV ac Urbani VIII, Clementis IX et Clementis X ac Innocentii XI praedecessorum litterae in viridi sint observantia; quia tamen firmitiora sunt ea quae frequentiori Sedis Apostolicae praesidio roborantur, iidem magnus magister et fratres milites litteras huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desiderant: nos, ipsorum magni magistri et fratrum militum votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praedictas

Confirmatio re-
censillarum con-
stitutionum.

Gregorii XV ac Urbani VIII, Clementis IX, Clementis X et Innocentii XI praedecessorum litteras, omniaque et singula in eis contenta, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus.

Clausulae par-
ticulares.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus et derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas esse, sicut ab omnibus censerent, et ita per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deposito
exceutorum.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus Moguntinensi et Salisburgensi archiepiscopis ac dilecto filio causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte eorumdem magistri et militum ac fratrum dicti hospitalis beatae Mariae Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ eos

praesentium litterarum commodo et effectu pacifice frui et gaudere; non permittentes eos per Ordinarios praefatos aut quoscumque alios contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari aut inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, comescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 5. Non obstantibus omnibus et singulis, quae dicti Gregorius et Urbanus, Clemens IX et Innocentius XI praedecessores in suis litteris praedictis respective voluerunt non obstare; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi et excommunicari non possint nisi per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Eorumdem autem praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, volumus, quod (Pii V, xxii septembris anno vi, et Gregorii XIII, sub annulo Piscatoris, xxv novembris anno ix, necnon Gregorii XV, praedecessorum praedictorum, sub datum ix februarii, anno ii pontificatus suorum, expeditis litteris in suo robore et efficaciâ permanentibus) praesentes litterae non comprehendant neque ecclesias neque personas in his quae ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilii Tridentini ac in praedictâ Gregorii XV constitutione contenta omnino servari debeant; ac quod

Contradictorum
derogatio.

1 Edit. Main. legit non posse (R. T.).

praesentium litterarum transumptis manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, in iudicio et extra illud, ubique locorum, plena et indubitata eademque prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii MDCCXXI, pontificatus nostri, anno 1.

Dat. die 24 iulii 1721, pontif. anno 1.

XII.

Conceduntur exprovincialium privilegia fratribus de Observantiâ Reformatis poenitentiariis minoribus S. Ioannis in Laterano de Urbe¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium.

Romanus Pontifex omnium christifidelium curae suae divinitus commissorum, et praesertim illorum, qui in Ecclesiâ Dei strenue laborant, merita aequâ lance librans, congrua singulis laborum praemia constituere studet, sicut iustitiae et aequitati consentaneum esse in Domino arbitratur.

Præca cardinalis maioris poenitentiarii causa praesentis concessio.

§ 1. Cum itaque, sicut venerabilis frater noster Fabritius episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis Paulutius nuncupatus, qui aliâs maioris poenitentiarii officium obivit, necnon dilectus filius noster Bernardus Maria eiusdem S. R. E. cardinalis de Comitibus etiam nuncupatus, noster secundum carnem germanus frater, in eodem officio successor, nobis nuper exposuerunt, aequum non videatur, ut fratres Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum

¹ Eadem privilegia concessa fuere missionariis in Aethiopiâ a Clemente XI constit. edit. MDCCIV, die 2 decembris, pontif. v.

nuncupatorum, per nos et dictam Bernardum Mariam cardinalem, nunc et pro tempore existentem maiorem poenitentiarium, ex diversis praedicti Ordinis provinciis, linguis et nationibus, ad munus minorum poenitentiariorum in ecclesiâ S. Ioannis in Laterano de Urbe pro suo quisque idioma exercendum assumpti, qui assiduam laudabilemque ibidem pro animarum salute operam exhibent, maioremque vitae partem in eorum officiis traducunt, quoscumque gradus et dignitates in eiusmodi provinciis consequendi spe frustrati remaneant; cupiantque propterea iidem Fabritius episcopus et Bernardus Maria cardinales fratribus minoribus poenitentiariis praedictis opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri: nos, eorundem Fabritii episcopi et Bernardi Mariae cardinalium maioris poenitentiarii, qui votum dilectorum filiorum officialium signaturae officii Poenitentiariae apostolicae super praemissis audiverunt, desiderio et precibus nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum praebere cupientes, ac etiam motu proprio ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut de cetero fratres poenitentiarii minores, ex diversis provinciis, linguis et nationibus, sicut praefertur, assumpti, et pro tempore assumendi, qui laudabilem vitam in eorum collegio vixerint, et servitium ac ministerium huiusmodi in praedictâ ecclesiâ S. Ioannis in Laterano Sedi Apostolicae iuxta ordinationes et statuta collegii dictorum poenitentiariorum per cardinales maiores poenitentarios praedecessores edita, vel pro tempore existentem cardinalem maiorem poenitentiarium edenda, decennii spatio praestiterint (de quorum tamen adimplemento et requisitis idem pro tempore existens

cardinalis maior poenitentiarius pro eius arbitrio et conscientiâ superioribus ipsius Ordinis testimonium exhibeat), reversi deinde ad proprias provincias de licentiâ eiusdem cardinalis maioris poenitentiarii, omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, praeeminentiis et praecedentiis, quibus fratres Ordinis praedicti, qui ministri provinciales fuerunt, tam de iure, usu et consuetudine, quam aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, in omnibus et per omnia, perinde ac si provincialatus munere perfuncti fuissent, ita tamen ut inter ipsos minores poenitentarios apostolicos et exprovinciales servetur aequalitas, et quoad ordinem praecedentiae sola prioritas sive antianitas paternitatis attendatur, tenore praesentium concedimus et indulgemus.

Clausula.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictorum Ordinis et provinciarum, etiam iuramento, etc.¹

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.²

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1 septembris MDCCXXI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 1 septembris 1721, pontif. anno 1.

XIII.

Conceditur custodi et guardiano S. Sepulchri facultas conferendi sacramentum Confirmationis¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

§ 1. Cum ad infrascriptam cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium: an custos et guardianus S. Sepulchri domini nostri Iesu Christi ex speciali huius Sanctae Sedis delegatione et vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios superiores Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum exhibitorum necessarias facultates habeat conferendi sacramentum Confirmationis: nos, pro commissa nobis caelitus pastoralis officii curâ omnes difficultates ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum filium Ioannem Philippum a Mediolano fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac custodem et guardianum dicti S. Sepulchri specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomo-

Causa praesentis concessio.

Concessio in rubrica.

¹ Innocentii XI constit. edit. MDCLXXVIII, die 25 maii, pontif. II, designatus fuit conventus ubi Neapoli morari debeat commissarius Terrae Sanctae; et Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXVII, die 3 martii, pontif. III, confirmantur privilegia et indulgentiae concessa fratribus Terrae Sanctae.

dolubet innotatus existit, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, auditis votis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium in totâ republicâ christianâ adversus haereticam pravitatem generalium inquisitorum auctoritate apostolicâ specialiter deputatorum, eidem Ioanni Philippo custodi et guardiano eiusdem S. Sepulchri, durante eius officio, et pro locis Terraesanae tantum ubi non erunt episcopi ritus latini in propriâ dioecesi residentes, potestatem et facultatem conferendi sacramentum Confirmationis huiusmodi oleo et chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint, per catholicum antistitem gratiam et communionem Sedis Apostolicae habente benedictis, dictâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et delegamus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Contrariorum derogatio.

§ 2. Non obstantibus praemissis, ac apostolicis, et in universalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII septembris MDCCXXI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 13 septembris 1721, pontif. anno 1.

XIV.

Confirmatur constitutio Pii V de exemptione ab oneribus ad instar militum Hierosolymitanorum pro militibus Theutonicis¹.

¹ Constit. edit. MDCCXXI, die 24 iulii, pontificatus XXI, confirmata fuerunt quamplurima alia privilegia.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, inter ceteras apostolicae servitutis curas, in eam peculiari studio invigilamus, ut ea, quae a Romanis Pontificibus, praedecessoribus nostris, in favorem militarium Ordinum ad sanctae fidei catholicae defensionem et propagationem pie salubriterque institutorum provide emanasse noscuntur, quo solidius perennent, apostolici muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus, aliâque disponimus¹, prout conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§ 1. Dudum siquidem a sanctae memoriae Pio Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae in simili formâ Brevis tenoris qui sequitur, videlicet:

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam. Promeretur fides et devotio dilectorum filiorum magistri et fratrum militum militiae B. Mariae Theutonicorum, ut eos specialibus favoribus et gratiis, quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur. Hinc est quod nos, precibus magistri et militum militiae huiusmodi nobis per dilectum filium nobilem virum comitem Prosperum ab Arcu, eiusdem militiae commendatorem et serenissimi Maximiliani electi imperatoris apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, humiliter porrectis inclinati, magistro et militibus Theutonicis praedictis, ut ipsi posthac eadem privilegia, indulta, immunitates et exemptiones, quas et quae dilecti filii magister et fratres milites militiae seu Ordinis hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, in

¹ Ad syntaxim complendam oporteret legere *corroboremus . . . disponamus*; vel quaedam alia verba exciderunt, quae praecedenti particulae ut complementum reddebant (R. T.).

Exordium.

Pii V constitutio qua milites Theutonici exemptantur ab oneribus, quibus non sunt subiecti milites Hierosolymitani.

quibuscumque impositionibus decimarum, subsidiorum, seu aliorum quorumcumque onerum, per nos et Sedem Apostolicam quomodolibet ex quibusvis etiam urgentissimis causis pro tempore impositorum, quoquo modo habent, et eis utuntur¹, potiuntur, fruuntur et gaudent, seu habere, uti, potiri et gaudere² possint et debeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus; mandantes quibusvis impositionum huiusmodi exactoribus et collectoribus, ne eosdem magistrum et milites Theutonicos super solutione decimarum, subsidiorum et aliorum quorumcumque onerum praedictorum contra tenorem praesentium molestare aut perturbare audeant vel praesumant, sed nostras hasce litteras eis inviolabiliter observent, et ab omnibus firmiter observari curent et faciant. Nos enim irritum decernimus et inane quidquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis quomodolibet in contrarium forsitan concessis et confirmatis, seu imposterum concedendis et confirmandis; quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, ad effectum praesentium, specialiter et

¹ Edit. Main. legit *utantur*; aptius vero lege *et quibus utuntur* (R. T.).

² Videntur excidisse, adeoque supplenda esse haec verba: *possunt, habeant, et eis utantur, potiuntur et gaudeant, seu habere, uti, potiri et gaudere* (R. T.).

expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII martii MDLXVIII, pontificatus nostri anno III.

§ 2 Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. presbyter cardinalis de Schonborn nuncupatus, frater miles ac magnus praeceptor seu commendatarius hospitalis³ primodictae militiae, nobis nuper exposuit, ipse praesertim Pii praedecessoris litteras, quo serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae praesidio communiri, ac aliâ opportune ut infra a nobis indulgeri summopere desideret: nos, ipsius Damiani Hugonis cardinalis et magni praepetoris seu commendatarii votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eius supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalium et Romanae Curiae praelatorum a nobis specialiter deputatae consilio, praesertim Pii praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, hac tamen adiectâ declaratione, ut, sicuti in impositionibus, si non sunt expresse nominati, fratres milites dicti hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, non censentur comprehensi, ita etiam fratres milites Theutonici nunquam censentur comprehensi nisi sint specialiter nominati.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes et praesertim litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia ple-

Confirmatio
relatae consti-
tutionis.

Classique.

nissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, etc.¹

Derogatio con-
trariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, nec non omnibus et singulis illis quae in litteris praesertim concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x novembris MDCCXXI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 novembris 1721, pontif. anno I.

XV.

Confirmatur decretum definitorii generalis eremitarum S. Augustini de reductione magistrorum provinciae Castellae.³

Innocentius Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

Causae et
modus redigen-
di magisteria ad
trigintaquatuor.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Castellae Ordinis eremitarum S. Augustini, quod (cum in dicta provincia numerus quadraginta magistrorum in sacra theologia, qui, cum a priore generali Ordinis huiusmodi ex gratia et absque designato numero provideantur, reperiatur, ad maiorem quantitatem etiam multiplicari possunt; per dictum vero numerum dictae provinciae maximum gravamen et praeiudicium inferatur) definitorio generali in ultimis generalibus comitiis celebratis pro eius reductione usque ad triginta magisteria

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

² Ut pag. 704 a (R. T.).

³ Auctus fuerit numerus magistrorum in provincia Peruviana a Clemente XI const. edita MDCCXX, die 20 octobris, pontif. xx; et ab hoc Pontifice augetur in provincia Chilensi, const. ed. MDCCXXIII, die 7 augusti, pontif. III.

in eadem sacra theologia et quatuor de pulpito, itaut eiusmodi numerus in posterum excedi et alterari minime possit, supplicavit; quandoquidem provincia ipsa tantas vires sufficientes non habet pro subministrandis vestiariis magistris praedictis ultra dictum numerum triginta quatuor, et rursus quia in celebratione capitulorum provincialium maior erit numerus eorumdem magistrorum quam priorum votum habentium, cum omnes conventus non sint quam numero triginta novem, taliter quod in provincialibus comitiis factio eorumdem magistrorum, prioribus minime consideratis, praevaleret. Bene tamen verum est, quod, cum omnes magistri ascendant, ut praesertim, ad quadraginta, insuper in eadem supplicatione petitum fuit quod, idem prior generalis alium instituere nequeat usquedum numerus ad triginta quatuor magisteria redactus non fuerit (exceptis tamen quatuor de pulpito tantummodo, quae praedicta provincia pro unica vice modo institui posse instabat, ne, donec petitus numerus reducatur, verbi Dei praedicatores, qui necessariis requisitis praediti sunt, debita remuneratione ob impensum laborem frustrentur); reductione vero secuta, alius non admittatur, nisi in casum obitus seu vacationis, et iuxta modum et formam a constitutionibus Ordinis praedicti apostolica auctoritate confirmatis praescriptum; cum ea ponderatione quod eatenus necessaria quoque est institutio circa dicta quatuor magisteria de pulpito, quia, cum plurimi experiantur nullum posse assequi optatum praemium, libenter verbi Dei praedicationi non incumbunt; adeoque, ut omni conatu ad eiusmodi pium exercitium accendantur, spe praemii alluci debent etiam cum assecutione magistrorum; ad quod tamen promoveri nequeant,

nisi prius per sexdecim annorum cursum, quorum duodecim in principalioribus eiusdem provinciae conventibus, verbum Dei praedicaverint, praevio examine coram examinatore in conventu S. Filippi Ordinis praedicti oppidi Matriti Toletanensis dioecesis, iuxta ordinatum in eisdem constitutionibus pro lectoribus subeundo. Definitorium autem generale, his rationibus auditis, edidit decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum definitorii generalis de dicta reductione a patribus provinciae petita.

Decretum capituli generalis, ut sequitur: Ego infrascriptus secretarius Ordinis fratrum eremitarum sancti patris Augustini fidem facio qualiter in definitorio capituli generalis nuper celebrati exhibitus fuit libellus supplex nomine provinciae Castellae, quo petebatur, numerus magistrorum praefatae provinciae redigeretur ad triginta in sacra theologia et quatuor de pulpito, itaut huiusmodi numerus in posterum excedere et alterari minime possit. Cumque in praesenti omnes magistri ascendant ad quadraginta, petebatur, quod pater reverendissimus generalis non possit alium instituere usquedum numerus non fuerit redactus ad triginta quatuor magisteria, exceptis tamen lectoribus Salmaticensibus, et exceptis quatuor de pulpito, quae provincia oratrix petit pro unica vice modo institui posse, ne praedicatores, qui sua habent requisita, sua defraudentur remuneratione. Cui supplici libello definitorii generalis patres albos calculos adiecerunt, et in praescriptum numerum triginta quatuor magistrorum cum praefatis conditionibus consenserunt. In quorum fidem, etc. Datum in conventu sancti patris Augustini de Urbe, die xxvi iunii MDCCXXI. — Magister frater Hieronymus Augustinus Zazzari, Aretinus, Ordinis secretarius. Loco † sigilli.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi exponentes decretum huiusmodi, quo firmius subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio commu-

niri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium¹, qui relationem² dilecti filii moderni procuratoris generalis eiusdem Ordinis super praemissis eisdem cardinalibus factam viderunt, consilio, decretum praesertim capituli seu definitorii generalis reductionis numeri magistrorum dictae provinciae ad triginta quatuor, intra quem numerum prima quatuor loca vacatura concionatoribus requisita necessaria habentibus assignentur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illicque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.³

Contrarium derogatum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis et provinciae ac conventuum praedictorum, etiam, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem

¹ Deest vox praepositorum (R. T.).

² Edit. Main. legit relationes (R. T.).

³ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

⁴ Ut ibid. (R. T.).

rem, sub annulo Piscatoris, die XVIII
novembris MDCCXXI, pontificatus nostri
anno I.

Dat. die 18 novembris 1721, pontif. anno I.

XVI.

*Confirmatur constitutio Urbani VIII
pro necessitatibus locorum Terraesan-
ctae¹.*

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Salvatoris et Domini nostri, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-
iorem, sub annulo Piscatoris, die XII
novembris MDCCXXI, pontificatus nostri
anno I.

Dat. die 12 novembris 1721, pontif. anno I.

XVII.

*Confirmatur assignatio loci a Clemen-
te XI facta in Rotâ Maceratensi uni
ex civibus civitatis Urbini³.*

Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Aequum arbitramur et congruum, ut
ea, quae de Romani Pontificis gratiâ pro-
cesserunt, licet eius superveniente obitu
litterae desuper confectae minime fue-
rint; suum debitum sortiantur effectum.

¹ Alia huius const. confirmatio extat in Cle-
mentis XI const. ed. MDCCII, die 18 novembris,
pontif. I; et Benedicti XIII const. ed. MDCCXXVII,
die 11 martii, pontif. IV, confirmantur privilegia
et indulgentiae concessa personis Terraesanae.

² Constitutio eadem est ac illa edita in tom. XX,
pag. 745, solo mutato nomine nunc petentis,
Emmanuelis Fernandez del Rio . . . lectoris
iubilati ac excusodis provinciae Burgensis,
necnon totius sacrae custodiae ac familiae
Terraesanae in Romana Curia commissarii
et procuratoris generalis (R. T.).

³ Huiusmodi assignatio facta fuit a Clemente XI
anno MDCCV, die 18 augusti, pontif. V; et const.
ed. MDCCVI, die 30 ianuarii, pontif. VI, concessus

§ 1. Alias siquidem felicitis recordatio-
nis Clemens Papa XI praedecessor no-
ster, quantâ olim studiorum et libera-
lium artium laude et quibus insignium
virorum ingeniis et gloria civitas no-
stra, tunc sua, Urbinatensis patria eius
dilectissima floruit, summâ cum animi
sui iucunditate recolens, eâ recordatio-
ne ac sinceræ fidei et devotionis affe-
ctu, quem dilecti filii communitas et
homines dictae civitatis erga eundem
Clementem praedecessorem et Sedem
Apostolicam gerere comprobantur, me-
rito inductus fuit, ut, quemadmodum
agricola ei solo, cuius ubertatem agno-
scit, culturam et semen impendit, ita
idem Clemens praedecessor in eandem
civitatem apostolicae beneficentiae suae
munera, quibus liberalium artium hu-
iusmodi, ac praesertim legum, quas non
solum ornamenta civitatum, sed etiam
praesidia esse constat, studia foverentur
et reviviscerent, quamlibentissime con-
ferret. Accepto igitur per eundem Cle-
mentem praedecessorem, quod dudum
recolendae memoriae Sixto Papa V, pa-
riter praedecessor noster, tunc suus, in
civitate nostrâ, tunc suâ, Maceratensi,
unum tribunal Audientiae causarum Ro-
tam nuncupatum, quod constare de-
beret quinque iudicibus auditoribus nun-
cupatis, ad causarum et litium provin-
cialium provinciae Marchiae expeditio-
nem, perpetuo crexerit et instituerit,
quatuor vero ex quinque auditoribus
huiusmodi, dum illorum officia pro
tempore vacare contigerit, a Romano
Pontifice pro tempore existente depu-
tandi sint, dictus Clemens praedeces-
sor in praedictâ civitate Urbinatensi
pristinum ingeniorum et animorum ad

fuit locus in Rotâ Perusina; ab hoc Pontifice
const. ed. MDCCXXI, die 9 maii, pontif. I, confir-
mata fuit constitutio Clementis XI super privile-
giis universitatis et collegii Urbinatensis.

Quomodo a
Clemente XI fa-
cta fuerit dicta
assignatio.

litterarum et praesertim legum studia
vigorem et alacritatem propositis hono-
rum praemiis excitare, simulque per-
petuum aliquod patriae suae erga eam
benevolentiae monumentum extare cu-
piens, et litterarum dicti Sixti praede-
cessoris super erectione dicti tribunalis
emanatarum tenorem et datam etiam
veriore et alia quaecumque, etiam spe-
cificam et individuum mentionem et ex-
pressionem requirentia, pro plene et
sufficienter expressis et insertis habens,
motu proprio, non ad communitatis et
hominum praescriptorum, aut cuiusvis
alterius sibi super hoc oblatae petiti-
onis instantiam, sed ex certâ scientiâ et
maturâ deliberatione suis, deque apo-
stolicae potestatis plenitudine, sub datâ
videlicet die XVIII augusti MDCCV, pon-
tificatus sui anno V, deinceps unum ex
officiis huiusmodi, cum omnibus et sin-
gulis illius facultatibus, auctoritatibus,
honoribus, praeeminentiis, antelationi-
bus, obventionibus et emolumentis, uni
ex civibus originariis civitatis Urbina-
tensis, qui in illius studii generalis u-
niversitate ad doctoratus lauream in
utroque iure promoti, necnon collegio
etiam generali, ut vocant, doctorum
ipsius civitatis adscripti fuissent, ac ce-
teroqui qualitatibus iuxta formam dic-
tarum Sixti praedecessoris litterarum
praediti reperirentur, a dicto collegio
generali pro tempore nominandis, per-
petuo concessit et assignavit; ita scilicet
ut idem collegium tres cives originarios
Urbinatenses, sicut praemittitur, promo-
tos, adscriptos et qualificados, quos non
favore, gratiâ, precibus aut quavis aliâ
ambitione seu corruptelâ, sed uniuscu-
iusque merito mature considerato magis
idoneos et aptiores in Domino iudicasset¹
ad dictum auditoratus officium, quod ad

quinquennium concedi consuevit, ex tunc
et perpetuis futuris temporibus, de² quin-
quennio in quinquennium, recurrente
seu aliâs quomodolibet et quandocum-
que contingente illius vacatione, nomi-
nare; unus vero ex tribus sic nomina-
tis per eundem Clementem praedeces-
sorem et Romanum Pontificem pro tem-
pore existentem ad officium huiusmodi
assumi respective deberet: nec unquam
idem officium, a praedicto Clemente
praedessore ut praefertur concessum
et assignatum, aliis, quam civibus ori-
ginariis Urbinatensibus, sicut praemit-
titur, nominandis³, concedi et assignari,
vel de eo in aliorum quam civium ori-
ginariorum huiusmodi sic nominando-
rum favorem disponi ullatenus posset
aut deberet: decernens, quascumque col-
lationes, concessiones, assignationes,
aut alias dispositiones de eodem audi-
toratus officio in aliorum quam civium
originariorum praedictorum favorem, ut
praefertur, quomodocumque et qualiter-
cumque pro tempore faciendas³, nullas,
irritas et inanes nulliusque roboris vel
momenti fore et esse, ac nulli prorsus
suffragari, sed litteras desuper conficien-
das, et in eis contenta, ac inde cetero-
qui legitime secutura quaecumque, etiam
ex eo quod quilibet etiam specificâ et
individua mentione digni in praemissis
interesse habentes seu habere quomo-
dolibet praetendentes illis non consen-
serint, nec ad ea vocati, citati, aut au-
diti, neque causae, propter quas eadem
litterae emanassent, sufficienter adduc-
tae, verificatae et iustificatae fuissent,
aut aliâ etiam quantumvis legitimâ, iu-
ridicâ et privilegiatâ causâ, colore, prae-
textu et capite, etiam in corpore iuris
clauso, etiam enormis, enormissimae et

¹ Praeposit. de nos a Idimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *nominandi* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *faciendis* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *iudicasse* (R. T.).

totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis suae, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno ac substantiali ac incogitato et incogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari vel modificari, ad viam seu terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas litteras conficiendas semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectasset, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, ceterosque quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praedicti Sixti praedecessoris litteris, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri, tunc sui, de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem litterarum in iudicium non tra-

heretur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon civitatis Maceratensis et tribunalis praedictorum, ac quibuscumque aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem civitati et tribunali, et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, ac pluries et quantiscumque vicibus approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, litteris conficiendis huiusmodi pro plene et sufficienter expressis et insertis habens, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, eâ vice dumtaxat, specialiter et expresse derogavit, ac plenissime et amplissime derogatum esse voluit; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 2. Ne autem de concessione et assignatione perpetuâ auditoratus Rotae Maceratensis uni ex civibus originariis dictae civitatis Urbinatensis a praedicto Clemente praedecessore factâ, ac decreto, derogatione, ceterisque praedictis, pro

Confirmatio et nota concessio recentissae gratiae super qua expediat non fuerant litterae apostolicae.

eo quod super illis ipsius Clementis praedecessoris litterae confectae minime fuerint, valeat quomodolibet haesitari, ac cives originarii praedicti illarum frustrantur effectu, volumus et apostolicâ auctoritate decernimus, quod concessio, assignatio, decretum, derogatio, aliaque praedicta memorati Clementis praedecessoris a dictâ die XVIII augusti MDCCV suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Clementis praedecessoris litterae sub eiusdem diei datâ confectae fuissent, prout superius enarratur; quodque praesentes nostrae litterae ad probandum plene concessionem, assignationem, decretum, derogationem, ceteraque praedicta eiusdem Clementis praedecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur: et nihilominus, quatenus opus sit, omnia et singula praemissa, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, iterum et ex integro, tenore praesentium, concedimus.

Clarus sum deplatione executorum.

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostiensi et Portuensi episcopis, ac dilecto filio causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti collegii generalis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eique in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illud earumdem praesentium litterarum commodo et effectu pacifice frui et gaudere; non permittentes illud desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione post-

positâ, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae dictus Clemens praedecessor voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVII novembris MDCCXXI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 27 novembris 1721, pontif. anno I.

XVIII.

Creantur quinquaginta pueri honorarii occasione sollemnis equitatus in comites palatinos et auratae Militiae equites.

Dilecto filio Alexandro Casali, Romano, Innocentius Papa XIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex Romani Pontificis beneficentiâ provenire dignum est, ut, qui erga illum devotionis et obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus et gratiis decorentur.

§ 1. Cum itaque nuper in sollemni equitatione, qua nos insigni S. R. E. cardinalium antistitem, procerum ac officialium ordinumque Romanae Curiae comitatu pompâ celebri, et multorum adolescentulorum nobilium seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium coronâ stipati, lecticâ e palatio nostro Vaticano ad ecclesiam S. Ioannis Lateranensis, ut moris est, processimus, tu unus ex adolescentulis seu pueris honorariis huiusmodi extiteris: nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familiâ tuâ extet monimentum, te peculiari benevolentiae nostrae favore prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensio-

Ex. r. lum.

Creatio ut in rubrica.

nis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, motu proprio, et ex certa scientia ac mera liberalitate nostris, te auratae militiae equitem, ac aulae Lateranensis et palatii apostolici comitem, tenore praesentium, facimus et creamus, teque aliorum equitum et comitum huiusmodi numero et consortio favorabiliter aggregamus. Tibique, ut torquem aureum et ense et aurata calcaria gestare, necnon omnibus et singulis privilegiis, gratis et indultis, exemptionibus et praerogativis, quibus alii equites et comites huiusmodi de iure, usu et consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a sacro Concilio Tridentino sublatis) uti, frui et gaudere libere et licite valeas, earumdem tenore praesentium concedimus et indulgemus.

Contrarium derogatur.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv decembris MDCCXXI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 decembris 1721, pontif. anno I.

Similis pro singulis aliis pueris honorariis iuxta notulam introclusam. Datum ut in praecedenti.

1 Edit. Main. legit *existis* (R. T.).

Nomina aliorum puerorum honorariorum.

Franciscus Oliveri, miles nondum professor hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani; Iohannes Hieronymus Olivieri Frani, miles Militiae Sa. Mauriti et Lazari; comes Franciscus Simonetti; Fantuzzi; Caietanus Terzi, Dominicus de Effectibus; Franciscus Eleonori; Ruggerius Falsacappa; Bernardinus Bernardini; Ludovicus Casali nobilis Romanus; Innocentius Muti nobilis Romanus; Cosmus de Angelis; Bonacorsius Bonacorsi; Marius Orsini; Paulus Ciogni; Caietanus Rita; Paulus Costa; Hieronymus Mignanelli; comes Andreas Piazza; Iohannes Baptista Iustiniani; Michaelangelus Magnoni; Franciscus Narici; Iohannes Crivelli; Antonius Crivelli; Hieronymus Ercolani; Nicolaus del Maio; frater miles nondum professor hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani; Carolus Bentivolo; Felix degl'Atti; Carolus Pozzi; Iohannes Guglielmus Valignani; Horatius Amadei; Erminegildus del Cinque; Philippus Antomori; Dominicus Papetti; Michael Narici; Alexander Orsini; Alexander Sarazzani; Paulus Benedetti; Octavius Carletti; Diomede Cerichelli; Felix Sandali; Dominicus Simonetti; Tiberius Astalli; Iohannes Maria Torri; comes Franciscus Piazza; Franciscus Gerardini; Paulus Hieronymus Torre.

XIX.

Statuitur ut festum S. Antonii de Padua sit de praecepto in Hispaniarum et Americae regnis.

Innocentius Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Credita nobis caelitus dispensationis ratio exigit, ut piis orthodoxorum regum et principum pietatis aliarumque christianarum virtutum decoribus multipli-

1 A Clemente XI constit. edit. MDCCVIII, die 6 decembris, pontif. IX, mandatum fuit ut festum Conceptionis B. M. ubique de praecepto servaretur.

Exordium.

XX.

Declaratur nullum edictum senatus ac magistratus Lucernae super moderatione subsidiorum dotalium, livello-rum, aliarumque expensurum monialium, cum nonnullis ordinationibus.

Venerabili fratri episcopo Constantiensi,
Innocentius Papa XIII.
Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicae Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, Ecclesiae iura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quaecumque, per quae illis aliquid detrimenti inferri dignoscitur, tradita sibi divinitus auctoritate vindicare tenetur, sicut, omnibus maturae considerationis trutinam perpensis, aequitati et iustitiae rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

§ 1. Ad nostri siquidem apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod, nomine modernioris et senatus, necnon magistratus C. centum nuncupati oppidi Lucernae istius Constantiensis dioecesis, prodierit quoddam decretum sive edictum non ita pridem evulgatum, quo, inter alia, superiorissis monasteriorum monialium in eodem oppido eiusque dominio consistentium modus et forma indicitur, quem de cetero in admissione et receptione earundem monialium sequi et servare debeant, ac subsidiorum seu eleemosynarum dotalium quantitas de-

Epitome ad-
cl. in quo deter-
minantur mo-
nialium sub-
sidia dotalia, li-
vella, aliaque
expensae ab ear-
um convangui-
neis faciendae.

1 Clementis XI const. edit. MDCCVIII, die 10 decembris, pontif. XIX, nullus declaratus fuit tractatus pacificationis inter abbatem S. Galli et magistratus Bernensem et Tigurinum; et a Benedicti XIII const. edit. MDCCXXVI, die 14 februarii, pontif. II, nulla declarantur gesta a saeculari potestate in Sabaudia et Pedemontio adversus monasterium magnum S. Bernardi.

citer fulgentium votis, ad augendam in terris Sanctorum cum Christo in caelesti Hierusalem regnantium, qui tradita sibi talenta non defoderunt in terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus, favorabilem assensum paternam benignitate praebeamus.

Statutum praedictum.

§ 1. Cum itaque, sicut pro parte carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus rex, pro singulari sua subditorumque suorum in Hispaniarum et Americae regnis eidem Philippo regi subiectis degentium erga S. Antonium de Padua confessorem devotione, festum eiusdem S. Antonii in dictis regnis de praecepto servari plurimum desideret: nos, devota gratiaque animi intentione considerantes quod idem Sanctus illustra sanctitatis suae monumenta reliquerit, et quod miraculis, quae divina bonitas eius intercessione operari dignata est, eximie claruerit, ac proinde piis enixisque memorati Philippi regis precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut perpetuis futuris temporibus festum eiusdem S. Antonii de Padua in memoratis regnis et dominiis tamquam de praecepto servetur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

Clausula.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-rum hinc.

§ 3. Volumus autem ut earumdem praeseptum litterarum transumptis, etc.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii ianuarii MDCCXXII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 27 ianuarii 1722, pontif. anno I.

1 Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

inceps solvenda praescribitur, aliaque circa livellos annuasque praestationes ipsis monialibus assignandas et expensas occasione earum monacationis faciendas non minus temere quam nulliter statuuntur et ordinantur, prout in memorato decreto sive edicto, cuius tenorem non quidem illud approbandi sed prorsus reprobandi animo praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Declaratio nullitatis recedenti edicti, cum illius revocatio.

§ 2. Cum autem praemissa, ad quae iidem praetor et senatus ac magistratus, manum in messem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, ecclesiasticam libertatem ac iurisdictionem Dei ordinatione et canonicis sanctionibus constitutam aperte laeserint et laedant, nec ullo modo perferri aut dissimulari valeant: hinc est quod nos, ex debito pastoralis officii quod humilitati nostrae meritis licet et viribus longe impari commisit divina dignatio, praedictae Ecclesiae iura a perniciosis huiusmodi laicorum conatibus illaesa et illibata conservare cupientes, decretum sive edictum praefatum, sicut praemititur, promulgatum, aliave quaecumque in praemissis seu eorum occasione in praeiudicium libertatis et iurisdictionis ecclesiasticae quovis modo acta, gesta et ordinata, cum omnibus et singulis inde secutis et forsitan quandocumque secuturis, penitus et omnino nulla, inania, invalida, irrita, et a non habentibus potestatem attentata, et de facto praesumpta, nulliusque prorsus roboris et momenti esse et perpetuo fore, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus. Et nihilominus, ad maiorem cautelam et quatenus opus sit, illa omnia et singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque et effectu peni-

tus et omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et aboliis, viribusque et effectu penitus et omnino vacuis semper haberi volumus.

§ 3. Districtius propterea ac in virtute sanctae obedientiae mandantes omnibus et singulis abbatissis, priorissis, ac, quocumque alio nomine nuncupentur, superiorissis monasteriorum monialium huiusmodi, ipsisque monialibus, aliisque eorundem monasteriorum superioribus, oeconomis, administratoribus et personis, ad quas ea res spectat et pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne iuxta praefati decreti seu edicti tenorem puellas aliasque mulieres ad habitum aut professionem regulares recipiant et admittant, vel alias eidem decreto seu edicto quoquo modo pareant, sub interdicti ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrendam poenam, cuius relaxationem nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus. Ac proinde fraternitati tuae per easdem praesentes iniungimus quatenus hanc nostram declarationem, annulationem et prohibitionem, ceteraque praefata, abbatissis, priorissis, superiorissis, monialibus, aliisque personis praedictis quamprimum pronunciari et ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque praesentium litterarum exemplum authenticum in actis curiae tuae episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari et servari mandes.

§ 4. Ceterum, cum, sicut etiam accepimus, nonnulli in puellarum et mulierum praedictarum receptione ad habitum et professionem huiusmodi in dictis monasteriis abusus ob excessivam subsidiorum seu eleemosynarum dotialium, livellorum, annuarumve praestationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in

Mandatum locutionis constitutionis publicatio et observantia sub poena interdicti.

Tribunal episcopo Constantiensi facultas moderandi recensitas expensas.

hiscæ praesertim rerum et temporum difficultatibus illarum parentes et consanguinei aegre subvenire valent, irrepperint, pro paternâ, quam in omnes christifideles gerimus, curâ et sollicitudine opportunum desuper remedium adhiberi volentes, ac de tuâ fide, prudentiâ, integritate et religionis zelo plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuae harum serie committimus et mandamus, ut singulorum monasteriorum oppidi et domini praedictorum redditibus et oneribus prius diligenter inspectis, numero monialium in quolibet monasterio per decreta sacri Concilii Tridentini praescripto praesentiumque temporum conditione mature consideratis, eadem subsidia seu eleemosynas dotales in unoquoque ex monasteriis huiusmodi, tametsi ab Ordinariis iurisdictione exempta et dictae Sedi immediate subiecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio et conscientiâ, auctoritate nostrâ praedictâ statuas, taxes et determines; livellis quoque, annuive praestationibus monialium in iisdem monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessariae atque religionis usu receptae sint, modum imponas, ac certam et moderatam taxam¹ constituas; expensas vero seu contributiones, quas, cum moniales ad habitum vel professionem admittuntur, sive pro convivii, sive in utilitatem sacristiae aut ipsorum monasteriorum, non sine gravi earum parentum et consanguineorum dispendio et incommodo, hactenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio et conscientiâ, modereris seu reformes: nos enim quamcumque necessariam et opportunam ad praemissa facultatem et potestatem tibi auctoritate et tenore praedictis tribuimus et impertimur.

¹ Edit. Main. legit *taxas* (R. T.).

§ 5. Decernentes sic et non aliter in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos et eiusdem Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum, cuiuslibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus per his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac apostolicis et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon praedictorum monasteriorum, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ac usibus et stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis, eisdem monasteriis, illorumque superiorissis, monialibus, et aliis quibusvis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis etc.²

§ 7. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die xxvii martii mdcclxxii, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 martii 1722, pontif. anno i.

¹ Ut supra pag. 703 a (R. T.).

² Ut supra pag. 704 a (R. T.).

Clausulae.

Contrarium derogatio.

Files transumptorum.

XXI.

Publicantur litterae processus die Coenae Domini¹.

**Innocentius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.**

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia et sollicitudo, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXII, IV nonas aprilis, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 2 aprilis 1722, pontif. anno I.

XXII.

Conceduntur sex gradus magisterii pro provinciâ Peruanâ fratrum eremitarum S. Augustini³.

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Preces provinciae et causae praesentis concessio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Peruanae Ordinis eremitarum S. Augustini, quod, cum in definitorio generali eiusdem Ordinis novissime celebrato decretum fuerit ut in eadem provinciâ, quae viginti quatuor in sacra theologia magistrorum indulto fruitur, et in qua mille et amplius religiosi, necnon ex his ducenti iubilati, et in cathedris ac lecturis se exercentes, unâ cum quinque collegiis quae studii generalis universitates existunt, numerantur, eorumdem magistrorum numerus ad tricenarium augetur, si tamen desuper nostra et huius S. Sedis

¹ Eadem litterae publicatae fuere a Clemente XI constit. edit. MDCCI, die 24 martii, pontif. I.

² Omnia ut supra pag. 20 a et seq. (R. T.).

³ Item auctus fuit numerus in dictâ provinciâ a Clemente XI const. ed. MDCCXX, die 20 octobris, pontif. XX, et huius Pontificis constitutione sequenti augetur numerus in provinciâ Mexicanâ.

facultas accederet, ipsi exponentes plurimum expedire existimant ut tricenarius eiusmodi magistrorum numerus statuatur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaretur.

Concessio sex graduum pro concionatoribus.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis dicti Ordinis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, provinciae Peruanae praedictae sex gradus perpetuos magisterii de numero nuncupatos, pro sex verbi Dei praedicatoribus, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Derogatio contrarium.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedictorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, etc.²

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

¹ Reliqua ut supra pag. 849 a (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 849 a (R. T.).

³ Ut supra 849 b (R. T.).

iolem, sub annulo Piscatoris, die XXIV aprilis MDCCXXII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 aprilis 1722, pontif. anno I.

XXIII.

Conceduntur octo gradus magisterii pro provinciâ Mexicanâ fratrum eremitarum S. Augustini¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Preces provinciae et causae angendi numerum magistrorum ad viginti quatuor.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Mexicanae Ordinis eremitarum S. Augustini, quod, cum in dictâ provinciâ duodecim in sacra theologia magistri, et quadraginta quinque conventus, ac quinquagintaquinque parochiae, cum nominatione doctrinarum, quae pro erudiendis illarum partium populis in catholica fide destinatae sunt, necnon mille circiter religiosi, ac inter hos centum iubilati ac lectores numerentur, ipsi exponentes eorumdem magistrorum numerum ad viginti quatuor iuxta decretum definitorii generalis Ordinis huiusmodi novissime celebrati augeri posse summopere desiderant, quemadmodum aliâs provinciae Peruanae Ordinis praedicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio octo graduum quatuor pro lectoribus et quatuor pro concionatoribus.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ

¹ De augmento graduum in provinciâ Peruanâ et Mechoacanae vide constitutiones praecedentem et sequentem.

latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis Ordinis huiusmodi super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, primodictae provinciae Mexicanae octo gradus perpetuos magisterii, quatuor videlicet pro lectoribus et alios quatuor pro verbi Dei praedicatoribus, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, etc. Non obstantibus, etc. Volumus autem, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIV aprilis MDCCXXII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 aprilis 1722, pontif. anno I.

XXIV.

Conceduntur sex gradus magisterii pro provinciâ Mechoacanâ fratrum eremitarum S. Augustini².

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Preces provinciae et causae praesentis concessio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Mechoacanae Ordinis eremitarum S. Augustini, quod, cum in praedictâ provinciâ sex tantum in

¹ Clausulae ut in const. praec. (R. T.).

² De concessione graduum pro provinciâ Mexicanâ vide constitutionem praecedentem. In const. ed. MDCCXXIII, die 7 augusti, pontif. I, conceduntur sex gradus pro provinciâ Chiliensi.

sacra theologia magistri reperiantur, ac in ea triginta tres conventus et trecenti circiter religiosi, et ex iis triginta lectores, cum quinque collegiis, quorum unum universitas studii generalis existit, quae prima in Indiis institutio fuit, numerentur, ipsi exponentes senarium huiusmodi magistrorum numerum ad duodenarium iuxta decretum definitorii generalis Ordinis praedicti novissime celebrati augeri posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Concessio sex graduum, tres pro lectoribus et tres pro concionatoribus.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis Ordinis super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, praedictae provinciae Mechoacanae sex petitos gradus magisterii in eadem sacra theologia, tres videlicet pro lectoribus et alios tres pro verbi Dei praedicatoribus, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

¹ Clausulae ut supra pag. 902 b (R. T.).

§ 4. Non obstantibus, etc. Volumus autem, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv aprilis mdcclxxii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 aprilis 1722, pontif. anno I.

XXV.

Declaratur canonicos regulares S. Augustini superioris Germaniae gaudere indulgentiis plenariis canonicis Lateranensibus concessis.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii canonici regulares Ordinis S. Augustini collegiarum ecclesiarum, seu monasterialium, Beyrbergen, Beyhardinge, Bernrieden, Diessen, Dietram, Zell, Inderstorff, Poling, Raittenbuech, Ranshovien, Roren, Schlechdorff, Weyaren, et Ss. Andreae et Magni, Ratisbonensis, Frisingensis, Passaviensis et Augustanae dioecesium, in Germaniam superiori, quod in dictis collegiatis seu monasterialibus ecclesiis indulgentiae plenariae, quae in sanctorum Augustini, Monicae, Patritii, Frigidiani ac Ubaldi festivitibus, necnon die v martii, qua omnium sanctorum eiusdem Ordinis commemoratio fieri consuevit, ecclesiis canonicorum regularium Congregationis Lateranensis dicti Ordinis a recolendae memoriae Innocentio PP. XII predecessore nostro concessae sunt, solent et solitae sunt publicari. Verum quia ab inquietis et christianae pacis aemulis pervulgatur, primodictas ecclesias, tametsi illae Congregationi La-

Causae praesentis declaratio.

¹ Ut pag. 902 b (R. T.).

² De communicatione praedictarum indulgentiarum pro canonicis Windesiensibus vide Clementis XI const. ed. mdcclxxviii, die 30 iulii, pontif. xviii.

XXVI.

Conceditur Carolo VI Romanorum imperatori regnum Siciliae et Hierusalem cum terra citra Pharum in feudum.

Innocentius Papa XIII,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Declaratio praedicta.

§ 2. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum consilio, ecclesias primodictas in praedictis dioecesibus existentes indulgentiis, quibus ecclesiae canonicorum regularium Congregationis Lateranensis huiusmodi fruuntur et gaudent, revera frui et gaudere, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram et Cancellariae Apostolicae regulam de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix maii mdcclxxii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 9 maii 1722, pontif. anno I.

Inscrutabili illius, per quem reges regnant et legum conditores instancernunt, providentia, ad supremi apostolatus fastigium, meritis licet imparibus, eveci, sicuti spiritualibus dominici gregis nobis divinitus commissi utilitatibus atque incrementis promovendis iugi studio assiduisque laboribus incumbere non desinimus, ita etiam oculos mentis nostrae ad temporalia sanctae Romanae Ecclesiae sponsae nostrae ac Sedis Apostolicae iura sarta tecta tuenda, et praesertim regnorum et dominiorum, quae ad illam pertinent, proprietatem debitamque subiectionem conservandam convertere, iisque more Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum opportunam ratione consulere compellimur, prout in Domino expedire arbitramur.

Exordium a studio servandi bona temporalia Ecclesiae.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Iulius Papa II praedecessor noster regnum Siciliae et Hierusalem, cum tota terra quae est citra Pharum usque ad confinia terrarum S. R. E. (civitate nostram, tunc suam, Beneventanam cum eius territorio et pertinentiis dumtaxat exceptam) ad ius et proprietatem eiusdem Ecclesiae pertinens¹, et tunc ad ipsum praedecessorem et dictam Ecclesiam devolutum, quovis modo et ex quavis causa illud ad eandem Ec-

A Iulio II concessum fuit Ferdinando Aragoniae regi, eiusque decessoribus etiam semel, praedictum regnum ad S. Sedem devolutum, civitate Beneventana, excepta, in feudum cum annuo censu et sub certis conditionibus.

¹ A Clemente XI const. ed. mdcclxxiv, die 29 februarii, pontif. xiv, confirmata fuit electio et coronatio Caroli VI in regem Romanorum futurum imperatorem.

² Edit. Main. legit *pertinentia* (R. T.).

clesiam devolutum esset aut aliis eius dispositio ad praedictum praedecessorem pertineret, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, clarae memoriae Ferdinando Aragoniae et utriusque Siciliae ac Hierusalem regi, pro se suisque in dicto regno Aragoniae successoribus et haeredibus tam masculis quam feminis ex eo recta linea descendentes certo tunc expresso modo natis et nascituris, in feudum perpetuum pro annuo censu, et sub diversis conditionibus, modis, formis, adiectionibus, permissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus et ordinationibus, etiam tunc expressis, sine tamen praeiudicio iuris ipsi Ferdinando regi aliis in eodem regno forsau competentis, cui tunc noluit derogari, de fratrum suorum consilio pariter et assensu, et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine concessit et largitus fuit, dictam civitatem Beneventanam, cum eius territorio, districtu et pertinentiis per ipsum praedecessorem seu Romanum Pontificem distinctis seu distinguendis, cum eorum incolis, prout illam sibi dudum antea praefata Ecclesia retinebat et reservaverat, sibi et Sedi Apostolicae specialiter reservando, prout in ipsius praedecessoris desuper confectis litteris (in quibus idem praedecessor inter alia voluit quod dictus Ferdinandus rex et sui in dicto regno Siciliae cum terra intra¹ Pharum haeredes et successores darent praedecessori et Ecclesiae praefatae eorum privilegium aurea bulla bullatum, in qua proprio iuramento faterentur et recognoscerent expresse regnum Siciliae et Hierusalem et totam eorum terram, quae est citra Pharum, usque ad confinia eiusdem Ecclesiae, excepta civitate Beneventana praefata cum territorio, districtu et pertinentiis

¹ Hac vice adhibet *infra* pro *oitra* (R. T.).

suis, ex sola gratia et mera liberalitate Sedis et praedecessoris praefatorum sibi suisque haeredibus et successoribus fuisse concessum, ac eos recepisse et tenere regnum Siciliae et terram huiusmodi a praedecessore et Ecclesia praedictis, sub pactis, modis et conditionibus tunc ut praefertur expressis) plenius continetur.

§ 2. Et deinde piae memoriae Leo Papa X etiam praedecessor noster regnum Siciliae cum terra citra Pharum clarae memoriae Carolo Romanorum imperatori semper Augusto, tunc Romanorum et Hispaniarum regi catholico in imperatorem electo, in feudum eisdem modo et forma, quibus per dictum Iulium praedecessorem praefato Ferdinando regi concessum fuerat, et praedictis, quae tunc per eandem Sedem remissae¹ non apparerent, et certis aliis tunc expressis conditionibus, de novo concessit, et de eo etiam ipsum Carolum imperatorem investivit; et dictus Carolus imperator per quondam Ioannem Emmanuelem aurei velleris equitem, tunc in humanis agentem et ipsius Caroli imperatoris apud Leonem et Sedem praefatam oratorem et procuratorem specialem, promisit, et se et omnes regnum ipsum Siciliae vigore illius concessionum tam per Iulium quam per Leonem praedecessores huiusmodi factarum pro tempore obtinentes obligavit ad inviolabiliter observandum et adimplendum omnia in litteris Iulii praedecessoris contenta, super quibus de dispensatione aut illorum remissione per eandem Sedem non constaret seu appareret, et solvendum singulis annis in perpetuum Camerae Apostolicae septem mille ducatos auri de Camera in festo beati Petri, ultra solitum censum parafreni albi, pro recognitione veri et

¹ Edit. Main. legit *remissa* (R. T.).

A Leone X concessum fuit Carolo Imperatori, additis novo censu septem millium ducatorum de Camera, novisque conditionibus.

directi domini ipsius regni Siciliae, et ad Leonis praedecessoris et Camerae praedictorum requisitionem delinquentes in terris eidem Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, ad dictum regnum et illius civitates, terras et loca confugientes, capi et ad Urbem vel alium locum remitti faciendum, sub poenis in litteris Iulii praedecessoris huiusmodi contentis, dummodo idem Leo praedecessor et successores sui Romani Pontifices ac praefata Camera ad ipsius Caroli imperatoris et officialium suorum requisitionem delinquentes in terris et locis dicti regni ad terras et loca Ecclesiae confugientes pariter ad eos remitterent; prout in instrumento publico desuper confecto, et in certis ipsius Leonis praedecessoris litteris de verbo ad verbum inserto, plenius continetur.

A Iulio III ob renunciationem Caroli, coelectum fuit Philippo II Angliae regi et Hispaniarum principi, eiusque descendentes etiam feminae Aragoniae regibus, sub praedictis conditionibus.

§ 3. Ac successive recolendae memoriae Iulius Papa III, praedecessor etiam noster, praevia renunciatione dicti Caroli Romanorum imperatoris semper Augusti, dictum regnum Siciliae et Hierusalem, cum tota terra citra Pharum usque ad confinia Romanae Ecclesiae, excepta civitate Beneventana cum eius territorio et districtu ut supra, inclytae memoriae Philippo II, tunc Angliae regi et Hispaniarum principi, pro se suisque haeredibus et successoribus Aragoniae regibus tam masculis quam feminis et ex eo recta linea descendentes natis et nascituris, ac aliis personis in concessionibus Iulii et Leonis comprehensis et per eos vocatis, in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum auri de Camera et unius parafreni albi solvendo et sub conditionibus, modis, formis, adiectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus et ordinationibus in litteris Iulii et concessione Leonis praedecessorum huiusmodi contentis,

quae per eandem Sedem remissae non apparerent, similiter concessit, et de eo ipsum Philippum regem investivit; et dictus Philippus rex per quondam Ferdinandum Franciscum Avalos de Aquino marchionem Piscariae, tunc in humanis agentem, et ipsius Philippi regis apud Iulium praedecessorem et Sedem praedictam procuratorem specialem, obedientiam, homagium et iuramentum fidelitatis consuetum praestitit; prout in ipsius Iulii praedecessoris litteris plenius continetur. Quae omnia, idem Philippus rex successive per bullam suam auream sub datum Bruxellis, anno Domini MDLV, die 1 octobris, manu sua subscriptam approbando et acceptando confessus fuit et recognovit.

§ 4. Postea vero felicitis recordationis Clemens Papa VIII, praedecessor noster, eodem Philippo II viam universae carnis ingresso, regnum ipsum Siciliae et Hierusalem, cum tota terra praedicta citra Pharum usque ad confinia terrarum eiusdem Romanae Ecclesiae (excepta civitate Beneventana cum eius territorio, districtu et pertinentiis, per se seu eius et nostros praedecessores Romanos Pontifices distinctis, ac eorum incolis, quam sibi et eidem Ecclesiae specialiter retinuit) clarae memoriae Philippo III etiam Hispaniarum regi catholico pro se suisque haeredibus et successoribus Aragoniae regibus tam masculis quam feminis ex eo recta linea descendentes natis et nascituris, et aliis personis in concessionibus utriusque Iulii et Leonis praedecessorum huiusmodi comprehensis, et per eos vocatis, in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium et unius parafreni albi ut praefertur solvendo, et sub conditionibus, modis, formis, adiectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, volun-

A Clemente VIII, defuncto Philippo II, concessum fuit eodem modo Philippo III regi catholico.

talibus et ordinationibus in litteris utriusque Iulii et concessione Leonis praedecessorum huiusmodi contentis, quarum remissionem per Sedem praedictam factam fuisse non appareret (praestitis tamen prius eidem Clementi praedecessori et Sedi et Ecclesiae praefatis, nomine ipsius Philippi III regis, per bonae memoriae Antonium de Cardona et Corduba ducem Svisiae, Sornae et Venae, comitem Cabrae et Palamos, vicecomitem de Ubregar, et ipsius Philippi III regis consanguineum et consiliarium, apud eundem Clementem praedecessorem et Sedem praedictam oratorem et procuratorem ac mandatarium suum specialem, et per eundem Clementem admissis obedientiam atque homagio et iuramento fidelitatis), sub certa tunc expressa forma, pariter concessit, et elargitus fuit, ac regnum ipsum praefato Philippo III regi modo et forma praemissis infeudavit, prout in praedicti Clementis praedecessoris sub plumbo sub datum Romae apud S. Marcum anno Incarnationis dominicae MDCXCIX, v idus septembris, pontificatus sui anno VIII, expeditis litteris plenius continetur.

§ 5. Subinde autem, defuncto Philippo III, Gregorius XV, praedecessor etiam noster, idem regnum Siciliae et Hierusalem cum tota terra praefata citra Pharum usque ad confinia terrarum Ecclesiae Romanae (excepta civitate Beneventana cum eius territorio, districtu et pertinentiis, per se seu eius et nostros praedecessores Romanos Pontifices distinctis, ac loca Pontiscurvi eiusque territorio, quae sibi et eidem ecclesiae specialiter retinuit) clarae memoriae Philippo IV etiam Hispaniarum regi catholico pro se suisque successoribus Aragoniae regibus, tam masculis quam

feminis, ex eo recta linea descendentibus, natis et nascituris, ac aliis personis in concessione utriusque Iulii et Leonis ac Clementis praedecessorum huiusmodi comprehensis, et per eos vocatis, in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium et unius parafreni albi solvendo ut supra, et sub conditionibus, modis et formis, adiectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus et ordinationibus in litteris dictorum Iulii II et III ac Clementis, quarum remissionem per Sedem Apostolicam factam fuisse non appareret (praestitis tamen prius eidem Gregorio praedecessori et Sedi et Ecclesiae praedictis nomine ipsius Philippi IV regis per quondam Franciscum de la Cueva ducem de Alburquerque, apud eum et Sedem praefatam oratorem et procuratorem ac mandatarium suum specialem, et per eundem Gregorium admissa obedientiam atque homagio et iuramento fidelitatis), sub certa tunc expressa forma, concessit et elargitus fuit, ac regnum huiusmodi praefato Philippo IV regi, modo et forma praemissis, infeudavit, prout in praedicti Gregorii XV praedecessoris sub plumbo, sub datum Romae, apud S. Petrum, v kalendas decembris MDCXXI, sui pontificatus anno I, expeditis litteris plenius continetur. Quae omnia idem Philippus IV rex successive per bullam suam auream sub datum Matrili, v novembris MDCXXII, manu sua subscriptam, approbando et ampliando confessus fuit et recognovit.

§ 6. Postremo vero, dicto Philippo IV rege ab humanis erepto, piae memoriae Alexander VII, praedecessor itidem noster, praefatum regnum Siciliae et Hierusalem cum tota terra citra Pharum

Tandem ab Alexandro VII, e vivis sublato Philippo IV, concessum fuit Carolo II regi catholico, eodem modo, cum eadem reserva-

1 Edit. Main. legit quorum (n. T.).

2 Videtur legendum loco, vel terra (n. T.).

1 Potius lege admissis, ut supra (n. T.).

lione terrarum, et sub eisdem conditionibus.

usque ad confinia terrarum eiusdem Ecclesiae Romanae (excepta praedicta civitate Beneventana cum eius territorio et districtu et pertinentiis, per se seu Romanos Pontifices distinctis, una cum terra Pontiscurvi, eiusque territorio, quae sibi et eidem Ecclesiae specialiter reservavit) clarae memoriae Carolo II Hispaniarum regi catholico tunc in minori aetate constituto, pro se suisque haeredibus et successoribus Aragoniae regibus, tam masculis quam feminis, ex eo recta linea descendentibus, natis et nascituris, ac aliis personis in concessione utriusque Iulii, Leonis, Clementis ac Gregorii praedecessorum huiusmodi comprehensis, et per eos vocatis, in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium et unius parafreni albi ut praefertur solvendo, et sub conditionibus, modis, formis, adiectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis et ordinationibus in litteris utriusque Iulii, Clementis ac Gregorii et concessione Leonis praedecessorum huiusmodi contentis, quarum remissionem per Sedem praefatam factam fuisse non appareret, concessit et elargitus fuit, ac regnum ipsum eidem Carolo regi infeudavit, eumque de illo investivit, et dictus Carolus rex, mediante clarae memoriae Marianna ab Austria regina Hispaniarum eius matre, tutrice atque gubernatrice, per bonae memoriae Fridericum, dum viveret, tituli S. Petri ad Vincula cardinalem Sfortiam, procuratorem et mandatarium suum specialem, eidem Alexandro praedecessori ac Sedi et Ecclesiae praedictis obedientiam, homagium et iuramentum fidelitatis praestitit, prout in ipsius Alexandri praedecessoris litteris pariter sub plumbo, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCLXVI, XIII kalendas iunii, pontificatus sui anno XII

emanatis, uberius continetur. Quae omnia idem Carolus II rex postmodum tam per suam bullam auream sub datum Matrili XXIX martii MDCLXVII, a memorata Marianna regina eius matre, tutrice ac gubernatrice subscriptam, quam per aliam similem bullam sub datum pariter Matrili VII aprilis MDCLXXVI, proprio ipsius Carolo regis interim maioris ac sui iuris effecti manu signatam, approbando et ampliando confessus fuit et recognovit.

§ 7. Cum autem, sicut Deo placuit, iam tunc ab anno MDCC dicto Carolo II rege sine liberis e vivis erepto, Europa ferme tota inde in partes divisa diuturno bello conflagraverit, ac felicitis recordationis Clemens Papa XI, praedecessor etiam noster, iustis et gravissimis causis adductus, ab infeudatione atque investitura dicti regni Siciliae et Hierusalem cum tota terra citra Pharum concedenda, tametsi pluries, oblato etiam censu praefato, ad id requisitus fuisset, inter saevientis belli eiusmodi motus supersedendum esse duxerit, salvis tamen et illaesis remanentibus iuribus sibi et dictae Sedi super eodem regno competentibus, quae per plura chirographa propria eius manu signata, in quibus itidem cautum fuit tempus et tempora non currere, luculenter praeservavit, prout etiam nos per simile chirographum anno superiore praeservavimus:

§ 8. Nunc vero carissimus in Christo filius noster Carolus VI Hispaniarum catholicus et Romanorum rex in imperatorem electus, qui in dicto regno Siciliae et Hierusalem ac tota terra citra Pharum successit, et illud de praesenti possidet, volens debitam obedientiam ac fidelitatis et homagii iuramentum in manibus nostris praestare, et ea, quae ratione ipsius feudi tenetur, ad-

Causae ab quas a Clemente XI post mortem Carolo II praedictum regnum nulli concessum fuerit in feudum.

Præces Carolo VI imperatoris, et obedientia per cardinalem de Albano praestita.

implere, dilectum filium nostrum Michaëlem Fridericum tituli S. Sabinae cardinalem de Althan procuratorem et mandatarium suum specialem fecerit, constituerit et deputaverit specialiter et expresse ad se, nomine praedicti Caroli VI regis, quoties opus fuit, coram nobis humiliter et cum omni reverentia praesentandum, ac a nobis investituram regni huiusmodi petendam, eamque acceptandam, necnon nobis nomine eiusdem Caroli regis pro praefato regno Siciliae et Hierusalem cum tota terra citra Pharum debitam obedientiam exhibendam¹, ac etiam fidelitatis et homagii iuramentum ratione feudi dicti regni praestandum, quod requisitum necessarium et opportunum foret ex ipsius feudi natura, et quemadmodum illud praestitum fuerat a Carolo II rege, atque ab aliis praedecessoribus suis in eodem regno solitum fuerat praestari; et dictus Michaël Fridericus cardinalis ab Althan procurator, in vim constitutionis et deputationis huiusmodi, ad praemissa omnia et singula nomine praedicti Caroli regis peragenda et exequenda coram nobis humiliter et cum omni reverentia sub die xvii mensis maii proxime praeteriti se praesentaverit², et in generali venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Congregatione sub hac die martis ix mensis iunii praesentis anni, quae coram nobis in palatio nostro apostolico Montis Quirinalis ad hoc specialiter convocata et habita fuit, compluribus archiepiscopis, episcopis aliisque praelatis ibi assistentibus, nomine ipsius Caroli regis nobis et Sedi Apostolicae ac Romanae Ecclesiae praedictis obedientiam atque homagium et iuramentum fidelitatis, sub forma inferius adnotata, praestiterit:

¹ Edit. Main. legit *exhibentes* (R. T.).

² Edit. Main. legit *praesentavit* (R. T.).

§ 9. Nos, considerantes ipsius Caroli regis haereditariam regnandi consuetudinem, et quod sciet et volet commissos sibi populos in pacis amoenitate et iustitiae cultu conservare, ac nos et Romanam Ecclesiam ipsius regni proprietarios ac directos dominos gratia devotione, fide sincera, recognoscere; nec diutius nolentes¹ a concessione investiturae et infeudationis praefatae ac directi domini nostri usu et exercitio abstinere, sed potius, novis ac iustissimis ex causis ita suadentibus, praesentique rerum et temporum statu accurate perpensa, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerendo, nostra et eiusdem Sanctae Sedis iura per novam concessionem huiusmodi asserere et conservare intendentes, habitam super his cum eisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus prius in eodem consistorio et deinde etiam in alia simili congregatione generali ad hoc nominatim habitam sub die sabbati sexta eiusdem praesentis mensis iunii in eodem palatio nostro (ibique mandato procurationis ipsius Caroli regis in imperatorem electi publice et alta voce perlecto et diligenter inspecto) deliberatione maturata, de ipsorum fratrum consilio pariter et assensu, et ex certa nostra scientia et de apostolicae potestatis plenitudine, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, obedientiam ab eodem cardinali de Althan procuratore nomine ipsius Caroli Regis nobis et Sedi et Camerae praedictis ut praemittitur praestitam, itemque homagium et iuramentum fidelitatis huiusmodi laeto atque hilari animo admittimus, ac regnum ipsum Siciliae et Hierusalem cum tota terra praedicta citra Pharum usque ad confinia terrarum eiusdem Ecclesiae Ro-

Camerae praesentis concessionis.

Concessio in rubrica.

¹ Potius lege *volentes* (R. T.).

mana (excepta praedicta civitate Beneventana cum eius territorio et restrictu et pertinentiis per nos seu Romanos Pontifices distinctis, ac eorum incolis, quam nobis, prout illam sibi dudum praedicta Ecclesia¹, specialiter reservamus) eidem Carolo Hispaniarum catholico et Romanorum regi in imperatorem electo (cui per nostras² in forma Brevis pridie expeditas litteras concessimus ut dictum regnum Siciliae et Hierusalem ac totam terram citra Pharum unam cum imperio et Romanorum seu Theutoniae regno, quoad vixerit, retinere libere et licite possit et valeat, tametsi in utriusque Iulii, Leonis, Clementis, Gregorii et Alexandri praedictorum et ante eos diversorum aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum litteris id expresse et distincte prohiberetur) pro se suisque haeredibus et successoribus, tam masculis quam feminis, ex eo recta linea descendentes, natis et nascituris (servata inter ipsos descendentes praerogativa sexus, ita quod masculi ex masculis, omnibus feminis, earumque descendentes maribus et feminis, cuiuscumque lineae sint aut gradus, semper praeferantur, et inter ipsos masculos primogeniturae ratio et lineae praerogativa praevaleat et observetur, quae praerogativa locum quoque habeat et praevaleat inter dictas feminas earumque descendentes in casu deficientiae omnium descendentes masculinorum ex masculis) in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium et unius parafreni albi ut praefertur solvendo, et ceteroquin in omnibus et per omnia sub conditionibus, modis, formis, adiectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus et ordinationibus in

¹ Deesse videtur verbum *reservavit* (R. T.).

² Edit. Main. legit *nostros* (R. T.).

litteris utriusque Iulii, Clementis, Gregorii et Alexandri et concessione Leonis praedecessorum huiusmodi contentis, quarum remissionem per nos et Sedem praedictam factam fuisse non apparebit, omni meliori quo possumus modo concedimus et elargimur, ac regnum ipsum praedicto Carolo regi, modo et forma praemissis, infeudamus, eumque de illo per ipsius Michaëlis Friderici cardinalis procuratoris ad osculum pedum nostrorum admissionem investimus.

§ 10. Volentes et intendentes, ut, infra annum a data praesentium computandum, idem Carolus Rex privilegium suum bulla aurea bullatum (in quo proprio iuramento fateatur et recognoscat expresse regnum Siciliae et Hierusalem, ac totam terram eorum, quae est citra Pharum usque ad confinia terrarum ipsius Ecclesiae Romanae, exceptis civitate Beneventana et loco Pontiscurvi, cum illius territoriis, districtibus et pertinentiis, quae eidem Ecclesiae remaneant, praefato Carolo regi suisque haeredibus et successoribus dicti regni Siciliae regibus ex sola gratia et mera liberalitate Sedis Apostolicae et nostra fuisse concessa, eosque recepisse et tenere regnum Siciliae et terram huiusmodi a nobis et dicta Romana Ecclesia sub pactis, modis et conditionibus supradictis) nobis seu Romano Pontifici pro tempore existenti dare et tradere teneatur. Per praemissa autem non intendimus iuribus quibuscumque in aliquo praedecedere.

§ 11. Demum, ut idem Carolus rex in imperatorem electus eo magis ad sinceram illius quam in nos et hanc Sanctam Sedem proficitur devotionis et observantiae debita argumenta nobis et eidem Sedi exhibenda excitetur, quo

¹ Praeposit. a nos addimus (R. T.).

Ab eodem Carolo infra annum tradenda est bulla aurea recognitionis supremi domini S. Sedis.

Item Carolus liberalius a solutione casuum decursorum.

nos et Romanam Ecclesiam in eum propensiores et munificentiores invenerit, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, ipsi Carolo regi omnes et singulos census ratione supradicti regni hactenus decursos et non solutos ex speciali dono gratiæ liberaliter remittimus et condonamus, ipsumque de illis absolvimus, quietamus et plenarie liberamus, et ex causâ dictorum censuum hucusque decursorum a quocumque nullatenus molestari posse decernimus, dummodo tamen in proximo festo S. Petri, et sic successive perpetuis futuris temporibus, singulis annis, ipse Carolus rex eiusque hæredes et successores præfatum censum nobis et successoribus nostris cum solitis solemnitatibus integre persolvere omnino debeant.

Forma iuramenti.

§ 12. Forma autem iuramenti per dictum cardinalem præstiti talis est:

Ego Michaël Fridericus cardinalis de Althann, serenissimi domini Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis in imperatorem electi, Dei gratiâ regis Siciliae et Hierusalem cum totâ terrâ citra Pharum, procurator ad hæc omnia specialiter constitutus speciali modo per dictum Carolum regem sub die x mensis augusti anni proxime elapsi, coram archiepiscopo Valentino, comite Philippo de Sizendorf, et marchione de Rofrano, ipsius consiliariis et respective secretariis, subscripto, ¹ plenum homagium ligium et vassallagium nomine dicti Caroli regis faciendum vobis sanctissimo domino nostro Innocentio XIII et Ecclesiae Romanae pro regno Siciliae et Hierusalem ac totâ terrâ quae est citra Pharum usque ad confinia terrarum ipsius Ecclesiae (exceptâ civitate Beneventanâ et toto territorio et omnibus districtibus et pertinentiis secundum antiquos fines territorii pertinentiarum et districtus civitatis eiusdem per Romanum Pontificem distinctos et in posterum distinguendos) in animam dicti serenissimi Caroli

¹ Videtur deesse præp. ad (A. T.).

regis principalis mei iuro, quod idem serenissimus dominus Carolus ab hac hora in antea fidelis et obediens erit beato Petro et vobis domino Innocentio XIII vestrisque successoribus Romanis Pontificibus canonice intrantibus, sanctaeque Romanae Ecclesiae apostolicae. Non erit in consilio, consensu vel facto ut vitam perdatis seu perdant aut membrum, seu capiamini vel capiantur malâ captione, consilium veri, quod sibi credituri estis per vos aut nuncios vestros vel per litteras, ad vestrum vel eorum damnum scienter nemini pandet, et si sciverit fieri vel tractari seu procurari aliquod, quod in vestrum vel eorum damnum cedat, illud pro posse impedit, et si hoc impedire non poterit, illud vobis vel eis significare curabit. Papatum Romanum et regalia S. Petri tam in regno Siciliae prædicto quam alibi consistentia adiutor vobis vel eis erit ad defendendum vel restituendum ac recuperandum, et recuperata manutenendum, contra omnem hominem; vestras et singulas condiciones supradictas et quascumque alias in litteris felicis recordationis Iulii Papae II super ipsius regni et terrarum infeudatione sive investiturâ confectis contentas, ac omnia et singula quae in eis continentur, plenarie adimplebit et inviolabiliter observabit, et nullo unquam tempore veniet contra ea, nec procurabit per se vel alium seu alios quoquomodo ut assumatur vel nominetur in dominum Lombardiae seu Thusciae (excepto tamen quod regnum Siciliae et Hierusalem, cum totâ terrâ citra Pharum, unâ cum imperio et regno Romanorum, seu Theutoniae, quoad vixerit, retinere possit iuxta concessionem quam a vobis desuper obtinuit), et si assumptionem vel nominationem ad dominium Lombardiae et Thusciae, aut maior partis eorundem fieri contingat, nullum huiusmodi assumptioni seu nominationi assensum præstabit, nec intromittet se modo aliquo de eorum vel alicuius eorum regimine, nec de civitate Beneventanâ et suis territoriis, districtibus et pertinentiis, seu Campaniâ, neque de Maritimâ, ducatu Spoletano, neque marchiâ Anconitanâ, Patrimonio beati Petri, et Thusciae, Massâ Trebariâ,

Romandiolâ, almâ Urbe, in civitate Bernai-nâ, civitatibus Castelli, Bononiensi, Ferrarienti, Avinionensi et comitatu Venesino, seu aliis terris quibuscumque vestris, et feudis ipsius Ecclesiae ubilibet constitutis, ex successione, vel legato, seu donatione, aut venditione, seu alio quovis titulo vel contractu, nihil unquam sibi acquirere seu vindicabit, vel poterit acquirere seu quomodolibet vindicare, et nihil unquam recipiet vel habebit seu retinebit, vel poterit recipere, habere vel etiam retinere in illis, nec ullam potestariam, capitaniam vel rectoriam, nullumque aliud officium recipiet seu recipere poterit in elsdem seu ipsorum aliquo, nec etiam occupabit vel occupari permittet seu faciet præmissa vel partem aliquam eorundem, neque illam offendet aut molestat, neque etiam Romanam Ecclesiam quoquomodo, sub censuris poenisque spiritualibus et temporalibus in conditionibus et infeudatione præfatis contentis, quas hic haberi volo in singulis suis partibus aliâs pro specificis expressis et repetitis. Schismatico aut haeretico cuicumque, vel a fide devio, ab ipsâ Ecclesiâ præciso, eiusque sequacibus, ac dantibus ei auxilium, consilium vel favorem, non dabit quovis modo per se vel alium seu alios, directe vel indirecte, publice vel occulte, auxilium, consilium vel favorem, nec ab aliis, quantum in eo erit, si impedire poterit, dari permittet, sed eos iuxta posse suum, donec convertantur, persequetur et impugnabit. Et ulterius promitto, quod ipse Carolus rex infra annum omnia et singula mediante aureâ bullâ ratificabit. Sic dictum Carolum regem Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia. — Iuravi, ut supra, ego MICHAEL FRIDERICUS, cardinalis DE ALTHANN.

Sanctio poenalis.

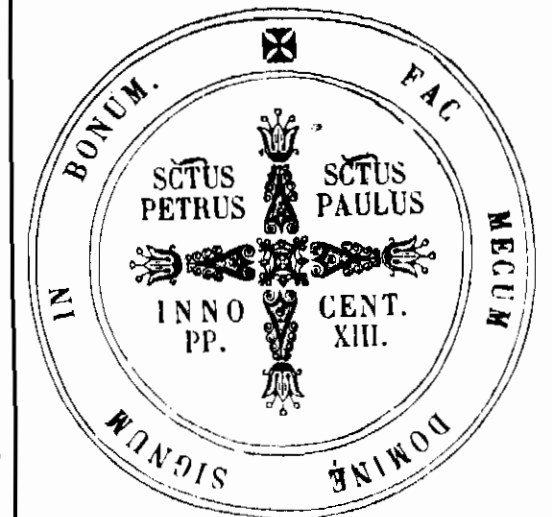
§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reservationis, admissionis, concessionis, elargitionis, infeudationis, investiturae, voluntatis vel intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum

Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCLXXII, v idus iunii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 9 iunii 1722, pontif. anno II.

✠ EGO INNOCENTIUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

- † Ego Ioannes episcopus Tusculanus cardinalis Iudice.
- † Ego Ioannes episcopus Albanensis cardinalis Paulutius.
- † Ego Ioannes episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.
- † G. cardinalis Marescottus.
- † Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.
- † Ego Laurentius tituli S. Petri ad Vincula presbyter cardinalis Corsinus.
- † Ego Philippus Antonius tituli S. Chrysgoni presbyter cardinalis Gualterius.
- † Ego Ioseph tituli S. Mariae Angelorum cardinalis Vallemanus.
- † Ego C. A. tituli S. Augustini presbyter cardinalis Fabronus.
- † Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.
- † Ego Petrus tituli S. Iohannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.

- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Ptolomaeus.
- † Ego B. tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.
- † Ego Nicolaus tituli S. Sixti presbyter cardinalis Spinula.
- † Ego Georgius S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula, cardinalis S. Agnetis nuncupatus.
- † Ego Iosephus tituli S. Susannae cardinalis Pereyra de la Cerda.
- † Ego Michaël Fridericus tituli S. Sabinæ presbyter cardinalis de Althann.
- † Ego Iannes Baptista tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Salernus.
- † Ego Alvarus I. S. Bartholomei in Insula presbyter cardinalis Cienfuegos.
- † Ego B. M. I. S. Bernardi ad Thermas presbyter cardinalis de Comitibus, maior poenitentiarius.
- † Ego B. S. Mariae in Viâ Latâ, diaconus cardinalis Pamphilius.
- † Ego Petrus S. Laurentii in Damaso diaconus cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.
- † Ego I. R. S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.
- † Ego L. S. Agathæ in Montibus diaconus cardinalis de Alteriis.
- † Ego Annibal S. Mariae in Cosmedin cardinalis Albanus, S. R. E. camerarius.
- † Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.
- † Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis Oliverius.
- † Ego Alexander S. Adriani diaconus cardinalis Albanus, cardinalis Alexander nuncupatus.
- P. cardinalis pro-datarius.
- F. cardinalis Oliverius.
- Visa de Curia, I. G. archiep. Amasenus.
- L. MARTINETTUS.

Die lunæ xv iunii mdcclxxii suprascriptæ litteræ apostolicæ in plenâ Camerâ Apostolicâ exhibitæ et præsentatæ fuerunt, illaque illustrissimo et reverendissimo domino Guidoni de Palagio eiusdem Camerae Apostolicæ clerico commissæ cum facultate

admittendi; deinde vero sub die xxvi eiusdem mensis, citato desuper illustrissimo et reverendissimo domino Ioanne Carolo Plancastello, dictæ Camerae commissario generali, ex decreto ipsius Camerae idem illustrissimus et reverendissimus dominus de Palagio Camerae Apostolicæ clericus et iudex commissarius deputatus admisit et registrari mandavit, et registratæ fuerunt in libro signaturarum Sanctissimi.

XXVII.

Committitur nuncio Neapolis executio constitutionis Clementis XI de reunionem coenobiorum S. Luciae de Monte ac de Portici provinciae Neapolitanæ fratrum de Observantiâ Discalceatorum Hispaniæ¹.

Venerabili fratri Hieronymo archiepiscopo Tessalonicensi, nostro et Sedis Apostolicæ in regno Neapolis nuncio,

Innocentius Papa XIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Aliàs per recolendæ memoriæ Clementem Papam XI prædecessorem nostrum accepto, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos et Hispanos provinciae S. Petri de Alcantara in regno Neapolitano fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat ut dicti fratres, habitatione et rerum communione coniuncti, animis et contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invicem segregari: idem Clemens prædecessor,

¹ Laudata constit. edit. fuit mdcclxxii, die 23 decembris, pontif. xiii; sed alia dismembrationis extat constit. edit. mdcclxxii, die 15 septembris, pontif. ii; et Benedicti XIII const. edit. mdcclxxvi, die 28 ianuarii, pontif. ii, agitur de erectione coenobii in provinciâ Valentiae.

motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione suis, deque apostolicæ potestatis plenitudine, conventum S. Luciae de Monte nuncupatum civitatis Neapolis et hospitium dicti S. Petri de Alcantara loci de Portici dictæ provinciae, Neapolitanæ diocesis, ab eadem provinciâ perpetuo separavit et dismembravit, illaque ita¹ separata et dismembrata provinciae eiusdem S. Petri de Alcantara regni Castellæ fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexit et incorporavit: volens et ordinans ut in illis religiosi Hispani, qui deinceps ministro provinciali secundodictæ provinciae pro tempore existenti subiecti essent, habitarent et collocarentur; alii vero primodictæ provinciae conventus, qui octo tunc numerabantur, religiosi Neapolitanis et Italis tantum remanerent, ac eadem primodicta provincia octo huiusmodi conventibus² constans in futurum ministro generali seu commissario generali Italiae Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subiaceret: et aliàs, prout in eiusdem Clementis prædecessoris desuper in simili formâ Brevis die xv septembris mdcclxxii expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Et successive memorato Clementi prædecessori exposito, quod, ob bellorum motus tunc exortos interdictumque commercium et communicationem inter Castellæ et Neapolis regna, conventus S. Luciae de Monte et hospitium S. Petri de Alcantara prædicta, et religiosi in eisdem degentes, a ministris provincialibus dictæ provinciae regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant, et valde dubitandum erat quod,

¹ Pessime edit. Main. legit *in pro ita* (n. r.).

² Male edit. Main. legit *conventus* (n. r.).

cessantibus etiam bellis, propter magnam dictorum regnorum ad invicem distantiam, non raro sine debitâ visitatione et correctione remanere poterant, cum magno ecclesiasticæ disciplinæ et regularis observantiæ detrimento; idem Clemens prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris³, tunc suis, S. R. E. cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium præpositis, super prætensâ reunionem fratrum Discalceatorum Hispanorum S. Petri de Alcantara Ordinis huiusmodi conventus S. Luciae de Monte et alterius conventus S. Mariae de Portici cum aliis fratribus Italis dictæ provinciae regni Neapolitani eiusdem Ordinis et instituti deputavit. Quæ quidem Congregatio, die xxvii augusti mdcclxxii coadunata, per suum decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi prædecessori pro deputatione alterius religiosi gravis in commissarium et visitatorem apostolicum ad eiusdem Clementis prædecessoris et Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum conventuum nationis Hispanicæ et S. Petri de Alcantara, quam aliorum conventuum fratrum Italicorum memoratæ provinciae regni Neapolis eiusdem instituti, cum facultate, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italos etiam in dictis conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, et viceversâ collocandi religiosos Hispanos eorundem duorum conventuum in aliis conventibus provinciae regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam provinciam Castellæ, et cum aliis facultatibus necessariis et opportunis, litteris suis minime obstantibus, aliisve quibusvis indultis seu ordinationibus etiam apostolicis in contrarium facientibus; in

³ Vocem *nostris* nos addimus (n. r.).

electionibus vero ad praelaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem sacri Concilii Tridentini et constitutionum apostolicarum atque eiusdem Ordinis: et alias, prout in praedicto decreto uberius dicitur contineri. Factaque subinde, nempe die v mensis septembris subsequentis, per tunc existentem secretarium Congregationis praedictae de praemissis dicto Clementi praedecessori relatione, illius sententiam benigne approbavit, et desuper litteras apostolicas in formam Brevis expediri mandavit. Verum, ex rationabilibus tunc motivis, idem Clemens praedecessor, per quasdam suas desuper pariter in eadem formam Brevis die xxiii septembris mcccxi¹, de praedictae Congregationis consilio, ac etiam motu proprio, litteras suas praedictas revocavit, cassavit, irritavit et annullavit, viribusque et effectu penitus et omnino vacavit, ac proinde conventum S. Luciae de Monte et hospitium S. Petri de Alcantara praedicta a secundodicta provincia perpetuo pariter separavit et dismembravit, illaque, sic separata et dismembrata, primodictae provinciae S. Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit et reincorporavit, ac in pristinum et eum in quo, antequam primodictae suae litterae emanassent, quovis modo erant statum restituit, reposuit et plenarie reintegravit, ac tam illa quam omnes alios conventus eiusdem primodictae provinciae S. Petri Alcantara unico ministro provinciali, qui commissario generali familiae cismontanae dicti Ordinis subiectus esset, subiecit: et alias, prout in secundodictis Clementis praedecessoris litteris, quarum omnium executionem fraternitati tuae, toto illarum tenore inserto, per quasdam nostras die xx ianuarii proxime praeteriti in eadem

¹ Deest *expeditas* (R. T.).

formam Brevis emanatas litteras, executionem demandavimus, plenius continetur.

§ 2. Hinc est quod nos, in praemissis opportune pro cura nostra pastoralis provideri volentes, de praedictae particularis Congregationis cardinalium consilio, ac etiam motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, eidem fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus ut ad executionem dictae reunionis et incorporationis a memorato Clemente praedecessore in secundodictis suis litteris demandatae et a nobis approbatae, ut praefertur, ceterorumque contentorum in praedicto decreto (excepta tantummodo deputatione alicuius religiosi pro commissario visitatore), auctoritate nostra apostolica procedas, cum facultate scilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, et viceversa collocandi religiosos Hispanos conventuum huiusmodi in aliis conventibus provinciae regni promiscue cum religiosis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam provinciam Castellae; in electionibus vero praelatorum, dispositionem sacri Concilii Tridentini et constitutionum apostolicarum eadem auctoritate servari mandes: nos enim ad praemissa quascumque necessarias et opportunas facultates tibi harum serie tribuimus et impartimur.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specificam mentionem et expressionem digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae aut verificatae et iustificatae fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet iuridica, pia et privilegiata causa, colore, praetextu

Commissio
exequendi praedictam novam
Clementis ordinationem.

Clausulae.

et capite, etiam in corpore¹ iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, ullo² unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis formali et substantiali individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci, seu adversus illas a perditionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praedictae cardinales, etiam de latere legatos et Sedis Apostolicae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus, etc.

Contrarium derogatio.

§ 1. Non obstantibus praemissis, ac, quoad ea quae praesentibus sunt vel dici possent contraria, praedictis Clementis praedecessoris et nostris litteris, ac constitutionibus et ordinationibus, etiam in foundatione dictorum conventuum et hospitii, aliisque quibusvis, etiam

¹ Edit. Main. legit *corporis* (R. T.).

² Potius lege *nullo* (R. T.).

iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam dicto Ordini eiusque superioribus, et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formam in illis traditam observatam, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii iunii mcccxi, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 22 iunii 1722, pontif. anno ii.

XXVIII.

Confirmatur ampliatio numeri magistrorum pro provincia Aprutina fratrum Praedicatorum¹.

¹ Innocentii XII constit. edit. mcccxcv, die 22 septembris, pontif. v, reductus fuit numerus magistrorum ac graduatorum.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Causa ampliandi numerum duodecim ad quidecim.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres graduati provinciae Aprutinae Ordinis Praedicatorum, quod anno MDCCXII in eadem provincia numerus duodenarius magistrorum in sacra theologia praefixus a felicis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro per quasdam suas litteras apostolicas confirmatus fuit, et subinde post unius saeculi et amplius spatium cum eadem provincia agnovisset numerum duodenarium magistrorum huiusmodi usque ad quindenarium, tam ob praedictam provinciam religiosis virtute praedictis studiisque formalibus auctam, quam ob illius maius bonum ac utilitatem, ampliari opus esse, ipsi exponentes in novissimo capitulo provinciali, quod anno proxime praeterito, die XI maii, in conventu S. Severi Maioris Neapolitano dicti Ordinis celebratum fuit, instituerunt ut praefatae ampliationis supra eiusmodi praefixum duodenarium numerum petitio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam et iustissimam a capitulo generali memorati Ordinis in alma Urbe nostra die XI iunii eiusdem anni habito recognosci et approbari obtinuerunt.

Confirmatio praedictae ampliationis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes, praemissa, quo firmiter subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti, plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa

latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, et attentâ relatione dilecti filii moderni procuratoris generalis eiusdem Ordinis super praemissis eisdem cardinalibus factâ, praefatam ampliationem praefixionis numeri duodecim magistrorum in praedictâ provinciâ usque ad numerum quindenarium¹ a pleno capitulo generali Ordinis huiusmodi nuper celebrato decretam, ut praefertur, pro arbitrio et conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia magistri generalis Ordinis praedicti, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.²

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII iulii MDCCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 iulii 1722, pontif. anno II.

XXIX.

Confirmantur quaedam statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in

¹ Edit. Main. legit *quindenniorum* (R. T.).
² Reliqua ut pag. 901 b (R. T.).
³ Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

Indiis Occidentalibus, cum nonnullis declarationibus¹.

Venerabili fratri archiepiscopo Mexicano,
Innocentius Papa XIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Ab Innocentio XII erecta fuit dicta Congregatio in religionem, et eius constitutiones approbatae.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater maior Congregationis Charitatis sub titulo sancti Hippolyti in civitate Mexicanâ aliisque partibus Indiarum Occidentalium in religionem erectae, tam suo quam definitorii ipsius Congregationis nomine, quod aliâs, postquam felicis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster dictam Congregationem in religionem erexerat, illius constitutiones, toto illarum tenore inserto, per quasdam suas litteras desuper in simili formâ Brevis die XXI iunii MDCC expeditas, ad supplicationem dilecti pariter filii Ioannis de Cabrera, tunc temporis eiusdem Congregationis procuratoris generalis, sub certis modo et formâ tunc expressis, confirmavit et approbavit, et aliâs, prout in praedictis Innocentii praedecessoris litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum, quia experientia compertum fuit, praedictas constitutiones, seu earum aliquas, paci et bono regimini Congregationis huiusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam novâ additione indigere, idem frater maior, unâ cum eodem definitorio, pro prospero statu ac felici gubernio memoratae Congregationis decreta seu statuta edidit tenoris qui sequitur, videlicet:

Nova statuta referuntur.

Generalis et consilii sunt.

1. Quod in posterum officium fratris ma-

¹ Ab Innocentio XII const. edit. MDCC, die 21 iunii, pontif. IX, confirmatae fuere eiusdem Congregationis constitutiones.

ioris generalis et officia quatuor eiusdem consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen quod in fine primi triennii tam generalis quam consilarii teneantur eligere fratres maiores locales et reliquos officiales religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro maiori augumento instituti: attento quod, cum idem generalis teneatur visitare omnes domus fundatas, et alias quae diutim in regione tam vastâ fundantur, expertus fuit quod in spatio solius triennii, quo durabat generalatus officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum praeiudicium Congregationis.

II. Quod reformetur modus practicandus circa electionem fratris maioris generalis, dum in praefatis constitutionibus mandatur quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere et legere sciant, et quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; haec enim restrictiva ad viginti antiquiores in professione peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii et domini absoluti vocis activae et passivae occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, et inter se diviserunt praesentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit imposterum statuendum, quod, in locum praefatorum viginti antiquiorum in professione, subrogentur alii viginti habiliores et capaciores in religione, seligendi ex illis qui exercuerunt officia generalis et consiliariorum, necnon ex fratribus maioribus localibus, ex antiquiore sacerdote ac novitiorum magistris, ac procuratore generali, et, quatenus ex his non posset expleri numerus viginti, compleatur ex magistris in chirurgiâ antiquioribus in professione, qui sic selecti de sexennio in sexennium eligant generalem in capitulo generali convocato.

III. Quod inviolabiliter observetur constitutio in qua mandatur quod frater maior generalis noviter electus insimul cum eius consiliariis debeant providere alia officia religionis in personis zelantibus institutum, et quod tam in hoc quam in reliquis aliis

sexennales et reliqui officiales triennales.

Augetur numerus suffragiorum pro electione generalis.

Quomodo et qui eligendi ad reliqua officia.

actibus praefati consilii habeant votum consultivum ac decisivum aequale cum generali, et quod in omnibus steter majori parti suffragiorum. Ulterius vero declaretur praedictos consiliarios non posse in se ipsis applicare nominationem ad dicta officia, prout usque ad praesens applicarunt, eos in posterum inhabilitando ad ea posse consequi, sanciendo quod debeant esse contenti solo officio consiliorum, quousque illo fungantur.

Sacerdotes privantur voce passiva. iv. Cum principalis scopus religionis sit attendere operibus misericordiae corporalibus versus pauperes infirmos convalescentes, mente captos, aliosque egenos, quod exercitium solum competit laicis, ideo in constitutionibus privantur voce passiva sacerdotes, et hoc iterum confirmari debet cum ulteriori explicatione quod censeantur etiam privati voce passiva illi sacerdotes qui promoti fuere antequam Congregatio erigeretur in religionem.

Generalis sibi eligat d. nom. v. Quod reformetur dispositio quae mandat fratrem maiorem generalem cum suis consiliariis debere habitare in conventu sancti Hyppoliti sito extra moenia civitatis Mexicanae, stante quod, cum dictus conventus plurimum distet a dicta civitate, in eaque et illius tribunalibus quasi continuo debeant generalis et consiliiarii praedicti esse praesentes ob tractanda negotia religionis, cum summo eorum incommodo et plerumque cum praeiudicio religionis, quia non valent horis debitis interesse; ideo permittitur in posterum generali eligere habitationem in illa domo vel civitate, quam magis congruam reputaverit pro reparandis necessitatibus, quae de tempore in tempore imminuebunt religioni, durante officio sui generalatus.

Generalis confirmet electionem provinciarum, et provinciarum tribunal. vi. Quod spectet ac pertineat ad fratrem maiorem generalem approbare et confirmare electiones provincialium qui eligentur in quacumque provincia ad quam religio propagaretur; et quod praefatus generalis teneatur de triennio in triennium una vice visitare qualemcumque provinciam, in qua fundatio fieret, existentem in regno Novae Hispaniae, Guatemalae, Nicaraguae aliasque

circumvicinas; et, casu quo fundationes sequerentur in regno Peruano vel in aliis partibus remotioribus, quod idem generalis possit nominare visitatorem delegatum pro faciendâ tali visitatione ad ea loca tam distantia, ad quae non de facili potest personaliter se conferre, ut munus visitationis adimpleat.

Qui et a quibus eligendus praesidens capituli. vii. Pariformiter pro progressu religionis abolenda est illa coarctata¹ circa electionem praesidentis capituli, ubi iniungitur quod talis praesidens esse² debeat frater maior S. Hyppoliti, dum ex hoc graves abusus orti sunt tam circa vocales quam circa redditionem rationis suae administrationis ab illo faciendam, habito respectu ad dominium praesidentiae quod in ipsius personam debet omnino cadere; ideoque pro opportuno remedio tradatur facultas fratri maiori generali eiusdemque consiliariis pro electione praesidentis per eos faciendâ triduo ante celebrationem capituli generalis, et quod electio cadat in personam, quae non exercent ullum officium, ex quo impedita remaneat rectitudo praesidentiae; ac ulterius declaretur quod dictus praesidens non possit eligi in generalem in eo capitulo cui praesidet, nisi in casu quo esset electus cum plenis omnium vocalium suffragiis, ac eorum nemine discrepante.

Quid, si generalis gubernare non possit, vel generalatus vacet. viii. In constitutionibus mandatur quod, in casu diuturnae infirmitatis aut necessariae absentiae fratris maioris generalis, possit iste subrogare praesidentem, qui durante dicto impedimento Congregationem regat et gubernet, et iste esse debet primus consiliarius, et in casu obitus aut depositionis illiusmet fratris maioris generalis, idemmet primus consiliarius succedere debet in gubernio illius pro toto eo tempore quod supererit ad celebrationem capituli generalis; at, quia in expressis casibus illa necessitas primi consiliiarii non solum videtur exosa, sed etiam inductiva voti captandae mortis, ac dissensionum promotrix, ideo statuendum venit in posterum, quod, in casu necessariae

¹ Forsan coarctatio (R. T.).

² Ed. Main. legit *esset* pro *esse* (R. T.).

absentiae aut infirmitatis diuturnae, generalis nominet unum commissarium generalem, qui ipsius nomine religionem gubernet; in casu vero mortis, depositionis aut renunciationis dicti fratris maioris generalis, quod gubernium religionis stet penes definitorium, ita tamen, quod primus consiliarius debeat quamprimum convocare vocales pro electione vicarii generalis, nisi tempus celebrationis capituli generalis sit valde proximum, qui vicarius generalis sic electus gubernet religionem usque ad tempus capituli generalis.

Qui eligendus n. secretarium. ix. Declaretur etiam quod secretarius capituli generalis debeat eligi de numero vocalium.

Confirmatio relationum statutorum cum nonnullis declarationibus. § 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus frater maior statuta seu decreta huiusmodi, pro firmiori illorum¹ subsistentiâ et exactiori observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret: nos, ipsius maioris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariae eiusdem S. R. E. presbyteri cardinalis de Comitibus nuncupati, nostri secundum carnem fratris germani, praedictae Congregationis Charitatis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, super praemissis eidem

¹ Edit. Main. legit *illius* (R. T.).

cardinalibus factam viderunt, consilio, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, veris existentibus narratis, audito tamen prius capitulo generali supradictae Congregationis, ad praesertorum statutorum confirmationem auctoritate nostra apostolica pro tuo arbitrio et prudentiâ procedas iuxta sequentem modum et additas declarationes, videlicet: quo ad¹ primum, ita tamen ut vim habere incipiat postquam modernus generalis et quatuor consiliiarii ab officio cessaverint; ad secundum, sine praeiudicio religiosorum qui iam in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut statutum procedat quoad religiosos in futurum admittendos; ad quartum, sed non censeantur privati voce passiva illi sacerdotes qui promoti fuere antequam ipsa Congregatio in religionem eligeretur; ad septimum, ita tamen ut praesidens in capitulo nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clausulae. § 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus, necnon praedictae Congregationis Charitatis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii augusti MDCCLXXII, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 7 augusti 1722, pontif. Anno ii.

XXX.

Erigitur universitas studii generalis in civitate S. Iacobi de Leon de Caracas Indiarum Occidentalium³.

¹ Edit. Main. legit *quod pro quo ad* (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 703 a (R. T.).

³ Erecta fuit universitas in civitate Guatimala ab Innocentio XI const. edit. MDCLXXVII.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinam praesertim sacras.

Inscrutabili divinae sapientiae atque bonitatis arcano, ad Ecclesiae Catholicae per universum terrarum orbem diffusae regimini, meritis licet imparibus, evecti, sacrarum eisque ancillantium bonarum litterarum studia, per quae, depulsâ ignorantiae caligine, mentes veritatis luce illustrantur, et non minus catholicae fidei divinique cultus propagationi et incremento, quam iustitiae administrationi aliisque reipublicae commodis et ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, et praesertim in remotissimis ab hac Sanctâ Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere ac incitare et confovere studemus, sicut, omnibus maturâ consideratione perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiaeque decus et praesidium, ac spiritualem temporalemque christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes collegii dictae civitatis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt venerabilis frater modernus episcopus et gubernator civitatis S. Iacobi de Leon de Caracas, quod Caracae populi sunt Americae meridionalis in parte australi regni Peruani versus mare Pacificum et regnum Chilense intra montes, et dominio carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis Catholici subsunt; in eâ autem regione dicta civitas et in illâ magnificum collegium extracta reperiuntur, nec deest ampla bibliotheca; quodque notabilius est, novem cathedrae in eo, et signanter philosophiae, sacrae theologiae, tam scholasticae quam moralis, iuris canonici et civilis, ultra cathedram latini-
die 18 iulii, pontif. XI; et a Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXVII, die 1 iulii, pontif. IV, erigitur universitas in civitate Camerineasi.

tatis et rhetoricae, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, curâ potissimum et expensis eiusdem episcopi erectae existunt, magnusque propterea adest studentium concursus, itaut annis praeteritis sexagintasex in matriculâ descripti fuerint ut a scholâ rhetoricae ad illam philosophiae transirent, secularique vacatione cathedrae latinitatis et rhetoricae huiusmodi, pro illâ obtinendâ undecim oppositores comparuerint.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, completo studiorum curriculo, illi qui studuerunt, vel lauream doctoratus recipere nequeant, vel, cum evidenti vitae discrimine et cum maximâ impensâ ad eam recipiendam vel in universitatem studii generalis S. Dominici aut S. Fidei accedere teneantur; proindeque ab ipsis exponentibus eidem Philippo regi supplicatio exhibita fuerit pro impetrandâ a nobis facultate memoratum collegium in universitatem studii generalis erigendi, ac lauream doctoralem concedendi, ad instar universitatis S. Dominici insulae Hispaniae, itaut sic erigendae universitati praelati, canonici cathedralis ecclesiae, rector collegii, et scientiarum in eo professores cum retentione graduum, quos ipsi in aliis universitatibus iam receperunt, adiungi valeant: nobis propterea ipsi exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet

1 Edit. Main. legit *cathedrales* (R. T.).

Causae erigendae universitatis et praesertim episcopi ac gubernatoris.

Ereclio dictae universitatis ad instar illius S. Dominici cum omnibus privilegiis.

innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum (qui ad dubium eis propositum, an esset consilium nobis praestandum pro praefatâ erectione collegii in universitatem, et facultate conferendi gradus ad instar universitatis S. Dominici insulae Hispanicae, necnon pro gratiâ ut praelati et cathedralis canonici ac rector et magistri actu docentes in collegio aggregari possint ad novam universitatem unâ cum gradibus quos in aliis universitatibus receperunt, in casu, etc., affirmative responderunt) consilio, et attento quod eiusmodi instantia eiusdem Philippi regis nomine commendata fuit: collegium S. Iacobi de Leon de Caracas in publicam studii generalis universitatem ad instar praedictae universitatis S. Dominici insulae Hispaniae, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, sine cuiusquam alterius universitatis studii generalis praeiudicio, erigimus et instituimus, et ad eam sic erectam, ut praelati, canonici cathedralis, rector collegii et scientiarum huiusmodi in eo professores cum retentione eorumdem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium universitatibus iam receperunt, ut praefertur, aggregari queant, auctoritate et tenore praefatis concedimus. Ac eidem universitati studii generalis, sic per praesentes erectae et institutae, illiusque rectori, magistris, doctoribus, lectoribus, praceptoribus, scholaribus, procuratoribus, bidellis, nunciis, ceterisque officialibus, ministris et personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favori-

bus, gratis praerogativis, honoribus et praeeminentis, quibus praedicta universitas studii generalis S. Dominici, illius rector, magistri, doctores, lectores, praepceptores, scholares, procuratores, bidelli, nuncii, ceterique officiales, ministri, et personae quaecumque respective tam de iure, usu et consuetudine, quam aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam aequè principaliter ac pariformiter in omnibus et per omnia uti, frui, potiri et gaudere; rectori autem ipsius universitatis per praesentes erectae et institutae pro tempore existenti, ut illos, quos in eadem universitate per debitum tempus studuisse ac scientiâ et moribus idoneos esse repererit, in praedictis facultatibus sive scientiis, quae in ipsâ universitate docebuntur seu legentur, ad baccalaureatus, etiam formati, licentiatursae ac doctoratus et magisterii gradus, servatâ tamen in omnibus et per omnia formâ decretorum Viennensis et Tridentini conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, et aliâs iuxta laudabilem supradictae universitatis S. Dominici insulae Hispaniae consuetudinem, promovere, solitaque graduum huiusmodi insignia eis conferre et exhibere; ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice privatimque, etiam in omnibus aliis universitatibus studiorum generalium, facultates sive scientias praedictas respective alios docere et interpretari, de iis disputare, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere et licite possint et valeant, respective, earumdem tenore praesentium, indulgemus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

Contrarium
delegatio.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes, etc.
§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti collegii, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX augusti MDCCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 augusti 1722, pontif. anno II.

XXXI.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium de alternatio vicariatus generalis servanda inter tres provincias fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum³.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Nota de causa
instituta et con-
firmata sub ho-
iis modi alter-
nativa inter pro-
vincias Beticas,
Castellae et Siciliae a se-
quentibus capitulis generalibus.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum moderni vicarii generalis, definitorum et fratrum provinciarum Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium propositae exposito, quod, excrescentibus in dies scissuris et inordinationibus in capitulis generalibus dicti Ordinis ob potentiam praevalentem unius ex partialitatibus, inter quas, nempe Beticas, utriusque Castellae, ac utriusque Siciliae tres provincias distinctas, corpus integrum religionis constituitur, adeo per continuata sexennia semper vicarius generalis de una factione in detrimentum

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

³ Innocentii XI const. ed. MDCLXXXVII, die 19 aprilis, pontif. XI, extat decretum de pecuniis mutuo accipiendis; et Benedicti XIII const. ed. MDCCXXVIII, die 28 Iulii, pontif. IV, praecipitur cantus Gregorianus in choro.

distributive¹ aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiae, ut ad ultimum excidium per divisiones religionem traherent; eaque de causa, ad occurrendum his malis, provide unanimi consilio, in capitulo generali anno MDCCXVI celebrato, ab omnibus provinciis stabilitum fuerat, ut alternatim per turnum ex tribus partialitatibus Beticas, Castellae et Siciliae provinciarum huiusmodi vicarius generalis Ordinis praedicti eligeretur, ut ex particulam actorum capitularium habetur tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta et statuta capituli generalis celebrati die XX decembris anni MDCCXVI, n. X.

Primo statuitur et a toto pleno capitulo declaratur, quod clausula constitutionis nostrae, qua praecipitur ut vicarius generalis ex toto corpore religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres provincias, quae modo extant et praedicti corporis aequalia sunt membra, alternativa successio in vicariatu generali servetur; ita quod nullus ex provinciis, cuius filius in hoc capitulo assumptus fuit ad dignitatem religionis supremam, in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed ius subiecti eligibilis maneat in duabus aliis provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Betica, quae prior est tempore, sit etiam prior in immediata dignitatis successione. Declaratur tamen, quod, si decursu temporis aliqua provinciarum dividatur in duas vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendae ad tres provincias modo stantes; ita quod unum integrum sexennium tantum ad Beticas, aliud ad Castellanas, et aliud tantum extendatur ad Siculas et alias erigibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc alternationem cum aequali honore et fructu unaquaeque provincia possideat, statutum etiam est, quod, vacante quovis modo possibili vicariatu generali extra capitulum, tunc provincialis provinciae, ex qua assumptus fuerat vicarius generalis qui ab officio decessit, convocet

¹ Videtur leg. iustitiae distributivae (R. T.).

quatuor definitores et procuratorem generalem, necnon exgenerales et exprovinciales et exvicarios provinciales, qui fuerint per biennium eiusdem tantum provinciae, qui omnes intra unius mensis spatium, et non ultra, vel quamprimum fuerit possibile, eligant canonice successorem vicarii generalis ex eadem provincia, qui universam recollectionem gubernet integrumque impleat sexennium a die electionis sui praedecessoris computandum, et, statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua congregatione praesideat provincialis convocans, qui in simili eventu praeses generalis religionis constituitur a lege usque ad electionem futuram.

Quae quidem dispositio fuit pariter a capitulo generali coadunato de anno MDCCIII confirmata cum decreto tenoris sequentis, videlicet:

Secundo statuitur, et a toto pleno capitulo declaratur, quod clausula constitutionis nostrae, qua praecipitur quod pater vicarius generalis ex toto corpore religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres provincias, quae modo extant et praedicti corporis aequalia sunt membra, alternativa successio in vicariatu generali servetur; ita quod nullus ex provinciis, cuius filius in hoc et antecedenti capitulo assumptus fuit, ad dignitatem religionis supremam, in sequenti assumi possit ad illam, sed ius subiecti eligibilis solum ratione praedictae alternativae¹ provinciis Sicula maneat, cui de iure in capitulo generali sequenti competit alternatio. Declaratur tamen, quod, si decursu temporis aliqua provinciarum dividatur in duas vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendae ad tres provincias modo extantes, ita quod unus generalis tantum ad Beticas, alius ad Castellanas², et alius ad Siculas et alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

Accedente postmodum alia confirmatione habita in capitulo generali de anno MDCCIX ex actis capitularibus tenoris sequentis, videlicet:

¹ Edit. Main. legit *Castellas* (R. T.).

Tertio statuitur, et a toto pleno capitulo declaratur, quod clausula constitutionis nostrae, qua praecipitur quod pater vicarius generalis ex toto corpore religionis eligatur, sic¹ ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres provincias, quae modo stant et praedicti corporis aequalia sunt membra, alternativa successio in vicarium generalem servetur, ita quod nullus ex provinciis, cuius filius in hoc et antecedenti capitulo assumptus fuit ad dignitatem religionis supremam, in sequenti assumi possit ad illam, sed ius subiecti eligibilis solum ratione praedictae alternativae in provinciis Castellae maneat, cui de iure in capitulo generali sequenti competit alternatio. Declaratur tamen, quod, si decursu temporis aliqua provinciarum dividatur in duas vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper restringendae sint ad tres provincias modo stantes, ita quod unus generalis tantum ad Beticas, alius ad Castellanas², et alius ad Siculas et alias erigibiles extra Hispaniam extendatur; imo in eo in executionem alternativae electus remansit vicarius generalis de partialitate Siciliae.

Et postremo in capitulo generali habito de anno MDCCXVII, in executionem alternativae, in generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de provinciis Castellae, et confirmata pariformiter extitit vicariatus generalis alternativa ex decreto capitulari tenoris sequentis, videlicet:

A toto pleno capitulo declaratur, quod clausula constitutionis nostrae, qua praecipitur quod pater vicarius generalis ex toto corpore religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres provincias, quae modo stant et praedicti corporis aequalia sunt membra, alternativa successio in vicariatu generali servetur, ita quod nullus ex provinciis, cuius filius in hoc et antecedenti capitulo assumptus fuit ad dignitatem religionis supremam, in sequenti assumi possit ad illam. Declaratur tamen, quod,

¹ Pessime edit. Main. legit *sit pro sic* (R. T.).

² Edit. Main. legit *Castellas* (R. T.).

III. Statutum
capituli
anno
MDCCIX.

II. Statutum
capituli
anno
MDCCIII.

I. Statutum
capituli
anno
MDCCXVI.

IV. Statutum
capituli
anno
MDCCXVII.

si decurso temporis aliqua provinciarum dividatur in duas partes vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendae ad tres provincias modo stantes; ita quod unus generalis tantum ad Castellanas¹, alius ad Beticas, alius ad Siculas et alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

Et in eadem expositione subiuncto, quod experientia plurimum annorum et vicariorum generalium electionum compertum extiterat, quod omnia per praedictam alternativam apud religionem in pace composita fuerant², unicuique, quod suum erat, per distributionem assignatum, omnesque provinciae et onere et honore perfruebantur; cumque penes idem capitulum generale, non solum de iure, sed etiam ex supremâ huius Sanctae Sedis specificâ confirmatione constitutionum, potestas condendi statuta et leges resideat, quae per tria capitula generalia continuata confirmata tamquam constitutiones sint observandae: ideoque eidem Congregationi cardinalium supplicato, ut, ne in posterum sic extinctae factiones reviviscant, et aperiatur via acissuris per alternativam praedictam sublatis, sed futuris cum perpetuo remedio consulatur, alternativam huiusmodi iuxta modum a memoratis capitulis generalibus dispositam confirmaret:

Emanavit ab eadem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum Congregationis pro confirmatione alternativae. Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, visâ relatione patris procuratoris generalis, referente eminentissimo Belluga, censuit et decrevit suprascriptam alternativam esse approbandam et confirmandam, prout praesentis decreti vigore approbat atque confirmat. Romae, x iulii

¹ Edit. Main. legit *Castellas* (R. T.).
² Edit. Main. legit *fuerat* (R. T.).

MDCCXXII. — F. cardinalis PAULUTIUS. — F. archiepiscopus Damascenus, secretarius.

Confirmatio relati decreti Congregationis.
§ 2. Cum autem, sicut dicti exponentes nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Clausula.
§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus visus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etc.²

Contrarium derogatio.
Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv augusti MDCCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 24 augusti 1722, pontif. anno II.

XXXII.

Confirmantur decreta Congregationis episcoporum et regularium super quartâ

¹ Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).
² Reliqua ut ibid. (R. T.).

*funerali et ingressu parochorum cum stolâ et cruce in ecclesias regularium*¹.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Decreta praedicta quae edita fuerunt annis MDCCXXI et MDCCXXII pro parochis contra patres Minores Strictioris Observantiae civitatis Parmensis.
§ 1. Emanarunt nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Parmensium funerum. Ab immemorabili in dictâ civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex constitutionibus plurimum Summorum Pontificum, signanter sanctae memoriae Iulii II ac Clementis VIII, et comprobata per constitutiones synodales, et canonizata in contradictorio iudicio ac per varia decreta huius sacrae Congregationis de annis MDCLXXI et MDCLXXV, non solum quod occasione funerum regularibus pateret ingressus cum stolâ et cruce in ecclesias saecularium, absque tamen aliquo exercitio, et idem practicaretur a parochis intra ecclesias regularium, sed etiam quod omnes praefati regulares persolverent, prout semper persolverunt, quartam eisdem parochis. Quia vero patres S. Francisci strictioris observantiae nuper acciti ad dictam civitatem, postquam iam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere parochos ad ingressum in eorum ecclesias cum stolâ et cruce occasione associandi cadavera, et similiter eisdem quartam persolvere; habito deinde desuper a collegio parochorum ipsius civitatis recursu ad hanc sacram Congregationem negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam, eadem sacra Congregatio, visâ relatione episcopi Parmensis, partibus auditis et informantibus, ad relationem sanctissimi domini nostri Innocentii XIII tunc causae ponentis, censuit et decrevit, ser-

¹ De delatione cadaverum ad ecclesias regularium vide hinc laudatas, et Innocentii XI const. edit. MDCLXXVI, die 2 decembris, pontif. I; de quartâ vero funerali vide Benedicti XIII const. edit. MDCCXXV, die 28 aprilis, pontif. I.

vandam esse consuetudinem favore parochorum in omnibus, sub die XXI martii MDCCXX: non acquiescentibus partibus advertariis huiusmodi resolutioni, repositâ causâ ab eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Suae in ponentem suffecto, ipsamet sacra Congregatio stetit in decisis sub dictâ die XXI martii MDCCXX. — Romae, XIV novembris MDCCXXI. — F. card. PAULUTIUS. — I. archiepiscopus Damascenus, secretarius.

Confirmatio relatorum decretorum.
§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii parochi dictae civitatis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decreta huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsius exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decreta praesentia, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem etc.¹

Clausula.
§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.
Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv augusti MDCCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 24 augusti 1722, pontif. anno II.

¹ Reliqua ut pag. 92: b (R. T.).

XXXIII.

Confirmatur decretum camerale, eiusque ampliatio pro inquilinis tempore anni sancti 1.

Annibal tituli S. Clementis presbyter cardinalis Albanus, S. R. E. camerarius.

Decretum camerale prædictum referitur ipsiusque ampliatio.

§ 1. In favorem inquilinorum et subinquinorum huius almae Urbis respectu anni sancti seu iubilaei, quaecumque huiusmodi annus venisset, de mandato felicis recordationis Pauli Papae III decretum camerale, et subinde, de pari mandato etiam felicis recordationis Gregorii Papae XIII, dicti decreti confirmatio et ampliatio emanarunt huiusmodi sub tenore, videlicet:

Aloysius tituli S. Marci, presbyter cardinalis Cornelius, S. R. E. camerarius. Invenimus aliàs decretum in Camerâ Apostolicâ in favorem inquilinorum factum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum prædictum anni MDLXII.

Guido Ascanius Sforzia, S. Eustachii diaconus cardinalis de S. Flora, S. R. E. camerarius. Nuper nobis in Camerâ Apostolicâ, non sine animi nostri displicentiâ, pro parte inquilinorum et subinquinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a dominis domorum per eos ad pensionem annuam conductarum, respectu anni sancti sive iubilaei, tam sub augmento pensionis, fictos oblatores maiorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus domos praedictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, et ex domibus per eos conductis contra formam iuris expelluntur: nihilominus, expulsis inquilinis sive subinquinis, domos praedictas pro maiori pretio in grave damnum inquilinorum seu subinquinorum contra formam decreti camerale, eorum

1 Auctoritate Pauli III huiusmodi decretum editum fuit anno MDXLIX, die 29 aprilis; ampliatio vero auctoritate Gregorii XIII e. MDLXIII, die 20 februarii; Benedicti XIII constit. edit. MDCCXIV, die 4 iunii, pontif. 1, suspenduntur omnes indulgentiae dicto anno sancto.

promissionis, obligationis et iuramenti alteri locant. Nos, ut tenemur ex debito nostri camerariatus officii, tranquillitati curialium, inquilinorum et subinquinorum, ac malitiis, calumniis, litibus et controversiis, quae inter dominos domorum, ex unâ, ac inquilinos et subinquininos, partibus ex alterâ, quotidie exinde oriuntur, quantum possumus, providere cupientes, ne decretum, aliàs per antecessores nostros et Cameram Apostolicam in favorem inquilinorum factum, in damnum et praepudicium ipsorum retorqueatur: idcirco, de mandato sanctissimi domini nostri Papae vivae vocis oraculo nobis desuper, ac ex decreto in Camerâ Apostolicâ maturâ consideratione facto, statuimus et ordinamus, quod in futurum, respectu anni sancti vel iubilaei, quaecumque huiusmodi annus venerit, per annum antea et pro dicto anno sancto vel iubilaei, inquilinis pensio domus per eos conductae a dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper, pro maiori curialium, inquilinorum et subinquinorum quiete, ad lites et controversias evitandas, ut praefertur, oraculo et decreto similibus declarando decretum in favorem inquilinorum per antecessores nostros et per Cameram Apostolicam aliàs factum, *in perpetuum statuimus et ordinamus, quod ex nunc in posterum, durante locatione inquilini, tam ipse inquilinus quam subinquilinus eiusdem, ex domo ab eisdem conductâ sive subconductâ, a domino ipsius asserente domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi iuxta formam iuris communis; finita vero locatione, quocumque modo finiatur, si dominus pro usu suo domum habere intendit, tunc utroque casu inquilinus expelli non possit, nisi prius dominus iuraverit, et sub poenâ amissionis pensionis duorum annorum domus de qua agitur, de non locando alteri domum praedictam vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum per annum inhabitando, in ampliori formâ Camerae Apostolicae, cum censuris et mandatis executivis, se obligaverit, et, si dominus contravenerit, statim in poenam praedictam incidat, quae poena, si non intervenerit accusator, pro medietate fisco pro poenâ periurii, pro*

aliâ vero inquilino vel subinquinino respective in casu suo applicanda; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars poenae praedictae unicuique ipsorum applicetur. Declarantes, quod subinquilinus, finita locatione sui auctoris, quocumque modo finiatur, etiam de consensu domini et inquilini, huiusmodi inquilinorum privilegio non gaudeat, sed, domino volente, teneatur eam liberam et expeditam relaxare, nisi ab ipso domino reconductam habeat; et, si notarius, obligationem et promissionem per dominos domorum faciendam contra formam praesentis nostri et Camerae Apostolicae decreti rogare praesumpserit, ad poenam supradictam teneatur, et statim, docto summarie per duos testes de contraventione domini domorum vel notarii, tam contra eosdem dominos quam contra notarium censurae sive mandatum executivum, tam ad instantiam fisci quam inquilini, subinquinini et accusatoris, parte citatâ, per reverendum praesidem viarum, per Cameram Apostolicam deputatum et pro tempore deputandum, relaxetur; inhibentes omnibus et singulis almae Urbis iudicibus, tam ecclesiasticis quam saecularibus, ne, viso praesenti nostro et Camerae Apostolicae decreto, sub maioris excommunicationis, suspensionis a divinis respective, ac sub aliis arbitrii nostri et successorum nostrorum poenis, contra illius formam iudicare vel sententiarum audeat sive praesumat, nec quilibet ipsorum audeat vel praesumat, sed omnia in praesenti decreto contenta, toties quoties opus fuerit, futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare ac observari facere teneantur et debeant, et quilibet ipsorum teneatur et debeat; quocumque alio decreto in contrarium forsitan desuper facto ceterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque; si secus super his fiet, irritum et inane declarantes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate. Et, ut praedicti domini iudices, fisci, notarii, inquilini, subinquinini, accusatores et alii curiales de omnibus contentis in praesenti nostro et Camerae Apostolicae decreto plenam notitiam habeant, decretum huiusmodi in libris Ca-

merae Apostolicae registrari, imprimi, in locis publicis solitis et consuetis affigi ac publice vendi; transumptoque eiusdem impresso, manu unius ex notariis Camerae Apostolicae subscripto, tam in iudicio quam extra, indubitata fide adhiberi, volumus et mandamus. Datum Romae in Camerâ Apostolicâ, anno a Nativitate MDXLIX, indictione VII, die vero XXIX aprilis, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri divinae providentiâ Pauli Papae III. — GUIDO ASCANIUS cardinalis, camerarius. — *Visa*: HIERONYMUS BARENSIS, Camerae Apostolicae decanus. *Visa*: ITALIUS GONZAGA, Camerae Apostolicae clericus. *Visa*: ANTONIUS Bononiensis, Camerae Apostolicae clericus. *Visa*: HIERONYMUS TORCELLANUS, Camerae Apostolicae clericus. *Visa*: FRANCISCUS SODERINUS, Camerae Apostolicae clericus et viarum praeses. *Visa*: ANTONIUS FLORENS, Camerae Apostolicae clericus. ALEXANDER PEREGRINUS.

Cum vero ad sanctissimum dominum nostrum magnis inquilinorum querelis perlatum est¹, dominos domorum, suppositis fictis oblatoribus, hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio et praepudicium sequatur: idcirco idem sanctissimus dominus vivae vocis oraculo nobis iniunxit, ut pro commisso nobis camerariatus officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes quod anni sancti appropinquantis laetitia atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum alienâ calamitate fieri debeat, eodem vivae vocis oraculo et auctoritate nostri camerariatus officii, supradictum decretum confirmantes et innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus et ordinamus, quod in futurum, respectu anni sancti seu iubilaei, quaecumque is annus venerit, per duos annos antea, et ipso anno sancto, inquilinis pensio domus sive apothecae, per eos conductae, a dominis ipsius nec augeri, nec modus solvendi pensionem alte-

¹ Aptius lege sit (R. T.).

Illius confirmatio et ampliatio anno MDLXXII.

rari possit, sive veteres inquilini in conductâ domo vel apothecâ manere¹ velint, sive novi conducant, sub poenâ in supradicto decreto contentâ. Et, ut praemissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur, volumus et eadem auctoritate decernimus praesens nostrum decretum et statutum in libris eiusdem Camerae registrari, et in locis solitis et consuetis eiusdem Urbis affigi et publicari, illiusque transumpto impresso, et manu unius ex dictae Camerae notariis subscripto, tantam fidem in iudicio et extra adhiberi, qualis et quanta eidem praesentibus originalibus litteris adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romae in Camerâ Apostolicâ, die xx mensis februarii MDLXXIII, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri Gregorii divinâ providentiâ Papae XIII, anno 1. — ALOYSIUS CORNELIUS cardinalis camerarius. — ANTONIUS GUIDA auditor. — ANDREAS MARTINI.

Praedictum decretum eiusque ampliatio quater confirmata sunt.

§ 2. Quod quidem decretum, et illius ampliatio, postea per sanctae memoriae Clementem VIII, Gregorium XV, Innocentium X, Clementem etiam X denuo confirmari et servari mandatum fuit per publica edicta diversorum cardinalium S.R.E. camerariorum praedecessorum nostrorum, in actis Bronori et Camerae Apostolicae secretariorum respective diebus xxii maii MDXCVIII, ix maii MDCXXIII, xiv ianuarii MDCXLVIII, i ianuarii MDCLXXIII et i ianuarii MDCXCVIII respective edita.

Nova confirmatio relati decreti eiusque ampliatio.

§ 3. Et volens modo sanctissimus dominus noster dominus Innocentius divinâ providentiâ Papa XIII, suorum praedecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate curialium et dictorum inquilinorum et subinquinorum, ut decretum et eius ampliatio huiusmodi omnino servetur; nobis, ut decretum et ampliatio ipsam confirmaremus et observari mandaremus, specialiter iniunxit. Nos itaque mandata apostolica, ut par est, exequi volentes, et ut proximus futurus annus sanctus sive iubilaei, in

¹ Ed. Main. legit *movere pro manere* (n. r.).

remissionem peccatorum et christifidelium animarum salutem institutus, eâ qua decet pietate et devotione atque laetitiâ, non autem in occasionem lucri, suscipiatur, et nemini ex causâ habitationum et usus domorum et apothecarum eiusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac praedecessorum nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine et mandato eiusdem sanctissimi domini nostri Papae Innocentii XIII vivae vocis oraculo nobis desuper facto, et auctoritate nostri camerariatus officii, praesertim decretum camerale, necnon illius confirmationis, innovationis et ampliatio litteras, omniaque et singula in eis contenta et expressa quaecumque, tenore praesentium confirmamus, approbamus et innovamus, illisque perpetuae firmitatis robur adiicimus.

§ 4. Ac praedictis inquilinis et subinquinis decretum et litteras huiusmodi, ac omnia et singula in eis contenta quaecumque, a domorum et apothecarum dominis, ac aliis ad quos spectat, perpetuo et plenarie, inviolabiliter et ad unguem, etiam sub poenis in illis contentis, observari et adimpleri; sicque per quoscumque iudices ordinarios et subdelegatos iudicari et definiri debere, de mandato et auctoritate similibus, eorumdem tenore praesentium, decernimus et mandamus; irritum nihilominus decernentes et inane quidquid secus fiet; contrariis non obstantibus quibuscumque.

§ 5. Volumus insuper pariterque decernimus, quod praesentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictae Camerae Apostolicae secretariis et cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae originalibus ipsis adhibe-

Clausulae.

Fides transumptorum.

retur si in medium exhiberentur. In quorum fidem, etc.

Datum Romae, in Camerâ Apostolicâ, anno a nativitate domini nostri Iesu Christi MDCCLXXIII, indictione 1, die vero 1 mensis ianuarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Innocentii divinâ providentiâ Papae XIII anno 11.

A. cardinalis S. Clementis camerarius. — I. AMADORIUS olim de LANFREDINIS auditor. — ANTONIUS CAIETANUS FROSIUS, Camerae Apostolicae secretarius et cancellarius.

Die, mense et anno, quibus supra, supra dictum edictum affixum et publicatum fuit ad valvas magnae Curiae Innocentianae, in acie Campiflorae, et in locis solitis et consuetis Urbis, ut moris est, per me Antonium Placentinum sanctissimi domini nostri Papae curso-

Dat. die 1 ianuarii 1723, pontif. anno 11.

XXXIV.

Eduntur decreta pro restaurandâ ecclesiasticâ disciplinâ in regnis Hispaniarum¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exortum a sollicitudine servandi ac restaurandi ecclesiasticam disciplinam.

Apostolici ministerii, quod nobis, licet immerentibus, imposuit superni dispositio consilii, ratio praecipue exigit, ut ecclesiasticae disciplinae, in iis qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandae, aut, ubi opus fuerit, restaurandae, iuxta sacrorum canonum instituta et sanctissimas Ecclesiae leges et ordinationes, omni studio advigilemus;

¹ Constitutiones spectantes ad huiusmodi decreta hic suis locis laudantur: Innocentii XII const. ed. MDCXCVII, die 4 augusti, pontif. VIII, confirmata fuit Congregatio super disciplinâ regulari; et Benedicti XIII const. edit. MDCCLXXIV, die 23 septembris, pontif. 1, confirmatur praesens constitutio.

post enim primi parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanae mortalitatis infirmitas, et, carnis fragilitate, observantiae vigor paulatim relaxatur; unde et de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere et in ipso agro Domini spinas ac tribulos itidem germinare quotidianâ experientiâ edocemur; quod si noxia inde evellantur, et utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberius, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque populus in viâ Domini, prae lucente clero, feliciter progrediatur.

§ 1. Cum itaque dilectus filius noster Ludovicus S. R. E. cardinalis Belluga et Munceda nuncupatus, ecclesiae Carthaginensis ex concessione et dispensatione apostolicâ praesul, in ipsis pontificatus nostri primordiis nobis exposuisset, nonnulla ecclesiasticae disciplinae rationibus ac saluberrimis sacri oecumenici Concilii Tridentini decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis inclytæ nationis Hispanicae locis obrepisse, iisque ut opportunum remedium adhiberetur a nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, nedum ipse Ludovicus cardinalis et praesul, sed alii venerabiles fratres archiepiscopi et episcopi regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia ac vota carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, pro eius singulari pietate et eximio christianae religionis zelo, datis hac de re ad nos pluribus litteris, coniunxisset: nos Congregationi particulari nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris eiusdem S. R. E. cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus a nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandum demandavimus. Et autem

Decreta huiusmodi edita fuerunt praecipue regis catholici, episcoporum et cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniarum introducti.

cum ab ipsa Congregatione cardinalium ea qua par erat maturitate praestitum, illiusque sententia ad nos per eiusdem Congregationis secretarium relata fuerit, de memoratorum cardinalium consilio congruum et opportunum duximus ea, quae infra sequuntur, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiae utilitatem, veteris disciplinae instaurationem, et spiritualem regnorum Hispaniarum aedificationem, hac nostra perpetua valitura constitutione statuere, discernere et declarare.

Ad primam tonsuram admittantur si dumtaxat, quibus statim aut conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes ordines, vel quos exigit necessitas ecclesiae.

§ 2. Primum igitur (cum a patribus memorati Concilii Tridentini, divino afflante spiritu, sapientissime animadvertsum fuerit, quantum christianae reipublicae intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, et in quorum vitam ceteri fideles iugiter oculos conicietes, sumpturi inde sunt exemplum quod imitentur, proptereaque provide ab iisdem patribus cautum fuerit ecclesiasticae militiae per primam tonsuram adscribendos non nisi illos esse, qui probabilem praebeant coniecturam, se, non saecularis iudicii declinandi consilio, sed sincero animo praestandi fidelem cultum ac servitium Deo, hoc vitae genus elegisse) volumus, et pro tutiori ipsius conciliaris sanctionis executione ab omnibus regnorum Hispaniarum huiusmodi archiepiscopis et episcopis non alii ad primam tonsuram in posterum admittantur, quam quibus ecclesiasticum aliquod beneficium statim conferendum sit, aut quos constiterit litterarum studio operam sic dare ut quasi in via ad ordines tum minores tum etiam deinde maiores suscipiendos versari videantur, vel demum quos viderint expedire alicuius ecclesiae servitio vel ministerio deputari.

1 Forsan deest praecipimus, quod (R. T.).

§ 3. Et tam in his, qui ad primam tonsuram, quam in aliis, qui promovendi ad ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita, nempe, ut nullus ordinetur, qui, iudicio sui episcopi, non sit utilis aut necessarius suis ecclesiis, quique illi ecclesiae aut pio loco, pro cuius utilitate aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exercent. Quod si qui modo reperiantur vel clericali tonsura iam initiati, vel ad ordines sive minores sive maiores iam promoti, qui nulli certae ecclesiae vel loco pio adscripti fuerint, episcopi ad inscriptionem huiusmodi, vel a se ipsis vel a praedecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in maioribus ordinibus etiam presbyteratus constitutos, quam quoad eos qui, vel sola prima tonsura, vel minoribus ordinibus initiati, beneficium tamen ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut praefertur, vel sola prima tonsura insignitis, vel in minoribus ordinibus constitutis, sed beneficio carentibus, non nisi eos adscribant, quos ecclesiis suis utiles vel necessarios esse iudicaverint. Ceterum antedictae adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a dioecesi, in qua tonsuram vel ordines susceperunt, causa ediscendi litterarum scientiam in aliqua publica universitate vel gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo episcopo approbata vel approbanda, absentes reperiantur.

Clerici in seminariis diebus festis laicis inserviant ecclesiae et solis process. general. intersint.

1 Edit. Main. legit pro (R. T.).

a Concilio Tridentino praescriptis ad discendis magis assidue incumbere possint, teneantur, iuxta eiusdem Concilii decretum, diebus tantum festis cathedrali aliisque loci ecclesiis inservire, hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum dioecesibus, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius cleri supplicationibus sive processionibus interesse, volumus et mandamus, sublata quacumque maioris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione aut inhibitione. Si quod autem seminarium reperiat in cuius fundatione aliter cautum esset ob adiectam gravioris servitii legem ab illo qui seminarium ipsum fundaverit seu dotaverit vel piam aliquam largitionem contulerit, episcopi ad nos et pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune providere valeant.

Promovendi ad sacros ordines, quae scientia pollere debeant.

§ 5. Praeterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima mysteria accessuri sunt, ultra cetera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua praediti viam salutis indicare aliis christifidelibus possint, episcopi non nisi eos ex clero tam saeculari quam regulari ad sacros ordines admittant, quos ob scientiam aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint, adeo ut satis non sit illos qui promoveri ad ordines praedictos optant, linguam latinam intelligere, catechismo instructos esse, atque apte respondere quaesitis circa ordinem suscipiendum sibi in examine propositis; qui vero ad presbyteratus erunt assumendi, idonei prius per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda sacramenta et ad populum docendum ea quae scire omnibus

1 Edit. Main. legit locis pro loci (R. T.).

necessarium est ad salutem; quod quidem ut recte praestari possit, eosdem episcopos in Domino hortamur, ut, quantum fieri potest, eos tantum ad sacerdotium assumant, qui saltem theologiae moralis competenter periti sint.

Ad episcopo beneficii nemo ordinari potest sine episcopi domicili testimonialibus super eius scientia, etc.

§ 6. Quod si domicilium in una dioecesi habentes, beneficium vero in altera, ordinari ad eiusdem beneficii titulum optaverint ab episcopo, in cuius dioecesi beneficium huiusmodi situm est, episcopus domicili debeat eos, si in suam dioecesim reversuri sunt, super scientia vel idoneitate examinare ante concessionem litterarum testimonialium super eorum natalibus, aetate, moribus et vita, iuxta constitutionem felicis recordationis Innocentii Papae XII praedecessoris nostri quae incipit *Speculatores*, obtinendarum; addito quoque competentae idoneitatis testimonio in iisdem litteris; neque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tamquam habiles approbati non fuerint; iisque iuxta praemissam formam non impetratis, minime possint ab alio episcopo, cui etiam ratione obtenti beneficii subiecti sint, ad ordines promoveri; sique secus fiat, ordinans quidem a collatione ordinum per annum, ordinalus vero a susceptorum ordinum executione quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus poenis pro modo culpaepro nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subiaceat.

Et beneficium debet esse congruum iuxta laicam vel consuetudinem loci domicili.

§ 7. Cumque etiam iuxta memoratam Innocentii praedecessoris constitutionem ratione ac titulo beneficii in aliena dioecesi obtenti non aliter liceat ordinari ab episcopo eiusdem dioecesis suscipere, quam si beneficium praedictum sit eius redditus ut ad congruam vitae sustentationem, detractis oneribus, per

se sufficiat; declaramus, sufficientiam huiusmodi praefiniendam esse, non iuxta taxam synodalem sive morem pro promovendis ad sacros ordines vigentem¹ in loco praedicti beneficii (nisi tamen illud continuam et praecisam residentiam requirat), sed iuxta taxam, vel, eâ deficiente, iuxta morem in alio loco domicilii vigentem.

Quibus poenis subiciendi clerici in habitu et tonsurâ non incedentes, vel suo muneri non satisfacientes, vel velita a sacris canonibus patentes.

§ 8. Porro, ad sartam tectamque servandam ecclesiasticam disciplinam, non minus momenti habet quod clericali militiae nomen dare non permittatur iis qui haud satis idonei sint, quam quod eidem militiae iam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam quae sanctitati suscepti instituti respondeat, multoque magis quod abstineant iis quae a sacris canonibus iure meritoque velita sunt uti prorsus indigna hominibus tabernaculum Domini inhabitantibus et venerando altaris ministerio dedicatis. Statuimus propterea atque decernimus, quod, si qui sunt clerici, aut primâ tonsurâ aut ordinibus minoribus initiati, nullumque ecclesiasticum beneficium possidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini decretis, habitum clericalem ac tonsuram non deferant, vel, si etiam deferant, non tamen certae ecclesiae aut loco pio, cui ex mandato episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in seminario ecclesiastico vel in aliqua scholâ aut universitate de licentiâ sui Ordinarii non versentur; episcopi, nullâ etiam praemissâ monitione, eos privilegio fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certae ecclesiae antea factam deleri iubeant. Sique ii meliorem vitae rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos, ex propriâ culpâ, efficiendos idoneos promotioni ad sacros ordines sperari ne-

¹ Male edit. Main. legit *erigentem* (R. T.).

queat; iidem episcopi, servatâ formâ a sacris canonibus traditâ, ad privationem aliorum clericalium privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi vero reperiantur clerici capellanas vel beneficia cuiuscumque etiam redditus obtinentes, quorum improba vita, aliis offensionem praebens, destruat potius quam aedificet, vel concubinari, aut foeneratores, vel ebrietati ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel clericalem habitum tonsuramque non deferentes, vel ecclesiasticâ immunitate in fraudem tributorum et vectigalium a laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel qui demum, similia aut maiora crimina patentes, numero magis quam merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; episcopi, praemissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de iure servandis, contra ipsos ad poenas a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et a sacris conciliis impositas, et etiam ad privationem beneficiorum, capellaniarum et ecclesiasticorum officiorum in omnibus illis casibus in quibus praedicta privatio a sacris canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus postpositis, procedant, memores seipsos neglectae subditorum emendationis condignas, Deo vindice, poenas persoluturos.

§ 9. Sed et cum personae ecclesiasticae nunquam satis in obsequiis¹ supremo Numini exhibendis, iisque praestandis quae eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum dioecesibus vigentem, ut clerici tam in minoribus quam in maioribus ordinibus constituti, atque etiam presbyteri, tametsi beneficia vel officia ecclesiastica non habentes, super-

¹ Edit. Main. legit *obsequii* (R. T.).

pelliceo induti in ecclesiis, quibus adscripti fuerint, missae conventuali cum cantu celebratae, necnon primis et secundis vesperis officii diebus dominicis aliisque festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut episcopi aliarum dioecesium, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant ut omnes ecclesiastici praedicti etiam collationibus habendis coram parochis suis vel aliis ab episcopo deputatis super casibus conscientiae forum concernentibus et super ritibus ac caeremoniis sacris intersint.

Beneficia et capellaniae sine certo proventu supprimantur: quae vero habent minorem tertiam congruae partem conferantur sine primâ tonsura.

§ 10. Et quoniam in praedictis Hispaniarum regnis reperiri intelleximus beneficia et capellanas etiam de iure patronatus vel ecclesiasticorum vel laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo ut non ad dimidiam nec ad tertiam partem congruae pro clericis ad sacros ordines promovendis necessariae ascendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus et mandamus quod episcopi ad beneficiorum et capellaniarum, quae nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero beneficiis et capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam congruae partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam tonsuram ratione iuris assequendi aliquid ex dictis beneficiis et capellaniis. Utque patronatum iura, quantum fieri possit, salva remaneant, liceat patronis tam ecclesiasticis quam laicis ad dicta beneficia et capellanas nominare, non tamen veluti ad beneficia ecclesiastica requirementia in nominandis primam tonsuram, sed tamquam ad legata pia; et nominati, tametsi primam tonsuram non

¹ Praeposit. in nos addimus (R. T.).

habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus iniuncta.

§ 11. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit, omnes, qui parochiales vel alias curam animarum annexam habentes ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem dominicis et festis solemnibus plebes sibi commissas pro suâ et earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea quae christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando divinae legis praecepta fideique dogmata, puerosque eiusdem fidei rudimentis imbuendo, et brevi facilique sermone vitia denuntiando quae declinare, et virtutes quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli parrochialium ecclesiarum rectores, haec, quae suarum partium adeo sunt, praeterrunt, culpam huiusmodi amoliri nitentes vel praetextu immemorabilis, sed quidem pravae, consuetudinis, vel quia haec ab ipsis praestare necesse non videatur, suppetente nimirum copiâ aliorum habentium sacras conciones in aliis ecclesiis itemque imbuentium pueros mysteriis fidei vel in scholis vel in computis. Ne itaque, sub inani istarum aliarumque similium excusationum praetextu, tanta christianae reipublicae perniciis struatur, districte praecipimus singulis Hispaniarum archiepiscopis et episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui animarum curam gerunt, munia praedicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem archiepiscopi et episcopi per alios a se deputandos, sumptibus parochorum minus idoneorum, opportune suppleri curent; et in posterum

Curam animarum gerentes saltem festis diebus populum erudire debent per se, per alios vero si idonei non sint, sed eorum expensis.

beneficia, quibus animarum cura immi-
net, non nisi vere idoneis ad memorata
officia per seipsos adimplenda confe-
rantur.

Explicatur
verba constituti-
onis Pii V vi-
cariorum per-
petuorum por-
tio.

§ 12. Praeterea, ne constitutionis san-
cti Pii V etiam praedecessoris nostri,
in qua taxatur congrua fructuum portio
vicariis perpetuis animarum curam exer-
centibus assignanda, interpretationem
ab eius sententiâ alienam fieri contingat,
declaramus constitutionem illam
pertinere dumtaxat ad vicarios perpetuos
illarum ecclesiarum parochialium,
quae aliis ecclesiis, monasteriis, colle-
giis, beneficiis et locis piis unitae sint,
necnon portionem annuam fructuum,
quae ibidem statuitur assignanda ipsis
vicariis in summâ non maiori quam cen-
tum nec minori quam quinquaginta scu-
torum, intelligi debere de scutis argen-
teis iuliorum decem monetae romanae
pro quolibet scuto.

Quaeritur a quibus
eligendi vicarii
temporarii, nec-
non quae portio
eis assignanda.

§ 13. Quoties itaque in aliis parochia-
libus ecclesiis, quae, ut praefertur, uni-
tae non sint, oportuerit ex aliquâ iustâ
causâ provideri per coadiutores paro-
chorum aut per vicarios temporarios,
curae erit episcopis, pro datâ sibi a Tri-
dentinâ Synodo potestate, partem fru-
ctuum praedictis coadiutoribus aut vica-
riis assignandam determinare in eâ quan-
titate, quae, pro suo prudenti arbitrio
et conscientiâ, conveniens videbitur, ra-
tione videlicet habitâ reddituum et emo-
lumentorum ecclesiae parochialis in
qua deputati fuerint, necnon inspectis
conditionibus loci, numero animarum,
qualitate laboris, et quantitate impensa-
rum quas commissi officii necessitas
postulaverit. Quod si parochi ab epi-
scopis moniti, congruo iisdem termino
praefixo, coadiutores seu vicarios tem-
porarios, quoties opus fuerit, assumere
neglexerint; poterunt ipsi episcopi eos,
quos huic muneri idoneos censuerint, au-

toritate propriâ deputare, cum assigna-
tione antedictae portionis fructuum. Et
nihilominus, ubi etiam praedicti coadiu-
tores aut vicarii temporarii a parochis
nominati vel assumpti fuerint, de eo-
rum idoneitate episcopis constare per
examen debeat antequam ad exercitium
admittantur; nec satis sit quod ad con-
fessiones audiendas antea fuerint ap-
probati, nisi aliis etiam qualitatibus ad
curam animarum recte exercendam op-
portunis praediti noscantur. Quibus si
careant, nec parochi deinde intra alium
similem terminum ab episcopis praefi-
gendum alios vere idoneos nominave-
rint, tunc pariter ad ipsos episcopos
libere spectet deputatio cum dictâ con-
gruae assignatione; nec ulla parochio-
rum contradictio aut exemptio aut ap-
pellatio, aut cuiuscumque iudicis inhibi-
tio, executionem deputationis et assigna-
tionis certae partis fructuum in casibus
praemissis suspendere possit, itemque
non obstante qualibet contrariâ consue-
tudine etiam immemorabili.

§ 14. Verum, quia non satis animarum
curae et necessitatibus quandoque con-
sultum est per hoc quod ad obeunda
parochialia munia alii sacerdotes paro-
chis adiungantur, sed maiora remedia
adhiberi oportet, quoties nempe ob lo-
corum distantiam sive itineris¹ difficultatem
parochiani sine magno incommodo
pro sacramentis percipiendis divinisque
officiis audiendis accedere ad ecclesiam
parochialem nequeant; tunc quidem me-
minerint episcopi licere sibi pro suo ar-
bitrio, invitis etiam rectoribus, vel intra
easdem parochias destinare alias eccle-
sias in quibus sacerdotes parochorum
coadiutores sacramenta ministrent et di-
vinum cultum exhibeant, vel novas paro-
chias novasque parochiales ecclesias a
veteribus distinctas constituere, iisque

Constituatur
ecclesiae vica-
riae vel novae
parochiae, ubi
opus sit.

¹ Edit. Main. legit *itineri* (R. T.).

novos parochos praeficere, assignatâ ex
redditibus ad veterem parochialem ec-
clesiam quomodocumque pertinentibus
convenienti portione ad victum eorum
qui vel tamquam coadiutores in dictis
aliis ecclesiis deputati, vel tamquam dis-
tincti et independentes parochi curam
animarum exercuerint; nullâ ad prae-
missa impedienda suffragante appella-
tione aut inhibitione.

Ubiq; et sem-
per conceden-
dus episcopis
primatus.

§ 15. Cum, ad praescriptum quoque
Tridentinae Synodi, episcopis is honor
tribuendus sit, qui eorum dignitati con-
venit, eisque in choro et in capitulo, in
processionibus et aliis actibus publicis
primus locus esse debeat, et praecipue
omnium rerum agendarum auctoritas;
mandamus id religiose ac perpetuo ob-
servari in omnibus actibus adeo iustae
huiusmodi praeeminentiae et auctoritati
consentaneis, non obstantibus privilegiis
etiam ex fundatione competentibus, con-
suetudinibus etiam immemorabilibus,
sententiis, iuramentis et concordâs, quae
suos tantum obligent auctores.

Religionarum
personarum nu-
merus corre-
spondeat do-
morum redditibus.

§ 16. Praeterea, ut claustralis quoque
disciplinae vigor illibatus permaneat,
pontificiae nostrae sollicitudinis partes
etiam duximus interponendas. Cum ita-
que experientiâ compertum fuerit, quan-
tum detrimenti illi afferatur, ex quo plu-
res ad religiosum habitum admittantur,
quam vires reddituum patiantur; mo-
derno ac pro tempore existenti nostro
et Apostolicae Sedis in iisdem Hispania-
rum regnis nuncio per praesentes com-
mittimus et mandamus, ut curet et vi-
gilantiam adhibeat, ne contra praescri-
ptum memorati Concilii Tridentini in
monasteria, conventus et domos, tam
virorum quam mulierum, sive bona im-
mobilia possideant sive non possideant,
maior numerus recipiatur, quam qui
vel ex proventibus propriis ipsorum mo-
nasteriorum, conventuum aut domorum,

vel ex consuetis eleemosynis aliisque
quibuscumque obventionibus, in com-
mune tamen conferendis, commode pos-
sit sustentari.

§ 17. Quoties vero regulares ad ordi-
nes erunt promovendi, servetur omnino
decretum Congregationis cardinalium
Concilii Tridentini interpretum a pie
memoriae Clemente Papa VIII praede-
cessore etiam nostro confirmatum die
xv martii m̄xcvi, quo sancitur non ad
alium quam ad episcopum dioecesanum
litteras dimissorias pro eorumdem or-
dinum susceptione a suis superioribus
esse dirigendas, praeterquam in casu quo
dioecesanus a dioecesi abesset, vel or-
dinationes non esset habiturus, quo et-
iam casu in litteris dimissoriis ad alium
episcopum dirigendis expressa fieri de-
beat mentio vel de praedictâ episcopi
dioecesani absentia, vel de illâ aliâ causâ,
videlicet quod ordinationes non sit ha-
biturus, exceptis tamen, quoad praedicta,
regularibus illis, quibus per speciale
privilegium a Sede Apostolicâ post Con-
cilium Tridentinum fuerit concessum
ut a quolibet catholico antistite ordines
suscipere possint, super quo indulto
nihil per praesentes innovare intendi-
mus. Noverint autem episcopi se debere
per semetipsos, secluso aegrotationis
casu, ordines conferre, et sacrorum or-
dinum collationem, statutis a iure tem-
poribus, ac in cathedrali ecclesiâ, vocatis
et adstantibus canonicis, publice ha-
bandam esse, vel, si in alio dioecesis
loco, semper tamen in ecclesiâ quantum
eiusdem loci. Ne vero incertitudo, an
ipsi ordinationes sint habituri, nimis
grave afferat incommodum promovendis
varia dioecesis loca inhabitantibus, per
mensem ante, singulis vicibus, publico
edicto ab iisdem episcopis denuntietur,
se ordinationes esse habituros, adeout

Ad quam epi-
scopum dirigen-
dae litterae di-
missoriales reli-
giosorum pro-
moverendum ad
ordines.

quoties denuntiatio huiusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant regulares, episcopum ~~diocesanum~~ ordinationes eâ vice minime esse habiturum, sibi que idcirco licitum futurum ordines ab alio episcopo suscipere cum litteris dimissoriis a suorum superiorum ad eum directis, servatâ in iis formâ superius expressâ.

Episcopi invigilant in monasterium clausuram.
 § 18. Episcopi in omnibus mulierum monasteriis sibi subiectis ordinariâ, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicae inconcusse observari curent quae circa sanctimonialium clausuram, velutumque in dicta monasteria ingressum, tam in decretis Tridentinae Synodi quam in constitutione similis memoriae Gregorii Papae XIII etiam praedecessoris nostri editâ idibus ianuarii anni MDLXXV provide ordinata sunt.

Confessarii approbandi omnino sunt ab episcopis diocesanis.
 § 19. Perpendentes etiam christianae reipublicae in primis expedire ut ministerium ac potestas clavium in remittendis retinendisque peccatis recte exercentur, declaramus sacerdotes tam saeculares quam regulares, qui ab episcopis obtinuerint licentiam audiendi confessiones limitatam vel quoad locum vel quoad genus personarum vel quoad tempus, non posse poenitentiae sacramentum administrare extra tempus vel locum vel genus personarum ab ipsis episcopis praescriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullae quae appellatur Cruciatæ sanctae competente nulloatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius praedecessor per suas die XIX aprilis anni MDCC expeditas litteras decreverit sacerdotibus tam saecularibus quam regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex indulto praedictae Bullae Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque praecedenti approbatione Ordinarii illius loci in quo ipsi poenitentes degunt et confessores eli-

gunt, etiamsi ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi poenitentes Ordinariis illis, qui confessores electos approbassent, subditi essent, necnon confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas et invalidas, et confessores ipso iure suspensos esse: nos, eandem constitutionem approbantes, confirmantes et innovantes, declaramus insuper praedictis sacerdotibus tam saecularibus quam regularibus ad confessiones excipiendas vel ex vi praedictae Bullae Cruciatæ vel ex quocumque alio privilegio electis suffragari minime etiam posse quod approbati aliâs fuerint ab episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius loci, in qua confessiones audiendae sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut episcopatu renuntiaverit, vel quia ad aliam ecclesiam auctoritate apostolicâ translatus reperitur; sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter et pro tempore ordinariam iurisdictionem in eâ dioecesi exercent, approbationem. Haec tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque praecedens licentia sive approbatio duret et revocata ab eo non fuerit; in quo casu nova et expressa impetranda erit, si illa, praecedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorum revocationem sublata fuisset.

Etiam sunt regulares respectu monasterium sibi subiectarum.
 § 20. Meminerint quoque regulares se excipere non posse confessiones monasterialium, tametsi eorum regimini et gubernio subiectae sint, nisi, ultra licentiam suorum praelatorum regularium, praecedat examen coram episcopo dioecetano faciendum, eiusque specialis quoad confessiones dictarum monasterialium approbatio; remotâ quacumque contrariâ consuetudine etiam immemorabili.

Qui et quoties deputandi in confessionibus extraordinariis monasterialium.

§ 21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino confessor extraordinarius bis aut ter in anno offerri monialibus debeat qui omnium confessiones audiat, si in posterum superiores regulares quoad monasteria ipsis subiecta toties praedictum extraordinarium confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint sacerdotem aut saecularem aut regularem alterius diversi Ordinis professorem, in his casibus episcopi, pro suo arbitrio et conscientia, deputationem huiusmodi facere possint, nec illa quovis titulo aut praetextu a superioribus regularibus valeat impediri.

Episcopi observare faciant caeremoniale, rituale et rubricas.
 § 22. Episcopi insuper abusus omnes, qui in ecclesiis aut saecularibus aut regularibus contra praescriptum caeremonialis episcoporum et ritualis romani vel rubricas missalis et breviarii irrepserint, studeant omnino remove. Et, si adversus ea quae in dicto caeremoniali statuta sunt consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat, postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de iure non posse; executioni eorum, quae in dicto caeremoniali constituta sunt, diligenter incumbant, nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Item sess. xxi Concilio Tridentini de celebratione missarum.
 § 23. Sedulo pariter curent iidem episcopi ut eliminentur abusus, si qui forsitan tam quoad ecclesiasticos saeculares quam quoad regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini decretum de observandis et evitandis in celebratione missarum, sess. XXII, et contra regulares, si opus fuerit, procedant ex apostolicâ delegatione in eo decreto ipsis indultâ, postpositâ quacumque appellatione suspensivâ, sed solum reservatâ in devolutivo super quocumque du-

bio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium S. R. E. cardinalium memorati Concilii interpretum.

Necnon decretum Clementis XI de missâ in privatis oratoriis ac altare portatili.
 § 24. Cumque circa missarum celebrationem in privatis oratoriis, necnon circa usum altaris gestatorii, a recolendae memoriae Clemente Papa XI, praedecessore etiam nostro, opportunum decretum promulgatum fuerit die XV decembris anni MDCCIII; episcopi dent operam ut omnia ibidem statuta etiam in regnis Hispaniarum serventur, idemque decretum in suis respective dioecibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, additâ etiam prohibitione, ne in privatis regularium cellis sive cubiculis erigatur altare pro re sacrâ ibidem faciendâ, et contra quoscumque contravenientes censuris etiam ecclesiasticis procedant, adhibitâ, quoad regulares, auctoritate Sedis Apostolicae in memorato decreto ipsis delegatâ, remotâque quacumque contrariâ consuetudine etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod, cum in praedicto decreto statuatur, non licere episcopis extra domum propriae habitationis in domibus laicis erigere altare, ibique sacrosanctum missae sacrificium celebrare seu celebrari facere, huiusmodi prohibitio intelligenda non sit de domibus, etiam laicis, in quibus ipsi episcopi forte occasione visitationis vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando episcopi in casibus a iure permissis vel de speciali Sedis Apostolicae licentiâ absentes a domo propriae habitationis moram ideo faciant in alienâ domo per modum similis habitationis; his enim casibus licita iis erit erectio altaris ad effectum praedictae celebrationis, non secus ac in domo propriae ordinariae habitationis.

§ 25. Praecipimus quoque accurate attendi ac adimpleri quaecumque alia

præscribuntur in eisdem generalis synodi sess. xxv. *De regularibus et monialibus*; cumque in capitulo xxv amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac *mare magnum* appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon constitutionibus et regulis etiam iuratis, atque etiam consuetudinibus vel præscriptionibus etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem huiusmodi non ad ea tantum referri quæ in prædicto capitulo continentur, sed etiam ad alia quæ in singulis superioribus capitibus eiusdem sessionis constituta sunt.

§ 26. Ad hæc, ut recta in iudiciis ratio servetur, præcipimus, quod, ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum in regnis Hispaniarum processerint ex officio, hoc est non ad ullius querelam sive accusationem, si ab eorundem Ordinariorum sententiis appellatio vel ad Sedis Apostolicæ nuntium vel ad metropolitanos interposita fuerit, tunc (ne alioquin, si nullus actoris partes gerat, delinquentes poenam suis criminibus debitam effugiant) procuratores fiscales tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ et respective etiam Curiae metropolitanae, instantias aliosque actus desuper necessarios peragant et sequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ iustam confirmationem et executionem obtineant. Quod si, dictis procuratoribus fiscalibus non citatis et inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istae prorsus nullae sint ac irritae cum omnibus actis, gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quinimmo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur perinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

1 Ed. Main. legit *proinde* pro *perinde* (R. T.).

§ 27. Ceterum, cum generaliter circa appellationes et inhibitiones satis provisum fuerit per constitutionem piæ memoriae Innocentii Papæ IV prædecessoris etiam nostri in capit. *Romana*; ac etiam per decreta Concilii Tridentini; itemque alia edita die xvi octobris mdc a Congregatione negotiis et consultationibus episcoporum et regularium præposita et a præfato Clemente VIII prædecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore pontificatus similis memoriae Urbani Papæ VIII, prædecessoris itidem nostri, die videlicet v septembris mdcxxvi; volumus et mandamus, quod, quidquid in omnibus memoratis constitutionibus et decretis statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in causis ad curias ecclesiasticas pertinentibus in regnis Hispaniarum, quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio aut stylo, concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporarias, penitus excluso.

§ 28. Quo vero ad iudices conservatores, et modum ac facultatem procedendi in causis civilibus quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate constituenda erit norma præscripta in constitutionibus felicis recordationis Innocentii IV, Alexandri IV, Bonifacii VIII, Gregorii XV aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum hac de re editis, necnon in decretis Concilii Tridentini, sub poenis ibidem contentis, quas præsentem nostram constitutionem innovamus et confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem iudices conservatores et mandatorum suorum executores exhibere debeant episcopis aliisque locorum Ordinariis litteras suae deputationis, quorum vigore procedere intendant.

§ 29. Enixe denique, et ex intimo pa-

Decreta omnia

terpi cordis nostri sensu, omnes e religiosissimâ Hispanicâ natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter et cum effectu observare etiam omnia et singula in ceteris omnibus eiusdem Tridentini Concilii decretis sancita. Et, ne eorum executio posthac ullo modo impediatur aut retardetur, decernimus et declaramus, nullum, pro impediendâ aut suspendendâ executione conciliarium sanctionum eiusmodi aut decretorum quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum quæ in ipso concilio statuta sunt, suffragari posse ac debere contrarium privilegium quod ante prædicti Concilii promulgationem a Sede Apostolicâ obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum concilium fuerit in formâ specificâ ab eadem Apostolicâ Sede confirmatum vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum vel concordiam quæ a prædictâ Apostolicâ Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum aut contrariam consuetudinem vel præscriptionem, etiam centenariam vel immemorabilem, nisi forsitan præfatae consuetudinis aut præscriptionis materia capax sit, et insuper consuetudo aut præscriptio immemorabilis probata iam sit et admissa a competenti iudice per tres sententias conformes, vel per unam quæ in iudicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem, etiam temporariam, reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem cardinalium eiusdem Concilii interpretum; quibus etiam, tamquam executoribus præsentium nostrarum litterarum, non solum committimus et mandamus ut eas ipsarumque decreta et ordinationes omnes perpetuo et inviolabiliter observari faciant cum eadem

1 Præposit. in hinc ablicimus (R. T.).

potestate quæ iisdem cardinalibus a Sede Apostolicâ tributa est pro executione decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi ac declarandi eandem nostram constitutionem, omnesque et singulas ordinationes in eâ contentas (exceptis his quæ ad caeremoniale episcoporum et rituale romanum et rubricas missalis et breviarii pertinent), quatenus illis dubietas aliqua aut difficultas emerit; non retardatâ tamen interim illarum executione, adeo ut, ante huiusmodi executionem, nec ullus recursus ad eandem Congregationem cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero declarationibus a prædictâ Congregatione faciendis postquam nostra aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit, statim quaecumque reclamatio aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censi debeat.

§ 30. Decernentes pariter, easdem præsentibus litteras, etc. 1

§ 31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariæ Apostolicæ regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, congregationum, institutorum et societatum, etiam Iesu, et quorumvis monasteriorum, conventuum, ecclesiarum, locorum piorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis et immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, Ordinibus, congregationibus, institutis et societatibus,

1 Ut supra pag. 828 a (R. T.).

Quae ratio servanda in iudiciis criminalibus.

Necnon in causis civilibus.

Clausulae.

Contrarium derogatio.

etiam Iesu, ac monasteriis, conventibus, ecclesiis et locis praedictis, illorumque respective superioribus, aliisque quibuslibet personis, etiam specialissimam mentionem dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis etiam motu, scientia et de apostolica potestate plenitudine, in genere vel in specie, seu aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etc.¹

Fides transumptorum.

§ 32. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII maii MDCCXXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 maii 1723, pontif. anno II.

XXXV.

Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Minorum de Observantia et Reformatorem in perenne grati eorumdem in Sanctitatem Suam animi testimonio.

Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Caardium.

Ex iniuncti nobis divinitus pastoralis officii debito, illa, quae a christifidelibus Altissimi obsequiis sub suavi regularis disciplinae iugo mancipatis, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre iugiter satagentibus, pio unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennent³, libenter apostolici

¹ Reliqua ut pag. 642 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

³ Edit. Main. legit perennet (R. T.).

muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii minister generalis et definitores etiam generales Ordinis fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia quam Reformatorem nuncupatorum, quod ipsi alique eiusdem Ordinis fratres in eorum capitulo generali novissime in conventu S. Mariae de Arcaeli almae Urbis nostrae celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternae charitatis affectum, quo universum Ordinem praedictum, in humilitate quippe et paupertate fundatum ac praeclaris in catholicam religionem et hanc Sanctam Sedem meritis fulgentem, prisco gentis nostrae, plurimumque de sanguine et familia nostra Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, qui eundem Ordinem illiusque fratres plurimi semper fecerunt, more et instituto complectimur, necnon recolentes recentia atque luculenta pontificiae nostrae benevolentiae argumenta, quae eis vel maxime perhibuimus occasione memorati eorum capituli generalis, quod non modo coram nobis convocavimus, sed praesentia etiam nostra decorari voluimus; ac propterea aliquod grati et devoti illorum in nos animi testimonium exhibere ac perpetuum monumentum extare cupientes, communibus suffragiis decretum ediderunt et promulgarunt tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum. Cum sanctissimus dominus noster Innocentius divina providentia PP. XIII, egregiam in nostrum Ordinem voluntatem, a maioribus suis, etiam ad Apostolicam Sedem evectis, iure quodam sanguinis ac indila suae genti pietate in se derivatam, singulari beneficentiae atque amoris argumento comprobare volens, universae familiae nostrae, comitiis idibus maii in aedibus S. Mariae de Arcaeli celebratis, dignatus

A Summis Pontificibus de Comitibus plurimi semper factus est Ordo Minorum et ab hoc Pontifice praesentia decoratum fuit capitulum generale.

Decretum praedictum quo dies anniversarius dicti capituli festus declaratur et instituitur perpetua suffragia pro anima Pontificis, ac preces pro eius familiae incoluntate.

sit interesse ac praesidere tantam optimi principis humanitate ac maiestate simul ut erumpentes prae gaudio lacrymas coram apostolico throno vix revocandi nobis potestas fieret; ne tam illustris beneficii memoria ulla unquam temporum iniuria aut asperitate nostrorum mentibus excidat, generale capitulum gratum animum, ut per franciscanam paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente reverendissimo patre ministro generali, approbantibusque definitorii patribus, statuit atque decernit, ut faustus ille dies, qui tantam ac suam insigni clementissimi principis dignatione honestatus est, inter festivos et toti Ordini sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, singulisque annis, eodem ipso recurrente die, in omnibus utriusque familiae conventibus pro longaeva prosperave Sanctitatis Suae atque inclytae nobilissimaeque suae domus incolumitate ac sospitate sacrum solemne peragatur, atque ab omnibus universi Ordinis utriusque sexus fratribus et sororibus eadem pro re crebrae ad Deum preces fundantur. Ne autem haec grati animi testificatio una cum vita Sanctitatis Suae, quam Deus optimus maximus ad christianae reipublicae felicitatem et nostri Ordinis compendium¹ diu multumque servare dignetur, finem aspiciat, idem capitulum generale, proponente eodem reverendissimo patre ministro generali, probantibusque eisdem definitorii patribus, statuit ac mandat, ut, cum Sanctitas Sua viam universae carnis ingressus mortales hasce exuvias reliquerit, pro eius animae requie omnes et singuli universi Ordinis sacerdotes tres missas celebrent, et in singulis conventibus solemnis missa cum integro defunctorum officio decantetur; clerici vero et laici monialesque omnes, ac respective singuli et singulae, tres, ut aiunt, coronas beatae Mariae Virginis et duas stationes recitent; atque insuper, ut monumento nunquam interituro tanti Pontificis memoria consignetur, in omnibus universi Ordinis conventibus perpetuo pro anima eius fiat anniversarium. Id autem in omnes tabulas

¹ Forsan gaudium vel simile legendum (R. T.).

Ordinis inscribi ac inferri et per universum franciscanum orbem promulgari, idem capitulum generale cavit, sanxit, ac decretum voluit in comitiis generalibus Aracaelitanis hac die XVII mensis maii, anno Domini MDCCXXIII.— Pater Laurentius a S. Laurentio minister generalis, Fr. Ioseph Garzia exminister generalis, Fr. Ioannes de Soto commissarius generalis et Indiarum, Fr. Cherubinus a Nardo excommissarius generalis, Fr. Deodatus a Roma excommissarius Reformatorem, Fr. Franciscus ab Altmura excommissarius generalis Observantium, Fr. Antonius Blanc discretus perpetuus Ordinis, Fr. Ioannes Cosmus a Monte Miniati discretus perpetuus Ordinis, Fr. Ioannes a Petrafta ex vice-commissarius generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi exponentes, decretum huiusmodi a nobis approbari, et, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communitur, plurimum desiderant: nos, sinceram fratrum Ordinis praefati in nos et Sedem Apostolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes, enixis ac iteratis supplicationibus eorumdem exponentium nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentum, auctoritate apostolica, harum serie, approbamus et confirmamus, ratumque et acceptum habemus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.²

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praefati Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.³

¹ Reliqua ut pag. 823 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 703 a (R. T.).

Confirmatio
relati decreti.

Clausula.

Contrarium
derogatio.

Vides transumptorum.

§ 5. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die III iunii MDCCXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 iunii 1722, pontif. anno III.

XXXVI.

Confirmatur constitutio Innocentii XI de coenobio Thorunensi aggregando provinciae Poloniae maioris fratrum Minorum de Observantia².

Innocentius Papa XIII
ad futuram rei memoriam.

Recessurus fundatio, aversio, reaedificatio et aggregatio dicti coenobii memoratae provinciae.

§ 1. Alias felicitis recordationis Innocentio Papae XI praedecessori nostro pro parte tunc existentis ministri provincialis Poloniae maioris Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exposito, quod dudum in vim quarumdam litterarum recolendae memoriae Pauli Papae II praedecessoris pariter nostri anno Incarnationis dominicae MDCLXVII, XVI kalendas februarii, pontificatus sui anno IV expeditarum, tres conventus dicti Ordinis, nempe Thorunensis dioecesis Culmensis, Gedanensis dioecesis Vladislaviensis et Civitatisnovae, et Elbingensis Germanicae dioecesis Vormiense sub gubernio tunc etiam existentis ministri provincialis provinciae Saxoniae fundati fuerant: verum subinde iidem tres conventus una cum reliquis eiusdem provinciae Saxoniae conventibus ab haereticis destructi fuerant, dictaque provincia Sa-

¹ Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

² Varias constitutiones pertinentes ad huiusmodi coenobium hic referuntur. De divisione provinciae S. Antonii in Hispania, vide Innocentii XII const. ed. MDCCXCV, die 19 maii, pontif. III; in Benedicti XIII const. ed. MDCCXXVIII, die VII martii, pontif. V, extat prohibitio erigendi coenobia in Hispaniis.

xoniae solo titulo Ordini praedicto remanserat: porro sub pontificatu piae memoriae Clementis PP. VIII praedecessoris pariter nostri, cum dictos conventus Civitatisnovae seu Elbingi Germanicae et Thorunensem recuperandi et reaedificandi spes aliqua effulsisset, idem Clemens praedecessor per quasdam suas in simili forma Brevis litteras die XII iulii MDCLIII emanatas hos duos conventus provinciae Poloniae Ordinis praedicti aggregaverat et supposuerat, verum nihil quidem tunc temporis effectum fuerat; sed subinde spes praedicta revixerat sub pontificatu piae memoriae Urbani VIII etiam praedecessoris nostri, cui, cum expositum fuisset dictam provinciam Poloniae pro maiori gubernii commoditate in duas nempe Poloniae maioris et Poloniae minoris provincias divisam fuisse, ipse Urbanus praedecessor, per¹ quasdam suas itidem in forma Brevis die II novembris MDCLXII expeditas litteras, eosdem duos conventus dictae provinciae Poloniae maioris aggregaverat, Deoque favente de manibus haereticorum recuperatus fuerat dictus conventus Civitatisnovae, seu Elbingi Germanicae, qui gubernio primodicti ministri provincialis exponentis tunc subiacebat, et iam sperabatur conventum quoque Thorunensem praedictum pariter recuperatum fuisse cura et studio bonae memoriae tunc etiam existentis episcopi Culmensis, qui pro recuperandis ex haereticorum manibus suae dioecesis locis intrepide laborabat: et in eadem expositione subiuncto, quod², ut dicti conventus Thorunensis recuperatio ad favorem supradictae provinciae Poloniae maioris cum maiori quiete et securitate fieret, primodictus minister provincialis exponens, gratias, a memoratis Pontifici-

¹ Praeposit. per nos addimus (R. T.).

² Particul. quod nos addimus (R. T.).

bus praedecessoribus nostris ad favorem dicti Ordinis concessas, ut praefertur, ita scilicet ut idem conventus Thorunensis, ita a fratribus Minoribus de Observantia Ordinis praefati in vim supradictarum Pauli praedecessoris litterarum fundatus, penes eundem Ordinem et dictae provinciae maioris Poloniae iuxta praefatas Urbani praedecessoris litteras aggregatus remaneret, ab eodem Innocentio praedecessore confirmari, plurimum desiderabat: dictus Innocentius praedecessor memorato praedicto ministro provinciali petitam confirmationem sub certis modo et forma tunc expressis concessit, et alias, prout in dicti Innocentii praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die XII maii MDCLXXXV expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Petit confirmatio.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus minister provincialis dictae provinciae Poloniae maioris nobis nuper exponi fecit, firmiora sint ea quibus Sedis Apostolicae auctoritas iterato accedit; nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Confirmatio constitutionis Innocentii XI.

§ 3. Nos igitur, ipsum modernum ministrum provinciale specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus

episcoporum et regularium, qui relationem dilecti pariter filii moderni procuratoris generalis dicti Ordinis super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, praedictas Innocentii praedecessoris litteras, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus, et singulis illis, quae dictus Innocentius praedecessor in suis litteris praedictis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscunque.

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII iulii MDCCXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 iulii 1723, pontif. anno III.

XXXVII.

Conceditur Carmelitis provinciae Portugalliae magistris facultas suscipiendi lauream doctoratus in Coimbricensi collegio².

Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii prior provincialis et definitorium aliique fratres provinciae Portugalliae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo,

Ab Urbano VIII concessa fuit provinciae Hispaniae et Lusitaniae facultas suscipiendi dictam

¹ Ut supra pag. 834 b (R. T.).

² Ab Urbani VIII const. edit. MDCCXIV, die 26 augusti concessa fuit facultas suscipiendi dictam lauream in collegio Salmanticensi; Clementis XI const. edit. MDCCXX, die 13 ianuarii, pontif. XX, abolita fuit alternativa; et huius pontificis constit. edit. MDCCXXIII, die 23 decembris, pontif. III, conceditur eadem facultas provinciae Babiae.

lauream in collegio Salmanticensi.

quod alias felicis recordationis Urbanus PP. VIII, praedecessor noster, per quasdam suas in simili forma Brevis litteras die xxvi augusti mdcxxiv expeditas, indulgit atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc temporis priori generali dicti Ordinis, ac provinciarum Hispaniae et Lusitaniae professoribus Ordinis huiusmodi, ut iidem qui, absolutis per cursum lecturis vel exercitiis litterarum iuxta regularia Ordinis praedicti instituta requisitis, ac servatis aliis servandis, per eundem priorem generalem in eadem sacra theologia magistri¹ iuxta eius facultates instituti et creati fuissent, lauream doctoratus in collegio S. Theresiae Salmanticensi memorati Ordinis ad formam in praedictis litteris praescriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii generalis universitatem adire tenerentur; et hoc ideo concessum fuit, ne praedictus Ordo seu religio, inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateret intolerabilium expensarum, quae pro obtinenda huiusmodi doctoratus laurea in publica universitate erogandae forent: et alias, prout in praedictis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Nationes concedendi praedictam facultatem.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatum indultum, eo tempore quo rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, religiosis utriusque nationis aequae profuerit, separatisque dominiis, respectu Lusitanorum, quibus dictum collegium Salmanticense adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu et utilitate remanserit, et adhuc de praesenti remaneat, propter diversum rerum et dominiorum quod viget systema, eaque de causa dicta pro-

¹ Edit. Main. legit *magistrum* (R. T.).

vincia commodum atque utile suos religiosos pro suscipienda ibi laurea doctoratus huiusmodi transmittere minime existimet; ac proinde, ne ipsa eiusque professores commoditate eiusmodi lauream suscipiendi sine ea magna ac intolerabili expensa, quae in aliqua approbata universitate requiritur, priventur, opportune a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desideret: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis dicti Ordinis eisdem cardinalibus factam attendunt, consilio, ut omnes et singuli professores provinciae et Ordinis praedictorum, quos modernus et pro tempore existens prior generalis eiusdem Ordinis in theologia magistros, servatis servandis, instituerit et creaverit, lauream doctoratus, praevio riguroso examine coram priore provinciali dictae provinciae Portugalliae et quatuor in sacra theologia magistris, sive coram rectore collegii Coimbricensis Ordinis praedicti et illius regentibus ac magistris, illorumque approbatione, servatis ceteroqui conditionibus per statuta seu constitutiones Ordinis praedicti praescriptis, ab ipsomet priore provinciali sive praedicti collegii rectore suscipere li-

Concessio ut in rubrica.

bere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras firmas, validas, etc.¹.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praedictis Urbani praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.².

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv iulii mdcxxxiii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 14 iulii 1723, pontif. anno iii.

XXXVIII.

*Conceditur eremitis S. Augustini provinciae Chilensis augmentum sex magistrorum pro verbi Dei praedicatoribus*³.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Præca provinciae et causae petitionis.

§ 1. Cum, sicut dilecti filii fratres provinciae Chilensis in America meridionali Ordinis eremitarum S. Augustini nobis nuper exponi fecerunt, in dicta provincia decem conventus et trecenti religiosi, ac duodecim in sacra theologia pro lectoribus magisteria numerantur⁴, ipsi exponentes unum religiosum provinciae huiusmodi ad hanc almam Urbem nostram miserunt, qui, praevio capituli

¹ Reliqua ut supra pag. 703 a (R. T.).

² Ut supra ibid. (R. T.).

³ Const. edit. mdcxxxii, die 24 aprilis, pont. i, auctus fuit numerus graduum in provincia Mechoacanâ; et Benedicti XIII, const. edit. mdcxxxv, die 6 maii, pontif. ii, conceditur facultas creandi quinquaginta magistros in provinciis Italiae.

⁴ Aptius lege numerantur (R. T.).

generalis eiusdem Ordinis mense iunio mdcxxi in dicta Urbe celebrati consensu, ab infrascripta Congregatione cardinalium augmentum magistrorum in eadem sacra theologia etiam pro verbi Dei praedicatoribus, qui in praedicta provincia decem continuo existunt laborumque suorum cursum peregerunt, obtineret; ideoque illis, ne praemio destituti remaneant, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgere summopere desiderent, quemadmodum tribus aliis Peruanae, Mexicanae et Mechoacanæ respective provinciis ab hac Sancta Sede concessum fuisse memoratur:

§ 2. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui dilectorum pariter filiorum modernorum prioris generalis et procuratoris generalis Ordinis huiusmodi relationes super praemissis eisdem cardinalibus factas viderunt, consilio, ut in praedicta provincia Chilensi sex magisteria pro memoratis verbi Dei praedicatoribus ad formam constitutionum praedicti Ordinis auctoritate apostolica confirmatarum, ultra duodecim pro lectoribus statuta, constituentur et augeantur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus:

Concessio praedictorum magistrorum praeter duodecim pro lectoribus.

salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

Claumiae. § 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas, etc.¹

Derogatio contrariorum. § 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non praedictorum Ordinis, et provinciae Chilensis, etiam iuramento, etc.²

Fides transumptorum. § 5. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii augusti MDCCXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 augusti 1720, pontif. anno III.

XXXIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua pro ecclesiis Ordinis S. Birgittae in eius festo die¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium. Iniunctae nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat ut caelestium munerum thesauros dispensationi nostrae a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris sanctorum in caelis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque et fovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Concessio praefatae indulgentiae. § 1. Supplicationibus itaque dilecti filii procuratoris generalis Ordinis S. Birgittae nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omni-

¹ Ut supra pag. 902 b (R. T.).

² Ut ibid. (R. T.).

³ Ut ibid. (R. T.).

¹ Clementis XI constit. edit. MDCCXIV, die 22 septembris, pontif. XIV, extat alia indulgentia.

potentis Dei misericordiam ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis quorumcumque conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo eiusdem sanctae Birgittae praedicti Ordinis fundatricis, a primis vesperis usque ad occasum solis diei huiusmodi, annis singulis, devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die XIII augusti MDCCXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 13 augusti 1723, pontif. anno III.

XL.

Moderatur pro eremitis S. Augustini Discalceatis constitutio Clementis XI de voto fratrum consanguineorum in in primo vel secundo gradu in capitulis².

¹ Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

² Laudata Clementis XI constitutio edita fuit MDCCII, die 24 novembris, pontif. II; Benedicti XIII constit. edit. MDCCXVII, die 27 februarii, pontif. II, extenditur alternativa in Congregatione SS. Conceptionis B. M.

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Epitome constitutionis Clementis XI qua declaratum fuit Discalceatos comprehendit in decreto de voto consanguineorum edito a priore generali et confirmato a Clemente VIII.

§ 1. Alias, pro parte dilecti filii Clementis a S. Bernardino tunc temporis¹ conventus Iesu et Mariae de Urbe Congregationis fratrum Ordinis Eremitarum sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum, felicitis recordationis Clementi Papae XI praedecessori nostro exposito, quod dudum, nempe die XVI februarii MDXCVI quoddam decretum a quodam Andrea Fivizano, dum viveret, priore generali dicti Ordinis, inter alia emanaverat, et subinde die XXVIII eiusdem mensis a recolendae memoriae Clemente Papa VIII praedecessore pariter nostro per quasdam suas in simili forma Brevis litteras, quarum initium est *Universalis Ecclesiae*, etc., confirmatum fuerat, quo prohibebatur expresse, ne duo fratres Ordinis praedicti, in primo vel secundo gradu consanguinei vel affines, in eiusdem capitulis aut congregationibus capitularibus ullatenus simul convenirent et votare possent; et in eadem expositione subiuncto, quod saepius dubitatum fuisset, an dictum decretum Congregationem praefatam, quae tunc initium sumpserat, et postmodum a similis memoriae Urbano VIII et Clemente X Romanis Pontificibus praedecessoribus itidem nostris membrum dicti Ordinis declarata fuerat, ac in Italia et Germania propagata² reperiebatur, sub prohibitionis huiusmodi generalitate complecteretur, nec istius dubii resolutio ab hac Sancta Sede eatenus petita fuisset, licet illa, sive pro liberandis ab anxietate religiosorum conscientis, sive pro tollendis abusibus facile irrepentibus, necessaria foret; eadem vero causae, propter quas prohibitio praefata in dicto

¹ Vel legendum prioris pro temporis vel addendum (R. T.).

² Edit. Main. legit *propugnata* (R. T.).

Ordine edita fuerat, concurrere videntur, ut illa ad dictam Congregationem extenderentur: idem Clemens praedecessor, supplicationibus supradicti Clementis a S. Bernardino sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, memoratam Congregationem sub prohibitione praefata in futurum comprehendere debere, auctoritate apostolica declaravit, et alias, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris desuper in pari forma Brevis die XXIV novembris MDCCII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Guglielmus a S. Nicolao, procurator generalis eiusdem Congregationis, nobis nuper exponi fecit, antequam eiusmodi declaratio emanaret, mos in dicta Congregatione ab ipsius origine invaluisse, ac supra centum annos inconcusse servatus fuisset, ut fratres consanguinei seu affines in primo vel secundo gradu praefato in illius capitulis seu congregationibus capitularibus absque ulla dubitatione simul convenirent, et ad votum ferendum admitterentur, neque rationes, ob quas id vetitum fuerat in Ordine praedicto, in quo eius fratres firmas et stabiles filiationes sive conventionalitates habent, locum sibi vindicent in Congregatione praefata, ubi eiusmodi affiliationum sive conventionalitatum usus minime viget, sed religiosi in conventibus sibi per superiores suos regulares pro tempore assignandis degere tenentur; ac proinde praetensum fuerit enarratam declarationem per dictum Clementem a S. Bernardino privato suo nomine absque ulla praevia cum definitorio generali Congregationis praefatae communicatione, contra formam illius constitutionum auctoritate aposto-

Proces prioris generalis pro declaratione Clementis XI tanquam subreptitio Injuriae.

lica confirmatarum, nulliter et subreptitie impetrata¹ fuisse; ex illius vero observantia plura incommoda ac perturbationes in eadem Congregatione enata fuerint, dum fratres ante dictam declarationem professi, in memorato gradu consanguinei seu affines, vel voto in capitulis seu congregationibus capitularibus, vel consanguineorum et affinium suorum in eisdem conventibus contubernio, contra consuetudinem quae tempore suae professionis servabatur, privati moleste ferebant, et multoties contingit adolescentes bonae indolis et spei, qui eandem Congregationem propter consanguineos et affines huiusmodi in ea existentes ingrediendi desiderio tenebantur, ne voto seu contubernio praedictis privati remaneret, illam minime ingressi fuerint, in grave eiusdem Congregationis, quae religiosorum penuriam laborat, detrimentum, adeo plures, imo prope omnes dictae Congregationis provinciae adversus eandem declarationem reclamaverint; quibus in novissimo capitulo generali eiusdem Congregationis anno proxime praeterito in praedicto conventu Iesu et Mariae de Urbe celebrato, cui dilectus filius noster Iosephus Renuatus S. R. E. cardinalis Imperialis nuncupatus, Ordinis eorumdem fratrum eremitarum sancti Augustini apud nos et Sedem praedictam protector, nostro et eiusdem Sedis nomine praesedit, mature consideratis, vigore decreti ab eodem capitulo generali communibus suffragiis editi, procuratori generali eiusdem Congregationis inibi eligendo iniunctum fuit ut pro aliqua moderatione dictarum Clementis praedecessoris litterarum apud nos instaret: quare dictus Guglielmus nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune provi-

¹ Edit. Main. legit *impetratum* (R. T.).

dere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eundem Guglielmum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, et attentam relatione per ipsum Iosephum Renuatum cardinalem et protectorem nobis super iisdem praemissis facta, praefatas Clementis praedecessoris litteras, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ita moderamur, ut deinceps duo fratres dictae Congregationis, in primo vel secundo gradu sanguine seu affinitate coniuncti, in capitulis seu congregationibus capitularibus eiusdem Congregationis, in quibus vocales non sint numero pauciores quam duodecim, tres autem fratres sic coniuncti in illis capitulis et congregationibus, in quibus octodecim vocales reperiantur, ipsis consanguineis vel affinibus utroque casu comprehensis, simul convenire ac votum habere libere, licite et valide possint et valeant.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, etc.²

§ 6. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

¹ Ut supra pag. 703 a (R. T.).

² Ut supra ibid. (R. T.).

³ Ut supra pag. 704 a (R. T.).

Moderatio praedicta quae conceditur votum consanguineis fratribus in quibusdam capitulis.

Clausula.

Constitutionum derogatio.

Fides transumptorum.

rem, sub annulo Piscatoris, die xx septembris mcccxxiii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 20 septembris 1723, pontif. anno iii.

XLI.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua pro ecclesiis monachorum S. Hieronymi Congregationis Lombardia die festo S. Paulae¹.

Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniunctae nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat ut caelestium munerum thesauros dispensationi nostrae a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris sanctorum in caelis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque et fovendam erga illos² fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Concessio praedicta.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni procuratoris generalis monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardia nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrae communionem refectis, qui aliquam ex ecclesiis quorumcumque monasteriorum dictae Congregationis tam haec tenus erectis quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo sanctae Paulae viduae Romanae a primis vesperis usque

¹ A Clemente XI, constit. edit. mcccxi, die 1 februarii, pontif. i, concessum fuit officium huius Sanctae pro toto Ordine.

² Edit. Main. legit *illa* (R. T.).

ad occasum solis diei huiusmodi annis singulis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiii octobris mcccxxiii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 13 octobris 1723, pontif. anno iii.

XLII.

Conceditur Carmelitis provinciae Bahiae in Brasilia magistris facultas suscipiendi lauream doctoratus a provinciali².

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii prior provincialis ac definitorium alique fratres provinciae Bahiae in Brasilia Ordinis beatae Mariae de Monte Carmelo, quod alias felicis recordationis Urbanus PP. VIII praedecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis litteras die xxvi augusti mcccxxiv expeditas indulxit atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc temporis priori generali dicti Ordinis, ac provinciarum Hispaniae et Lusitaniae professoribus Ordinis huiusmodi, ut iidem, qui absolutis per cursum lectoris vel exer-

¹ Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

² Eadem facultas concessa fuit provinciae Portugalliae const. ed. mcccxxiii, die 14 iulii, pontif. iii; et constitutione sequenti conceditur provinciae fluminis Ianuarii.

Fides transumptorum.

Ab Urbano VIII concessa fuit provinciae Hispaniae et Portugalliae facultas suscipiendi lauream in collegio Salmanticensi.

ciis litterarum iuxta regularia Ordinis praedicti instituta requisitis, ac servatis alijs servandis, per eundem priorem generalem in sacra theologia magistri iuxta eius facultates instituti et creati fuissent, lauream doctoratus in collegio S. Theresiae Salmanticensi memorati Ordinis, ad formam in praedictis litteris praescriptam, suscipere possent, ne pro ea suscipienda aliquam approbatam studii generalis universitatem adire tenerentur; et hoc ideo concessum fuit ne praedictus Ordo seu religio, inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quae pro obtinenda huiusmodi doctoratus lauream in publica universitate erogandae forent: et alias, prout in praedictis Urbani praedecessoris litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Rationes concedendi praedictam facultatem.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictum indultum, eo tempore quo rex Hispaniarum catholicus etiam Lusitaniam possidebat, religiosis utriusque nationis aequae profuerit, separatisque dominijs, respectu Lusitanorum, quibus dictum collegium Salmanticense adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu et utilitate remanserit, et adhuc de praesenti remaneat, propter diversum rerum et dominiorum quod viget systema, eaque de causa dicta provincia commodum atque utile suos religiosos pro suscipienda ibi lauream doctoratus huiusmodi transmitti minime existimet; et proinde ne ipsa eiusque professores commoditate eiusmodi lauream suscipiendi sine ea magna ac intolerabili expensa, quae in aliqua approbata universitate requiritur, priventur, opportune a nobis provideri

¹ Supra in loco parall. p. 946 a l. nec (R. T.).

² Edit. Main. legit quorum (R. T.).

et ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a nobis provinciae ac definitorio aliisque fratribus provinciae Portugalliae eiusdem Ordinis per quasdam nostras litteras pariter in simili forma Brevis die XIV iulii proxime praeteriti expeditas concessum fuit:

§ 3. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententijs, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes et singuli professores provinciae et Ordinis praedictorum, quos modernus et pro tempore existens prior generalis eiusdem Ordinis in sacra theologia magistros, servatis servandis, instituerit et creaverit, lauream doctoratus praevio riguroso examine coram priore provinciali dictae provinciae Bahiae et quatuor in eadem sacra theologia magistris seu regentibus, illorumque approbatione, servatis ceteroqui conditionibus per statuta seu constitutiones Ordinis praedicti praescriptis, ab ipsomet priore provinciali suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Concessio ut in rubrica.

§ 4. Decernentes, etc. Non obstantibus etc.¹

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII decembris MDCCXXIII, pontificatus nostri, anno III.

Dat. die 23 decembris 1723, pontif. anno III.

XLIII.

Conceditur Carmelitis provinciae fluminis Ianuarii in Brasilia magistris facultas suscipiendi lauream doctoratus a provinciali².

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Provinciae Portugalliae et Hispaniae concessa fuit ab Urbano VIII facultas suscipiendi lauream in collegio Salmanticensi.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii provincialis ac definitorium aliique fratres provinciae fluminis Ianuarii in Brasilia Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod alias felicitis recordationis Urbanus PP. VIII praedecessor noster, etc.³

Rationes concedendi praedictam facultatem.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictum indultum, eo tempore quo rex Hispaniarum catholicus etiam Lusitaniam possidebat, religiosis utriusque nationis, etc.⁴

Concessio ut in rubrica.

§ 3. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, etc.⁵, ut omnes et singuli professores primodictae provinciae fluminis Ianuarii, quos modernus et pro tempore existens prior generalis eiusdem Ordinis in eadem sacra theologia magistros, servatis servandis, instituerit et creave-

¹ Ut supra pag. 947 a (R. T.).

² Eadem facultas concessa fuit provinciae Bahiae constitutione praecedenti; et Benedicti XIII const. ed. MDCCXXV, die 30 augusti, pontif. II, conceditur provinciae Aragoniae.

³ Expositio eadem omnino ac illa pag. 946 a (R. T.).

⁴ Reliqua sicut pag. 946 a et b (R. T.).

⁵ Sicut supra pag. 946 b (R. T.).

rit, lauream doctoratus, praevio riguroso examine coram priore provinciali praedictae provinciae fluminis Ianuarii, et quatuor in eadem sacra theologia magistris sive regentibus, illorumque approbatione, servatis ceteroquin conditionibus per statuta seu constitutiones Ordinis praedicti praescriptis, ab ipsomet provinciali suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 4. Decernentes, etc. Non obstantibus, etc.¹

Clausula.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII decembris MDCCXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 decembris 1723, pontif. anno III.

XLIV.

Confirmatur et innovatur constitutio Clementis VIII prohibens Iudaeis novarum rerum mercaturam².

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis caelitus apostolicae servitutis munere, illa quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad gentis Iudaeorum christiano nomini iugiter infensae perfidiam et cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, apostolici muniminis nostri praesidio

Ex r. d. m.

¹ Sicut pag. 947 a (R. T.).

² Laudata constitutio edita fuit MDCCII, die 28 februarii, pontif. I, quae hic refertur cum constitutionibus super eadem re Pauli IV ed. MDLVI, die 14 iulii, pontif. I, et Pii V ed. MDCLXVI, die 18 aprilis, pontif. I. In Benedicti XIII const. ed. MDCCXXVIII, die XXVI martii, pontif. V, confirmatur praesens constitutio.

libenter constabilimus, ac aliàs desuper opportune providemus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Epitome constitutionis Clementis VIII in qua confirmatur constitutio Pii V super eadem re.

§ 1. Dudum siquidem per felicitis recodationis Clementem PP. VIII praedecessorem nostrum accepto, quod iudaei quarundam super confirmatione constitutionis piae memoriae Pauli PP. IV similiter praedecessoris nostri, per quam inter cetera sanciebatur ut iidem iudaei, in Urbe et reliquis S. R. E. civitatibus, terris et locis degentes, solâ arte strazzariae seu cenciariae, ut vulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti vel hordei aut aliarum rerum usui humano necessariam¹ facere nequissent, a sanctae memoriae Pio PP. V praedecessore nostro editarum litterarum observantiam aliquantulum relaxare, praesertim in locis ab eadem Urbe remotis, et nominatim in civitate Avenionensi et comitatu nostris tunc suis Venayssini in desuetudinem trahere dignoscebantur: idem Clemens praedecessor litteras et constitutionem praedictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate apostolicâ confirmavit, ac omnibus et singulis, quos litterae et constitutio huiusmodi concernebant, sub poenis in eis contentis iniunxit, ut illas et in eis disposita observarent et observari curarent; ac nihilominus suis et Apostolicae Sedis legatis, vicelegatis, gubernatoribus, officialibus et ministris, signanter in civitate Avenionensi et comitatu Venayssini praedictis pro tempore existentibus, districte praecipiendo mandavit, ut litteras et constitutionem praefatas in civitatibus, terris et locis quibuscumque, praesertim dicti comitatus et legationis Avenionensis, omnino observari facerent, et inter alia iudaeis² ibidem degentibus, ne merces rerum novarum,

¹ Videtur legendum *necessarium* (R. T.).

² Edit. Main. legit *iudaei* (R. T.).

sed tantummodo ipsas res veteres vendere aut mercari praesumerent, expresse prohiberent, in contravenientes poenas in litteris et constitutione huiusmodi comminatas irremissibiliter exequendo; et aliàs, prout uberius continetur in ipsius Clementis praedecessoris litteris in simili formâ Brevis cum eorundem Pii et Pauli praedecessorum litterarum et constitutionis praedictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Clemens VIII ad perpetuam rei memoriam. Cum saepe accidere possit, etc.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii februarii MDXCII, pontificatus nostri anno I.

§ 2. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum mercatorum civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini praedictorum ad apostolatam nostram delatis querelis accepimus, adeo creverit iudaeorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum praesertarum litterarum eisque adiectarum prohibitionum et poenarum spretum, quam in grave eorundem mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo *cocconi* o *bocci*, a christianis emere et mercari, ac sericum tenere pannosque sericos conficere non ita pridem praesumpserint et etiam num praesumant: nos, ipsorum mercatorum indemnitati prospicere, simulque effraenatam dictorum iudaeorum licentiam cohibere volentes, praesertim Clementis praedecessoris litteras, quibus inter alia iudaeis praefatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariae seu cenciariae exercitium, sicut praemittitur, ac in eisdem litteris contenta quaecumque, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium,

¹ Reliqua omittimus, quia leguntur in tomo IX, pag. 523 b et seq. (R. T.).

Constitutio Clementis VIII cum insertis Pii V et Pauli IV litteris integre referuntur.

Confirmatio et innovatio ut in rubrica.

XLV.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum super recitatione officiorum Sanctorum propriorum iuxta ritum breviarii romani pro canonicis Praemonstratensibus Congregationis Hispaniae¹.

Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praeposita decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinis canonicorum Praemonstratensium Congregationis Hispaniae. Ad supplices canonicorum Ordinis Praemonstratensium Congregationis Hispaniae instantias sacra Rituum Congregatio declaravit atque decrevit, ut a canonicis praefatae Congregationis, ad formam indulti sub die xxviii novembris MDCCXXI ipsis concessi, officia Sanctorum propriorum eorundem Ordinis, iuxta ritum breviarii ac missalis romani, recitari valeant. Die xi decembris MDCCXXIII — F. card. PAULUTUS praefectus. — N. M. TEDESCHI archiepiscopus Apamenus, sacrae Rituum Congregationis secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii canonici regulares Congregationis et Ordinis praedictorum nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione

tium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac, quatenus opus sit, illa omnia et singula innovamus, et exacte et inconcusse in civitatibus praesertim, terris et locis legationis Avenionensis et comitatus Venayssini praefatorum perpetuo servari mandamus et praecipimus. Praeterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitione tam texturam et confectionem serici cuiuscumque generis vel speciei, quam emptionem et venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti sive non contexti, ac folliculorum bombycinorum, quos gallico idiomate *cocon*, italice vero *coccone* seu *boccio* appellant, comprehendi et comprehensas esse, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

Clapsulae.

§ 3. Volentes et eadem auctoritate pariter decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque in praemissis per eiusdem civitatis et comitatus vicelegatos, et alios quoscumque iudices ordinarios et delegatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus omnibus et singulis illis quae in iisdem Clementis praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii ianuarii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 ianuarii 1724, pontif. anno III.

¹ Clementis XI const. edit. MDCCV, die 30 maii, pontif. v, est de habitu et breviario; et Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXV, die 18 iunii, pontif. II, confirmatur huic simile decretum.

vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Clausulae. § 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Contrariorum derogatio. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix februarii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 februarii 1724, pontif. anno III.

XLVI.

Statuitur ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua integre reserventur².

**Innocentius Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Exordium a clementia Sedis Apostolicae. Aeterni Pastoris, qui misericors et miserator existit, nec vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur et vivat, vices, licet immeriti, in terris gerentes, iis etiam, qui a fide Christi aliquando aberrant, pietatis et misericordiae ianuam reseramus, ac poenas, quas iuris severitas in eos statuit, Apostolicae Se-

¹ Ut supra pag. 834 b (n. r.).

² Clementis XI constit. edit. MDCCIV, die 3 martii, pontif. IV, confirmata et ampliata fuere privilegia neophytorum quoad temporalia; et Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXVII, die 14 februarii, pontif. II, confirmatur decretum de hebraeis declarantibus animum suscipiendi baptismi.

dis clementiâ moderamur, ut eiusdem Sedis benignitate allecti, suis abiuratis erroribus, ad Christi ovile et pascua salutis reducantur.

§ 1. Cum itaque, sicut venerabiles fratres archiepiscopi et episcopi Rutheni cum S. R. E. uniti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi nil adeo Ruthenos schismaticos, quominus ad verae et orthodoxae fidei unitatem revertantur, detinere ac morari compererint, quam metum privationis et amissionis bonorum suorum temporalium, quae ad gremium S. R. E. revertentibus, ex causâ schismatis in quod delapsi fuerant, multoties etiam per vim auferri consueverunt, et, si istiusmodi poena, quae in illis partibus invaluit, e medio tolleretur, ac bona temporalia ad fidei catholicae unitatem redeuntibus reservarentur, futurum sperent ut Rutheni schismatici facilius ludentiusque schisma eiusque errores abiciant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos, animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, ipsorumque archiepiscoporum et episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod deinceps omnibus et singulis Ruthenis utriusque sexus, tam laicis quam clericis, saecularibus et quorumvis Ordinum et militiarum regularibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis existant,

Metu privationis bonorum detinebantur Rutheni, quominus ad unitatem redirent.

Idem statuitur in rubrica.

XLVII.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum de cultu immemorabili B. Andreae de Comitibus¹.

**Innocentius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Apostolicae servitutis officium, quod inscrutabilis divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati atque infirmitati nostrae credere dignata est, ad specialem fidelium aedificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, iugiter satagentes, servorum Dei, qui, despectâ saeculi vanitate, iugum Domini in sanctâ humilitate assumpserunt, et virtutum omnium praesidio muniti, decurso feliciter mortalis vitae stadio, immarcescibilem gloriae coronam in caelis accipere meruerunt, cultum et venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei gloriae populorumque pietati convenire conspicimus.

Prooemium a promovendo cultu servorum Dei.

Clausulae. § 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, etc.²

Contrariorum derogatio. § 4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis apostolicis ac in synodalibus provincialibusque et universalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, legibus quoque imperialibus et municipalibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x februarii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 februarii 1724, pontif. anno III.

¹ Forsan activae ... passivae (n. r.).

² Ut supra pag. 703 a (n. r.).

§ 1. Cum itaque aliâs, ad relationem venerabilis fratris nostri Fabritii episcopi Albanensis S. R. E. cardinalis Paulutii nuncupati, commissio introductionis causae beatificationis et canonizationis venerabilis servi Dei Andreae de Comitibus, Beati nuncupati, sacerdotis professi Ordinis Minorum sancti Francisci, in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum habitâ die xxv septembris proxime praeteriti admessa, et a nobis postmodum signata fuisset; subinde vero, instante dilecto filio Ioanne Baptista Lamberto de Aste, fratre expresse professo Ordinis Minorum

Decreto praedicto Congregationis confirmata fuit sententia episcopi Paulutii de dicto cultu immemorabili.

¹ Clementis XI constit. edit. MDCCXIII, die 12 septembris, pontif. XIII, confirmatum fuit huiusmodi simile decretum pro B. Gregorio; et Benedicti XIII constit. edit. MDCCXXIV, die 4 iunii, pontif. I, promulgatur canonizatio beati Ioannis a Capistrano.

eiusdem sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, in sacrâ theologiâ magistro, huiusmodi causae postulare, processus in curiâ episcopali Anagninae super cultu ab immemorabili tempore ipsi Beato praestito, sive super casu excepto a decretis felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri in Congregatione sanctae Inquisitionis editis, auctoritate ordinariâ constructus, in quo venerabilis frater Ioannes Baptista episcopus Anagninus sententiam super praedicto cultu protulerat, in eadem Congregatione cardinalium die xi decembris novissime elapsi examinatus, simulque a dicto Fabritio episcopo et cardinali propositum fuerit dubium, an sententia praedicti Ioannis Baptistae episcopi Anagnini lata super casu excepto a decretis ipsius Urbani praedecessoris sive super cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato praestito, esset confirmanda in casu et ad effectum de quo agebatur; auditoque desuper tam in voce quam in scriptis dilecto filio magistro Prospero Lambertini in utraq; signaturâ nostrâ referendario, ac fidei promotore, necnon omnibus in enarrato casu excepto diligenter examinatis ac mature discussis, memorata Congregatio cardinalium rescribendum censuerit affirmative: hinc est quod nos, piis atque enixis eiusdem Ioannis Baptistae votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excom-

municationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum a memoratâ cardinalium Congregatione editum, ut praefertur, quod scilicet de casu excepto a decretis praedicti Urbani praedecessoris sive de cultu publico ab immemorabili tempore dicto beato Andreae praestito constet, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹ Clauulae.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Contrarium derogatio.

§ 4. Volumus autem ut ipsarum litterarum transumptis, etc.² Transumptum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv februarii MDCCLXXIV³, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 februarii 1724, pontif. anno III.

¹ Reliqua ut supra pag. 703 a (R. T.).

² Reliqua ut pag. 704 a (R. T.).

³ Male edit. Main. legit 1726 (R. T.).

Confirmator
decretum.

FINIS PONTIFICATUS INNOCENTII XIII.

INDEX

NOMINUM ET RERUM PRÆCIPUARUM.

NUMERUS PAGINAM INDICAT; a PRIMAM COLUMNAM; b SECUNDAM DESIGNAT.

A

Abbas et abbatia, *vide* Monachi.

Abbatia S. Benigni, *vide* Sabaudia.

Absolutio. — Absolvendi a casibus reservatis facultatem in quibusdam partibus infidelium fratribus Discalceatis SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniae concedit Pontifex, 96 b; absolutionem a quibusdam censuris et casibus, confessariis de Urbe prohibuit, 430 a et b, *vide* Confessarius.

Abulensis ecclesiae turbas refert, 349 a, *vide* Electio.

Academia pictorum, sculptorum et architectorum Bononiae instituta et *Clementinae* nomine insignita, 440 b; eius statuta quaedam recensentur, 440 b et seq.; et confirmantur, 449 b.

Academia scientiarum Bononiensis. — Academia sub titulo *Instituti scientiarum* in urbe Bononiensi erectionem eiusque descriptionem, ac de eâ benemeritos recenset, 682 a et seq.; eiusdem constitutiones anno MDCCLXXI editas et postea reformatas et approbatas enumerat, 683 b et seq.; et confirmat, 692 a; eiusdem praesidem in clericali statu constitutum in Sanctae Sedis notarium eligit, 692 b, praesidem laicum in equitem auratae militiae, 693 a et b; pro praedictâ nonnullae ordinationes statuuntur, 693 b.

Academiae theologicae in Archigymnasio Sapientiae Romano institutio, locus et laudes, 785 b; eiusdem constitutiones quaedam recensentur, 786 a et b; eiusdem institutionem, concessionem loci, et relatas constitutiones cum novâ institutione et concessione confirmat Pontifex, 786 b et seq.; eiusdem censores qui academicorum disputationibus praesint, necnon quinque cardinales protectores deputat cum privilegiorum nonnullorum concessione, 787 a et seq.